

Libro Fidei

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 272-3

סדר דעות קטנה

במסע דעותינו בן עיראק
היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו
היו לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

היה לנו חלק גדול
בדעותינו ודעותינו

FRANKMANN
DIXIE
LIBRARY

121

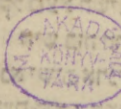
ספר חוות קשה

להחכם הרב ר' יצחק בן ערמאה ז"ל

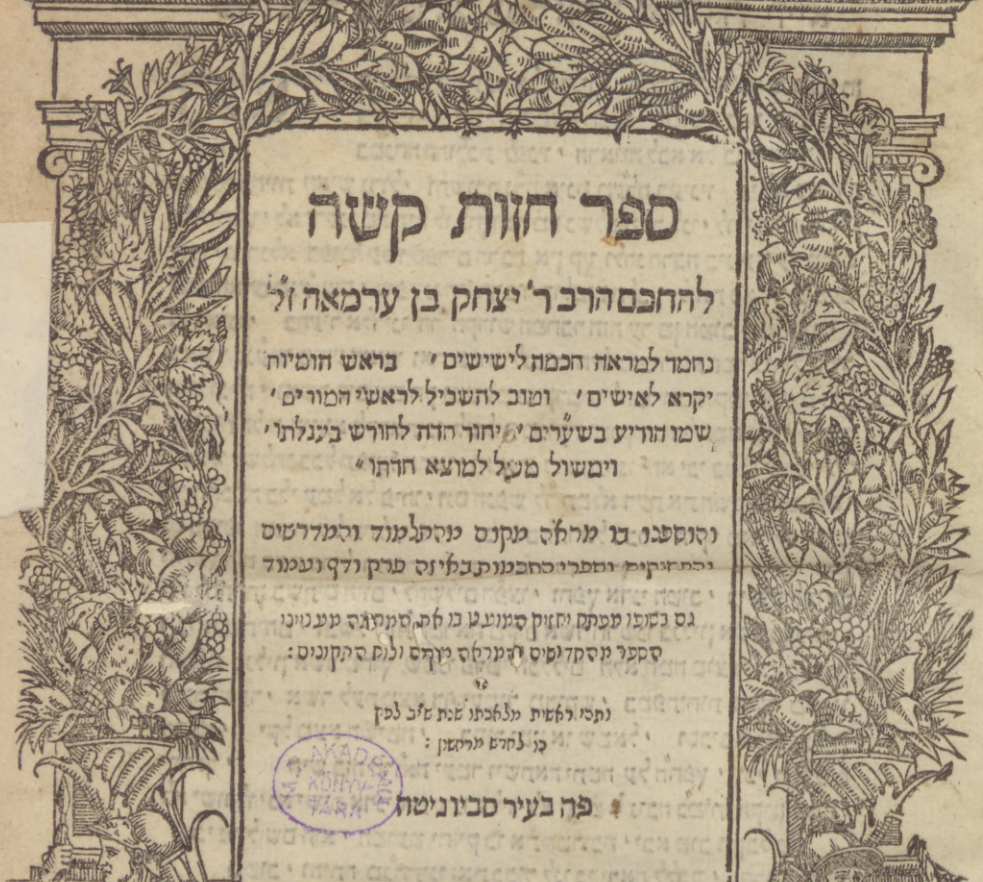
נחמד למראו חכמה לשישים' בראש חומיות
יקרא לאישים' ושוב להשכיל לראשי המורים'
שמו הודיע בשערים' יחוד הודה לחורש בניגלותו'
וימשול מעל למוצא חרותו'

והנספגו בו מראה מקום נהגלמוד והמדרשים
יבחיזיקו וחסרי סחבנות בליזה טרק ודף נעמוד
גם נאשמו מפתח יחזק המועט מ אה שמחצה מענינו
הספר מהקדושים והמראה נרקה ולום הקונים:

ותכי ראשית מלאכתו שנת שזב לפן
בו לחדש מרמזן:

פה בעיר סביוניש

בנית הקנין והכדוב כ"ר
טובים פואה ינו
עי השותפלי זיליא

שר וגדול בישראל כמר אהרן מפיסארו יזיא

הלא

במה יתרצה ענר אל אדניו • ובמה יודע איפה כי מצא חן
 בעיניו • אם לא ממצא חפצו • ומדבר דבר כרצונו •
 במנחה החולקת לפניו • הראויה לכא אל בית המלך •
 ואמנם בהיות האיש גדולי • ותשורת גרָה אינה מעלה בעיניו • כי לא בנבורת
 חזו יחפץ • לא ירענו מה היה לו לחן ואת מה נשלח וילך לנו • לולי כי מפיו אנו
 חזין • ומרגלא בפומי עשו ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה בניעוה עד מקום
 שיר האדם מנע שם • שיפצנו חיל הרבור קולמוס חלב • לואת כאשר שמענו
 בן ראינו • בהעיר אלרינו הר הקרוש המחבר הזה עד מן המוב יצא טוב •
 באשר לנעמו מודע האיש ואת שיחו לגבור חיל בחבורו הנחמד בגדול אשר
 החל וכלה • ואשר שם חק ומשפט בהקרמתו לחבר חבור קטן הכמות רוב
 האיכות הלזה היוצא לקראתינו לשלוח מנוקה ומנקה מכל חשאי ואון • ושם
 נשארו לשלחו בכל תפוצל אחינו • והמקנה בו כמנחנו • הוא כי בנאון ינחנו • יגיה
 פי החכמה בלי עמל אל פיהו • וגם הנפש לו תמלא דעת את השם כמים לים •
 גם כסופו חוכיח על תחלתו פה • כי שם לבו אל דבר • היקר מאד לפרסומי
 חפץ הזה בעט ברול ועופרת למען יהא חזון נפרץ • נתאורנו בכל
 עו להתחתן כשתים היום • להשלים חפצו • וחפץ אדני הטוב • כי שקולים הם
 ויבואו שתיחם • ובשל מות זמראת מקום אשר חדשנו בנליון אשר בפנים •
 ואמנם בנליון אשר מחוץ שמו פרטי • וכללים הלא המה מוצאי ומוכאי כל
 שער ושערי • אשר לעת מצא דף ועמוד מבוקש • במפתיחות אשר מסרנו
 בסופו • יקל מצא השיטה • בסור ימין או שמאל • וסכיב סכיב הנליון
 יתחלך • חיש בזה הרואה יעמד וישתאה יתמה על החפץ • וכל החפצים
 לא ישוו לו • נא ישים אדני את עינו עליי • לא יביט א גובה כמותו הקטן לעיני •
 כי גדול שם הוא • המועט יחזיק בו את המרובה • יבא טוב ויקבל טוב
 מטוב • והיתח מנחתינו ואת כבודו לנו כי יראה ללבב • וקרא
 שמה חפצי בה • וחפצנו בידינו יצלה לזכות הרבים
 עם שאר חבורי המחבר אשר בידינו אמן •
 בה דברי חולת אהבתו תעלה בלא
 ערניה יוסף בכמר יעקב

מפרואת

היר

חזות קשה

החבור הקטן, חלקו מחברו לחידה, ופתרון, החידה, חזי אותה
 לעורר קנאות ותלונה חדשה גם ישנה, על עלבתך התורה עם
 המתפלספים מבני בריתה, וקראה חזות קשה, וסוד פתרונה
 יפתח אותו בשנים עשר שערים.

זה

השער הא'

זכרון שתי דעות הנמצאות לסכת עטיו של נחש בתולדות
 אדם הראשון, עד שבא אברהם אבינו ופתח להם חלוני
 אורה בזהר שכלו ורוח מבינתו, כי על כן אמרו הנמינו אל מרגלית טובה
 היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו וכו'.

פ"ג דנכ דף א'
פעור ב

השער הב'

שכל חשרידים אנשי השם שהיו קודם אברהם אבינו
 פילוסופים היו, ובכח פלוסופיהם נפרדו מהמוניחם, גם
 הוא עה בתחילת עניינו זה כמו, אך ביתך שאת ומעלה עליהם, עד שלסוף
 נגלה עליו הזהר האלרי וגדלו ורוממו ברעות נשגבות אלדיות, ומעם
 התהלך לפני והיה תמים, ומצות המילת.

בראשית א'

השער הג'

בביאור מעם העקרה שקשתה בעיניהם, וסוד תועלתה
 העצום, ופירוש עתה יענית כי ירא אלרים אתה וכו',
 וסוד מה יי שואל ממך כי אם ליראה אותי.

קס כט
דברים א'

השער הד'

בכיתול דעת מי שושב שא, אדם צדיק פארץ אלא אם
 כן קרמה לו אהבת חשמת וקורבתו אליו, וביאור
 שהמחוייב היות הדבר בהפך, ושעל זה האופן נמשך השפע האלרי ואצילותו
 על האבות הקדושים, גם בבני בניתם לקבל בכללם שפע התורה האלדית.

השער הה'

לכאר איך היה החסד האלרי לכטל במעמד החזא הנורא
 כל הדעות הנפסדות הקדמות, וכי חוד הדעת הפלוסופי
 באלדות היתה קשה מכולם, וזה בנפלאות המתחדשות לשם, וכסדר
 העשרה מאמרות שנאמרו בו ובהסכמת דברי ה'.

השער הו'

לגלות שהפלוסופים בנובה לכנס ודון עיונם, קיימו
 להם אלרים בנפשם והתנו תנאים בו, ובאופני רצונו,
 וענייני ידיעתו, והשגחתו, ושאר הענייני הדומים ושמו עליו חקים לא יעבור
 עליהם כשום פני, ואם יעבור יבטלו מציאותיהם שהיא חציפות ועזות גדולת
 מהם, ובטל דעיותיהם כמענות חוקות, ויבאר איך התורה תאלדית כדבוריה
 והנחותיה ומצותיה תכוין לכטלם אחר אחר, ואם יש דבר אמת בפיהם
 יאמר איך ראוי שיוכן, באופן שלא יתלה שום דופי בדברי התורה הקדושה
 ויזכור מה שאמר הנביא מתי דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד

מבוא השערים

מבוא מקום

והצנע לכת עם אלדיך

השער הז'

בביאור שאחר מתן תורה נתחדשה בעולם כת רביעית
 והיא בעלת זהויות אשר ממנה נפרדו הנזים אשר חשבו
 להם דתות מדוגעות אלהיות ויבאר שדעות ארבעתן נמצאות תמיד באומותינו
 בפי דברי כל הנביאים וכיחוד שעל ארבעתן נתנבא יחזקאל שיהאום לו
 במראה הנבואה רצופות על הסדר בעשותם תועבות גדולות מתועבות ויאמר
 איך נהגו פלוסופי שאר האומות עם רתייתיהם

השער הט'

בעקר התעוררות אש הקנאה ברשפי אש שלחבת יתעל
 פילוסופי עמינו בהתנכרם אצל הדת האלדית מכל
 פילוסופי האומות אצל דתותיהם ושנמצאו ביניהם מי שבא עליה בעלילת
 פשרה והסכמתה וחס אשר חמסות יותר מהכל חמסה עוותו את משפטם עד
 שחוייב מרעתם היות מציאותם לכטלה וישעל כן היתח גדולה שנאת התורה
 לפילוסופיא מכל שאר הדעות הנפסדות וולתה וביאור הסכת העצומה
 ושכבר חוקק ירה להפיץ שונאיה ולגרשם מנכולה אלמלא אלו חמשתהולם
 לפתותה להתרעות בעל כרחו ושבוח ודאי הרחיקו הנאולה מבני עמת

השער הט'

בביאור שהתלונה הזאת היא קדומה ושכבר נמצאת
 לדוד המלך בכמה מקומות וכיחוד מזמורים ובפרט
 במזמור שפסגני אל בני אני בתומי הלכתי וכנ' ויבאר אותו יפה על הנדון
 וההכלול

השער הי'

בביאור שיך תעין הפילוסופי הוא אשר החזיר ממנו
 השם ית' לאדם הראשון בתחילת עניינו וקנס עליו
 מיתה והוא אשר חטאו בו בעטיו של נחש באמצעות האשה והוא אשר
 בעבורו היה כל מה שהיה וביאור הפרשה החיא כולה על הדרך הזה הישר
 והמופלא ומאמר ישעיה אכרך הראשון חטאו ומליציק פשעו בני
 החתובים הסמוכים

השער היא'

להגיד בתורת הנדה או במשל וחידה איך היה סימן
 גזול לבני התורה עם בני הפילוסופיא מה שאירע
 לאברהם אבינו עם שרי הנכירה והגר השפחה וחמסה עליו ומשפטם
 וגרשו אותה ואת כנה ואה כל אשר יעשה בה עד סוף הפרשה בהקדים והציע
 מה שראוי לקיום רכריח והאמותה

השער היב'

בחוק ידים רפות על אורך הנליות ותקוף הצרות מתוך
 פרשת כי תוליד בנים ויולתה כי אולי זאת היתה סבה
 לפנות דעתם אל אלו חפשות על התורה כמו שהספיקה להניא ולהתעות
 כמת לפי רכבות שיצאו מכללחויבאר שאין אורך הנלות שום טעם לחולשה
 ולרפיון ידים ומה גם עתה שחס האריכו את הקץ והיו גרמה גדולה בכניקורו

כי בדבריהם ורמיותם גרשו האמונה מלבינו והרחיקו אמונת ההשגחה
 ומכליותינו ושלל כיוצא בזה אמרו ז"ל תפח נפשם של מחשבי קיצין
 שמעכבין את הגאולה והעצת היעוצה לעיור לעמוד על נפשינו לסנל מעשים
 בהם נוסף כת נבורת של מעלה לנאל את גאולתינו ושמ ירש מאמר
 ישמעאל בני ברבני הנה זה סדרו ביעור שבכל זה יספיק לו וברון מענינים
 והכרחיים לכה מבלי הטפל להרוש סמוכים ורחבים נמשכים כי אין עכשיו
 הכולנה רק אל עסק ואת התלונה וזמעתה יתחיל כי ברון החידה וזה כנסחה

אמר יצחק ב"ר משה ב"ר מאיר בן ערמאה נכת

בחלום

החזיון לילה בנפול תרדמה על אנשים בתנומות
 עלי משכב אז יגלה אוון אנשים ובמסדרם יחתום
 אף אני בחלומי הרחורי לבי עלו על משכבי
 כסעפים מחיונות יומי ולילי חוות קשה הוגר לי וארא והנה שתיים נשים
 אחת היא בלה נאה חסודה כבודה בת מלך רב עשרה מלכו בכל העולם
 גדולה שבכולם והיא נתנה לאשה לאיש חיל בחור וטוב מכל אשר בחרה על
 בן קרא שמה עטרה ושתי אשת אברם ולה שפחה ושמה ראומה מבנות הת
 באלה בת צבעון בת ענה ויהי כי לא ילדה לו הגבירה ותנש היא את שפחתה
 ותשרתנה והנה לו נורא כי תרתה ותקל גבירתה בעיניה ותענה ותברר
 מפניה

כראותי אני את המראה כי זיון ועמל בקרבה קנאתי לה קנאה
 גדולה ובקנאתי באש עברתי קרבת על חר מן קאמיה וקרית
 בקל יעוף אהה אלך היא יציב בארעא וניורא בשימי שמיא זאת חורת
 היולדת והיא שפחה הלא עצורה חיל בלע פי זרה ותחי שרי עקרה בת תנן
 תרחם ועון התאור בת עמי לאכור אם יעזוב איש אהבת נעורים ואותה לא
 זכה ובעל בת אל גבר איה פה אהבתה וחמלתה וכעסתה צרתה לכנה בנות
 ישראל אקרא בקול מלך העומה לא תקראן לה ראומה כי צרה שמה אי
 שמים תחת זאת לא תשערן להחריב ארצות אם על זה לא תנסה רמעה את
 מוכחותי העל אלה יתאפקי

יהי כדירמי קולי אל האיש הנצב למולי כה דבר אלי וכה ענני
 באוני מה תצעק אלי מה תנסה את הלא אילדים עשה
 את האדם בדרך ישרה ופשוטה והוא קלקל את הדרך והחליף את השיטה
 אם אמרנו יתן לו אשה אשת חיל עמרת בעלה גם שפחה חרופה ברובה לרגליה
 כי תוריע וילדה זכר או נקבה השפחה וילדיה יחיו עושי צרכיה משרתיה
 עושי רצונת מי גבר יתיה ולא יראה ברעתו לחיות שורר בביתו למשול
 ולדרות

עליו חס סודו
 עק דכרמית
 דף
 ואלו ונסה קנים
 נסס
 תקל גברתה כעניס
 זאת תורת סולדת
 היום עמס

ולרדוף בשבט עברתו לחושיבי עקרת הכית באפיריון שלה ואם הבנים שמה
 להצליח למלוכה והשפחה עומדת לעומתה לעבור עבודתה ואם נשאת
 שפחתה בבעיניו וירך לבנו לרדות במקל ורצועה להטותה יעשה בנחת
 ופיוס ולא יעבור אשר לא תהיה הנבירה היא המלוכה יושבת אצל המיד
 ככלה בחופתו ממנה יהיה לו רוע יורש עצר במלכותו והשפחה משרתת את
 הבית לאומנת ומנדלת בני אשפתו והאיש אשר לא ינבד כח לעשותו
 אבל יהפוך ממנו הלא אלדים יחקר זאת ולא עליו תלונו

בגמרה היו ראויים למלך

הדבר

יצא מפיו רוח עברה על פניו ותרד שנת מעיני ומיזמותי
 לחבין כחלמא ופשריה משתוננים נים ולא נים ואשא
 עיני והנה האיש המדבר אלי בתחילה עורנו עומד על ראש המפה ואשלח
 ידי לתפוש ממנו אחותיו ולא ארפינו ואומר אליו כי ארוני אל תעובני ואל
 תמשני עד תודיעני מה המראה הזאת ומשפחה מה הנה שתי נשים כשפחה
 כנבירתה ועלמה היתה הקטמה מי האיש הלוה הרמז לי אשר יבנו שתיון
 את ביתי ולא דעת ולא תבונה בו להושיב עיניכם איש על עבודתו הבכור
 כנבורתו והצעיר כצעירתי וגם סוד האשם המושב אליו על אשמתו
 האיש הדובר בי ויאמר אלי בן אדם הלא ידעת מה הנה אלה
 הלוכד כזה תעשה פלא הרואה אתה הביט וראה בעד הלונ
 וקופות אטומות מפעולת אלדים אשר שם שמות אל תקרי שמות אלא
 שמות הכור גם כן מאמר הכמים ונבונים כל מה שארע לאבות סימן הוא
 לבנים אך דע נא וראה אבות אלו בוסר על האפרוחים או על הכצים
 ושיני בנים תקחינה בתורה ומצות ומעשים ואני שמעתי קול דברים
 ולא אבין תוכן הדברים ואשוב אתפלא בקשות ותחנונים ואומר לו אל נא
 אדני יבאו הדברים סתומים יאירו דברך ויגיעו בלי ספקות וגמנומים
 כי עלכן ראיתי פניך להשכילני כראות פני אלדים ותרעני כתרצה לי
 וגם שמע בקולי ושעם כל ההיוון הזה וכל פרטיו דבר גדול ודבר קטן משאב
 ועד חוטב לחש באוני באר היטב והנה תורף דבריו ופירושו כאשר יצאו
 אלי בהחכא כאסורים מבית נלא הן המה הנאים בשערים האלו

מה ספרה הזאת נעקפה

ריען

עם היות שברא הקנה את האדם בצלמו והיה בכחו להכיר את בוראו וללכת בדרכיו על השלמות להגיע אל תכלית כוונת בריאתו הנה הוא מכה רוע בחירתו ההווה מצמיז של נחש הקרמוני עלתה לו לעבר את הקור ולחשודת את דרכו עד שנפסד המין בכללו לבלתי חמצא כדורות הראשונים איש יודע את השם יתכי אם מעט מזער אשר נקבו בשמות בשלשלת אשר זכרה התורה האלדית אמנם יתר הבנים כולם התנכרו לאביהם שבשמים

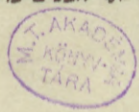
אמת אכלו נכר

השער הראשון

עם היות שברא הקנה את האדם בצלמו והיה בכחו להכיר את בוראו וללכת בדרכיו על השלמות להגיע אל תכלית כוונת בריאתו הנה הוא מכה רוע בחירתו ההווה מצמיז של נחש הקרמוני עלתה לו לעבר את הקור ולחשודת את דרכו עד שנפסד המין בכללו לבלתי חמצא כדורות הראשונים איש יודע את השם יתכי אם מעט מזער אשר נקבו בשמות בשלשלת אשר זכרה התורה האלדית אמנם יתר הבנים כולם התנכרו לאביהם שבשמים

בדרכיו על השלמות להגיע אל תכלית כוונת בריאתו הנה הוא מכה רוע בחירתו ההווה מצמיז של נחש הקרמוני עלתה לו לעבר את הקור ולחשודת את דרכו עד שנפסד המין בכללו לבלתי חמצא כדורות הראשונים איש יודע את השם יתכי אם מעט מזער אשר נקבו בשמות בשלשלת אשר זכרה התורה האלדית אמנם יתר הבנים כולם התנכרו לאביהם שבשמים

פטו על נחש היתה קנה להעברתה סוף סוף חקן

מהם נחרו בהפקר' ושתפו העולם ככללו וחשבוהו בדעתם הנפסד במצולה
של רגים הגדול כולע את הקטן' או ככהמות בהורי אלף' וכל ראלים נבר'
דיחסו כל הדברים החיים אל ההודמן וחשבו מרוצת הגלגל סביב סביב מבלי
שום רוכב ומנחי' ומחס שברחו מן הדעת הזה מן הקצה אל הקצה והורו
להם אלדות הרבה ואמרו שכל כוכבי השמים וכסיליהם אלדים המה ושאיך
עשב מלמטה שאין לו אלו מלמעלה' וייחסו הנחנת העולם כולו למזלות
ולכוכבים' ויתנו את לבם לבנות להם בתים היבלותידיכינו להם כלים ומשרתי'
זבל מיני עבודות להוריד הכחות העליונות בנבנת דעת העליונה' משל
למלך שהכין אוצרות וזהב וכסף וכל אבן יקרה גם חליפות שמלות וכל מיני
מנדים לתלפני עושי מעשהו משרתיו עושי רצונו ויבא אותם אליו לעשות
מלאכתו והנה הם לא ראו לקנות העושר בעמלם וחלף עבודתם' אבל נכבו
המפתחות גם חתרו הקירות דחקו ונכנסו גם נכבו וגם לקחו וגם שמו בכליהם
וילכו להם' והמלך כאשר ידע' קצף עליהם קצף' ויצו ויתלום על העצים'
וכן הרבה כי כל מה שברא הק'ה בעולמו לכבודו כראו לספק בו מוזן ופרנסה
לכל בני העולם שהמה קראויו' אמנם היתה הכוונה שלא יקבלו פרס מאתו
כי אם תחת עבודתם אותו בכבוד ומורא והילול ושבח על דרך שאמר הכתוב
'ידוך' כל מעשיך וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגו' וסוף עינו
כל אלף ישברו ואתה נתת להם את אכלם בעתו' פותח את ידך ומשביע
לכל חי רצון' ולפי שהיו יב'ה מיושר משפטיו סמך צדיק' בכל דרכיו'
אמנם מי שלא ימלא ידו לעשות מלאכתו אינו רשאי להנות מן העולם ועל
דרך שאמרו רז'ל כל הנחנה מן העולם בלא ברכה כאלו מעל' והוא מה
שאמר החכם אשר נתן לו האלדים עושר ונכסים וכבוד ואינו חסר לנפשו
מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלדים לאכול ממנו כי איש נכרי יאכלנו
וכו' יורה כי אע"פ שהוא יכול להשתמש בו אינו רשאי כי איש נכרי הוא
אצלו כמו שכתבו הענין זה כולו בשלמות בפרשת נח' אצל מעם איסור
הבשר לדורות אשר אכחנו בספורם' וכן אלו האנשים אשר לא עלה על
לבם דבר מעבודת בוראם' אבל חשבו כי במציאת המפתחות' ובחתירת
הקירות' ולקייחת הממונות שלא מדעת הבעלים' ימצא להם מה שרצו ממנו'
הלא עליהם תעלה חמת המלך ויגרשם מחיותם גוי לפניו כל הימים' וביצא
בהם היו בעיני השמשמשים כשמות הקדשי' אם לא שנאמר שהידיעה
בשמות היא עצמה המלאכה הרצויה' אך על דרך שכתב האלדי בספר
האורה' ואיך שיהיה שני אלו השעיות היו נמצאים בדורות החמה' ואם
נמצאו יחידים שיצאו מכללם' לא אחר מהם שהגיע עד קצה השלמות כמו
שיבא' גם לא נמצאו מי שמסר עצמו ללמד דעת את העם להוציא אותם
מחשכת אפלתם עד שבא אברהם אבינו שעלה במעלה על כל שאר היחידים
אשר

מהם נחרו אלדות
סוכה
מעל למלך שהכין
אוצרות

המפתחות גם חתרו
הקירות דחקו ונכנסו
גם נכבו וגם לקחו וגם
שמו בכליהם

הוא מה שאמרו רז'ל
כל הנחנה מן העולם
בלא ברכה כאלו מעל'

היא עצמה המלאכה
הרצויה

לכ נכנס מי שמכר
עצמו ללמד דעת
עד אברהם

מהם נחרו אלדות

קטיליט פד
קס

כונ' מנכרי' דף
לוי קזלתי

ענין יד דף
לס עמוד 6

אשר היו לפניו / אם במדרגת החשנה ואם בנדרת דרוו אותו לקרא בשם
 בורא העולם ולפרסם אמתתו בארץ באוהות וראיות נכונות מתוך טבע
 הנמצאות שפלות ועלינות / כי על זה אמרו ז"ל מרגלית טובה היתה תלויה ככל כתיב
 בצוארו של אברהם אבינו שכל חולה שהיה מסתכל בה מיד מתרפ' ובשנפטר מן ע"פ דקומי'
 אברהם אבינו תלאה בלגל חמה / חרא הוא דאמרי אינשי אדלי זמא ואדלי
 קצירא / וזה שהמרגלית התלויה בצוארו היא חרות הטענות החזקות ורברי
 פי חכם אשר היו לזית חן לראשו וענקים לנרגותיו / בהוראת האמת מתוך
 טבע הנמצאות אשר בעיונם ובחכונותם היו מתרפאים כל החולים אשר
 משתי הכתות הנזכרות / אמנם בשנפסקה הוראתו של אברהם אבינו חרה
 המרגלית על מקום העין אשר ממנו הוצבו ראיותיה והוא לגל חמק היותו

שולם הגלגלי מר' מפורסם וניכר בצבא השמי' כלומר עולם הגלגלים / כי הוא המורה על אמיתת
 על אמיתת מציאת הסבה העליונה ית המגיע אותם בכח פשוט בלתי בעל תכלית / ועד
 סקנה העליונה שאמר הכתוב וירעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלדים / כמו שדכשו
 ז"ל ולוה שמו לסימן כמו שזריחת השמש תקל כאב החולים על הרוב כן
 החסתכלות באלה הנרמזים יקל כאב השיכושים והסכליות באלו האמונות /
 ותנה הוא מכואר שבוה הוא חולק על שתי הדעות האמורות / רצוני כת
 המתפקדים / ובעלי העבודות השמימיות / ואמנם הנה הנפשות אשר היו עושי
 בהוציאם מידי שיבושם והפסידם וכמו שאמר ולקח נפשות חכם / מעלי ז'
 אין ספק שכל השרידים הם

השער השני

אשר היו לפניו / אם במדרגת החשנה ואם בנדרת דרוו אותו לקרא בשם
 בורא העולם ולפרסם אמתתו בארץ באוהות וראיות נכונות מתוך טבע
 הנמצאות שפלות ועלינות / כי על זה אמרו ז"ל מרגלית טובה היתה תלויה ככל כתיב
 בצוארו של אברהם אבינו שכל חולה שהיה מסתכל בה מיד מתרפ' ובשנפטר מן ע"פ דקומי'
 אברהם אבינו תלאה בלגל חמה / חרא הוא דאמרי אינשי אדלי זמא ואדלי
 קצירא / וזה שהמרגלית התלויה בצוארו היא חרות הטענות החזקות ורברי
 פי חכם אשר היו לזית חן לראשו וענקים לנרגותיו / בהוראת האמת מתוך
 טבע הנמצאות אשר בעיונם ובחכונותם היו מתרפאים כל החולים אשר
 משתי הכתות הנזכרות / אמנם בשנפסקה הוראתו של אברהם אבינו חרה
 המרגלית על מקום העין אשר ממנו הוצבו ראיותיה והוא לגל חמק היותו
 שולם הגלגלי מר' מפורסם וניכר בצבא השמי' כלומר עולם הגלגלים / כי הוא המורה על אמיתת
 על אמיתת מציאת הסבה העליונה ית המגיע אותם בכח פשוט בלתי בעל תכלית / ועד
 סקנה העליונה שאמר הכתוב וירעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלדים / כמו שדכשו
 ז"ל ולוה שמו לסימן כמו שזריחת השמש תקל כאב החולים על הרוב כן
 החסתכלות באלה הנרמזים יקל כאב השיכושים והסכליות באלו האמונות /
 ותנה הוא מכואר שבוה הוא חולק על שתי הדעות האמורות / רצוני כת
 המתפקדים / ובעלי העבודות השמימיות / ואמנם הנה הנפשות אשר היו עושי
 בהוציאם מידי שיבושם והפסידם וכמו שאמר ולקח נפשות חכם / מעלי ז'
 אין ספק שכל השרידים הם

כל הטורים מדור'
 הראשונים עלוספי'
 היו

מבללות העמים הם / ושיבושם לא הספיקו יד החקירה העיונית להגיע
 למציאת הסבה הראשונה ית שמו וליחס ליר כל אלה הפעולות עד ההשתלשלות
 ולוה נמצאו בהם מעלות אנושיות שכליות ומדותיות / ובהמה חכמי הגוים
 וחסדירחם אשר אמרו עליהם הז"ל חרואה חכמי אומות העולם יאמר שחלק
 מחכמתו לכשר ודם / גם אמרו חסדי' אומות העולם יש להם חלק לעולם
 הבא / ומאם הגיעם פרישותם ויכותם להנוד לענין או לצד מעדרי הנכראה
 לפי דעת קצתי / אמנם אברהם אבינו נבדה ידו ככה פילוסופותו ובעיצום
 חקירותו על כל חכמי דורו ונדעה לו מע' יתרה על כולם בהנעת האמיתו /
 אכן היו אתו יתר שאת ויתר עז מכל אשר לפניו בהתיישר ככל מעשיו בהכח'
 ובחכונה ובעת לקרב הענייני הנאותים ולהדיח המויקים על צד היותר נאות
 עד יערה עליו רוח אלדי על זה לצאת מארצו וממולדתו אל הארץ אשר
 ישמע קולו בקראו בשם ארים ולהשען במה שיגזור שכליכי מזה ימשך דיות
 והצלה וכל טוב לו ולזרעו אחריו כמו שיגזור על זה הכתובים פעמים שלש / ובאין יב
 גם כוון בכל יכלתו להרמות ליוצרו בהמצא אתו שלמות המעשים ויושר
 המעלות

אברהם נבדה
 פילוסופותו עד כלי
 קק

דכיס ד
 בעכילת

מעלי ז'

ע' סרנא" דקס
 רס עקן חלן

מון ככל יכלתי
 להדמות ליוצרו

ומעלות לחועיל ולהשיב חכמות ולא תהיה כח האמת אשר היתה אתו
 כמו שנראה מכל הספור שבאו בעניניו בתחילת מעשיו וכל אלו הענינים
 הנפלאים על בידו מכח חכמתו וחקירתו בנקיות עיניו וטהרתו ועדיין לא
 נתברר ולא נתפרסם מחס היותו מאמין שהסבה הראשונה לעולם ית' שמו היתה
 מטבע ענינו להשקיף ולהשגיח על מעשה בני האדם להנחיתו בפרטי מעשיו
 וקורותיו בתכלית ההשגחה עד שיתנועע האדם בהם מפני הפצור ורצונו ולא
 אלת מחבונות האנושיות הנזכרות וכי ישיב באלדו ית' לספק כל צרכו
 ולהשלים כל עניני מאורו בשדור טבע המציאו הנחזק והנכר לא הפילוסופי
 אשר ער האמת השדור והוא הוא עקר טבע המציאות ומה שהיויב מסוד
 סדר מעלות הנמצאות ויחס מדרגותיהן גבוה מעל כל גבוה כלי ספק כי כל זה
 העלים מטבע העיון הפילוסופי מעין כל פילוסופי אבל החכימה אותו התורה
 האלדית למלוטדית המאושרים בכל ספוריה ויעודיה במקומות אין עשיו
 בוונתו להאריך בהם רק להזכירם ולהציבם לפנינו כמו שכתבתי והוכחתי
 אמיתת זה הענין הנפלא מהכרח השכל והוראת התורה והנביאים והכתובים
 דף ט עמוד 6 במקומות המיוחדים בספר עקדת יצחק ויחוד בשער ג' ממנו יתראה אשר גלה
 ית אותו אל עבריו הנביאים והוא הענין אשר הופיע בו על אברהם אבינו כי
 ברשית י' על כן נאמר לו אחרי בלותו דת' הלך לפני והיה תמים ירצה על התמימות
 שהיה לו לקבל בכל אשר יעשה לבטוח כמה שיצוה ממנו הן שיפול על החקש
 הטבעי או לאי מבלי שיתחכם עליו לטעון מענות על דחיותו ולהרחיקו או
 לפרשו בענין יתקרב אל השכל האנושי כמו שיבא ענין חמועים בזה והוא
 אמרו והתהלך לפני בכל מה שאצריך ויהי תמים מכלי פקחות בעורר
 טס מענות ופקפוקים שעל זה נקרא נח צדיק תמים היה בורותיו לפי שהוא היה
 מאמין פני הקבלה אשר בידו מאכיו מכלי שתקדם לו חקירה כאברהם אבינו
 פ' דף טז כמו שכבר נתבאר לי ענין זה במקומו תל' והוא הענין עצמו אשר אמר עליו
 פ' דניסוס בתורת האלרים תמים תהיה עם י' אלריך כאשר יתבאר בשער הט' והיא
 בנה והראיה העצומה לזה מה שצוהו או במצות הטילה כי היא היתה וראי
 יוצאת מהחקש השכלי וורה על היותה פעולה נפשית במצות מצוה ברעת
 עליונות הורה לא בזולתו מהבחינה האנושית והוא דבר שלא יוכלו הדעת
 הפילוסופי ולא יגיעו כח נבואתו בשום פנים ואין היה תהלת חנונו בפרסום
 הדעת ההלכרים הראים מעשהו יד מעשהו והוא המיוחד מתועלות חמצות
 דף עז סוף ע"כ הזאת עם היות שנמשכו ממנה תועלות אחרות כתבנו במקום שער יח
 מהפירוש הנזכר הן שהעושה מקיים כלבו ומפרסם לכל וולתו מציאות מצות
 נחמיה פרק אלדיות נתנס אלדים לצרוף בהם את הנביא כמו שהשיב האלד ד' עיקב
 תרוע על זה אל המין שהקשה לו ממנה והוא הענין הנפלא שעליו אברהם גדולה
 נדרי ספ' א' י' מ' שאלמלא הוא לא ברא חקבה את השמים ואת הארץ שנאמר אם לא
 הנודר

הע לי טבע סעיון
 הפילוסופי סוד סדר
 מעלות הנמצאות

ית' שמו היתה
 מטבע ענינו להשקיף
 ולהשגיח על מעשה בני
 האדם להנחיתו בפרטי
 מעשיו וקורותיו בתכלית
 ההשגחה עד שיתנועע
 האדם בהם מפני הפצור
 ורצונו ולא אלת מחבונות
 האנושיות הנזכרות

התורה והנביאים
 והכתובים אמיתת זה
 הענין הנפלא מהכרח
 השכל והוראת התורה

המילה ונאל' מהקס
 הסכלי' תורה כי
 עקית' כמנות מנה

אל דלא חיה
 ויהי שמים
 דקדוש

שער שלישי

ש'יעשה כזה אם הוצרך לעשותו בשיגור השכל לחמסר על דבר אמת וענת
 צדק כמו שסופר מאברהם אבינו באור בשו"י וכו' שעשו דניאל חנניא
 בשאל ועזריה וכל שכן שיסבול הדברי הקשים למטה מזה והוא מה שיאמר
 קצתם וקצתם ירמוהו כי יראו לאמר ואמנם האמת הברור והמחולל בזה
 הוא מה שהקדמוהו בשער הקודם כי לפי שממנהג הפילוסופים היה לחודות
 הפעולו כולם אל האלית עד ההשתלשלות והוא מה שעלה מדעת העיוני
 ומהשערת השכלית הוא מה שיחסוהו אל האלית כמו שאמרנו עד שבזה האופן
 אמרו שכל הפעולות השלמות והמעשים השכליים על פי ייעשו ייעשם מי
 שיעשם אמנם הפעולות אשר לא יגור השכל על שלמותם ותועלתם המה
 המעש' המיוחס אל סבלות האנשים ואל העדר שיכלם לא אליו ית' בשום פנים
 והיה גם כן האמת כמו שאמרנו שהרינת האדם בנו משותית נפשו הוא יעשנה
 ולא בשום הקש שכלל כללי הוצרך האלית להוציא אברהם אבינו ורועו
 אחריו מאצטננינות שלו לצותלעלות בנו לעולה שיושכל מדבריו בתחילה
 לשוחטו כדי שיפד עור ויגור מהדעת הפילוסופי ויכנס לפני ולפנים במסורת
 האמונה בהשגח'ת' באופן מעולח מעלה מן המבע הכוללי שבעבור זה
 תחיה הובה מוטלת על כל בעל שכל לעשו מצותו אף כי תנגדה שכלו וימאסה
 רצונו הכללית' האדם והתנגדותו כדי שיגיע מזה מורא ופחד על אוחבי
 הש'ת' הקרובים אליו מעבור על דברו בשישינם על הרע היותר גדול שישוער
 שהוא דבר שלא יקבלו הפילוסופות בשום פנים ורעו כי לא עלה על פלוסוף
 מעולם לשון יראת' כי הם אינם לשלמותם מתוך יראה כללי כי לא
 פחדו יבא להם ממנו שום רע ולא ישערו ישנו באפשרותו בשום צד
 אבל יאמר עליהם שהם אוחבים אותו מתוך עז' רוממותו ומעלתו המושג'
 להם מתוך עיוניהם עד שהגיע אברהם אבינו למדה ורבי עב' נאמ' עתה ידעת
 כי ירא אלדים אתה ולא השכחה את בנך וכו' כי מתחילת היה משיר מעשיו
 כולם על ההקש השכלי לאחבת השם ית' ולהתדמות אליו כי על בן נקרא
 אברהם אוחבי שנאמר כי ידעתו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
 ושמו דרך' לעשות צדקה ומשפט וכו' אמנם עכשיו שלא היה שום
 מבא למצוה זו רק מיראה שמה שישנהו הפסד נפשו מחמנעו שהוא יותר
 רע מהרינת בנו יודע לכל שהוא ורא' אדים באמת והואסדר מאמר ועתה
 ישראל מת' אדיך שול' מעמך כי אם לירא אתי אריך ללכת בדרכי וכו' ומה
 שאמרנו אל אין לגבי משה מלתא וזרת' היא שנתכלכלו רבי בפירוטו והוא כי
 אחר שאצלו עה' הוא דבר שיחוייב בחק כל אדם לעשותו בתור אהבה ונדב'
 הנה הוא נקל מאד שיעשהו מיראה רצוני היראה אשר בה יבא לכלל
 אמונה לא היראה הפחותה הנקראת עבודה שלא לשמה ולזה אמרו
 בשל' למי ששואלין ממנו כלי גדול ויש לו דומה לו בקטן וכאשר תשכיל

עניניו הפילוסופי
 למדות הפעולות
 כולם אל הקש ית'
 עד השתלשלות
 הנוכח הקש ית'
 להניח סדרם
 על אכטנגינתו
 לכל על על קש
 שילומך מעולם
 לקטן ידע
 פראקטית כנ'
 דברים י
 עמודין דף
 15
 חוות קשה
 תראה ii 2 ב ב

פרמי הכללים

שער שלישי

מראה מקום

המראה כיוון כלו אינו דק להעלותו לגמרי ממדרגת פילוסוף למדרגת אלרי
 מאמין שעליו נאמר וצדיק כאמנתו יחיה כי הנה הפילוסופים מעולם לא
 האמינו דבר אלא ידעו שמת שדעוהו ומה שלא ידעוהו כחשוהו ויאמרו לא
 הוה והראיה הנמורה ממנה עת כי שרם הגיעו לזה אף על פי שנאמר בו
 והאמין ביה ויחשביה לו צדקה שנראה שכבר נחשב לו לזכות במה שהגיע
 לכלל אמונה הנה לא הוה משם עד שאמר אדני אלדים במת ארע כי איך שנה
 הרי שעדיין לא נתקדדה דעתו שיהא לו דבר בתורת אמונה כי אם בתורת מדע
 גמור אמנם האנשים האלריים הנמשכים אחריו מאן ולא בא רצוני התורנים
 המה ידעו מה שידעו הפילוסופים ואשר תניחוהו התורה מאשר לא תשיג יד
 עיונם לא יכחשוהו חלילה לוי אבל הוא אצלם בתורת אמונה כמו שאמר
 המלך הקדוש האמינה בלי אלדים ותאמנו האמינו בכפיא ויהוצליתו עד
 שיערה עליהם ארעל יחדם דוח ממרום ויוריעם במדת נבואין שהוא חלילת
 הידיעות כמו שיבא בשער הי בעה ורע כי בשנתתה אברהם אבינו בכרית
 המילה כמו שזכרו והחזילה בו ואת האמונה רצוני משלמות יראתו כי
 ועל כן אמר לאבימלך כי אמרת דק אין יראת אלדים במקום הזה מה שלא
 אמר בן מתחילה לפרעה שלא כוון להרפו כי אין מן המוסר לבידת המלך בדם
 קושש קאמר ליה לפי דרכם אשר הם חיים בו בלי ספק והנה זהו טעם אמתי
 ונכון למצוה הנפלאה הזאת ומהו הטעם יפול הנסיון באברהם אבינו כי ידאי
 הוא נעשה בעל נסיון בזה כמו שאמר גם כן כי לבעבור נסות אתפס בא הארזים
 ובעבור תהיה יראתו על פניכם שיה לאומרו בכאן עתה ידעתי כי ירא אלדים
 אתה וזה טעם והאלרים נסח את אברהם משעם המנסת עצמו שידעה
 והארזים עשה את אברהם בעל נסיון כי בכל מקום שיש מנסות יש מנסת
 ובכחינה עצמה בלי ספק ואם יש צד להחזיק בלעצמך זה החידוש הנפול
 בענין וכיצא בו מהדברים האפשריים ונזר אומר שיש ויש מבלי חשש אפי
 לדעת הפילוסופים יכתבו במקומו בפה שית ירא אליו שער בא חל אמנם
 בכאן אין חכונות דק לבאר זה החידוש הנפלא אשר רצוהו האלית לחוציא
 האנשים השלמים מהדעות הפילוסופיות להנניסם בכריתו של אברהם אבינו
 שרצינו אליו לפי רעותנו ועם היותו ממין השער הקודם לגורל המצוה הזאת
 ומעלת עניינה יחדלה שער בפני עצמו

השער הרביעי

לשמוע מפיו דבר במנהגים הנה על מאמר אורח את עקב ואת עשו שנאמר
 אמר כי לא נאשר יחשבו האנשים שהאלית אורח את האדם בעבור זכותו
 ויודשוו אהרבה כי האדם יודח טוב וישר בעבור שקדמתו אהבתו ושלעולם
 השער הזה

פילוסופים לא
 ופענו רק ידעו
 סתורכים יאמינו
 ידעו

קניקין א
 נראות ע
 קס

כראית כ
 סמות כ
 נראית כפ
 קס

דף נד עמו

דעת סמוי הגוים
 כי תקדם אהבת
 פעילת זכות האדם

אחבת הש' קודמת אל זכות האדם' לא כן הרשעים שהל' ית' ישנא אותם תחת
 רשעתם כי הרשע הוא מעצמו ויד' לא היתה בו' והאריך בזה בסברות וקצת
 בתוכים' אחר כך בפומבי אחר של חכמים מהם וקצת נבונים מכני עמנו
 והזקתי לו טובה למז שחלק לנו מחכמתו ושבתתי רכרו' בכללות' אך
 בזאת אמרתי לו שאם היתה כוונתו לומר שא' אחבת הש' קדמה לכלל המין
 האנושי כמה שהננו רעה והשכל להתחלק בדרך החי' ולאחזוק בעבודתי ית'
 ועל דרך שאמר הכתוב מי הקדימני ואשלים שהוא דבר נכונה' אלא שיש
 לדרוש למה לא יאמר בזה על הרשע ברשעתו אחר שהוא גם כן כראוי מחומר
 נכון לכוועדי רגל ושולח לרצונו לנשות ימין או שמאל' אמנם אם יאמר כן
 על האיש הזה הפרטי שאי אפשר להורות על רכרו' מפני שדבריו אלה
 אינם רק לומר שהאדם הוא מוכרח על המעשה הטוב' אמנם הוא רצוני על
 הרע והרי הוא מקפח שכר כל צדיק' הוא השיב כי אל זה הענין השני הוא
 מכוין כי אין איש בארץ אשר יעשה טוב מיתר האנשים רק כמה שתדע לו
 ראשונה חיבה יתירה מאת ית' לחקריכו אליו כי אמר אחר שצדקת הצדיק הנה
 הוא טוב מה טובו' וכל טוב הוא שפע מושפע מאחבתו ית' חייב שתקדם לו
 האחבת והוא אל הזכות בהיות קרימת הסבה אל המסוכך' והנה זאת חשבה
 למענה מופתית' וסמכה אל הכתוב שיזכרו הלא אח' עשו ליעקב נאם ית'
 באהב את יעקב ולאמר כי נעם ישראל ואהבהו' ואחבת עולם אחבתך
 על כן משכתך תחזו' וכדומה מחכמים אשר לא כן ידברו' ואני השתדלתי
 להגיד לנבטל האותו שך פנים הנראים' ואלה השנים

הראשון מהפילוסופים המדיניים אמרתי אם הנירה הזאת אמת הנה
 הפילוסופיא המדינית תכזב' ואמנם על רעתך לא תכזב' הנה
 הנורה אינה אמת ואמות הקודם נתבאר בפרקו' מהנ' מחמדות' כי שם ביאר
 אדם שכל כראיות חוקות היות האדם רצוני במעשיו אם טוב ואם רע' ואם נזכר
 שם סברה על היות האדם בלתי רצוני בקצת מעשיו הנה היתה הפך זאת' והנה
 שיהם אמרו שאדם רצוני במעשה הטוב' ומוכרח על הרע' הפך הנחתך
 זאת' ואחר שהשנאה סותר הנמשך' לא תכחישו אתה' ולא כל אשר בשם
 חכמים יקדם' חכם יכונה' הנה אם כן ההנחה היא בטלה' גם זאת נשמעתי

השני במעשה הושר האלדי אמרתי אם הדבר כן הנה האל ית' בלתי צדיק' וזה
 אחר שאין אפשר לאדם לחיות טוב כי אם כשתקדם אליו האהבה האלדית
 והיא אמת אשר לא יאזב' ה' הוא אשר אי אפשר לחיותו טוב' ומה שאי אפשר
 בזה הוא נמנע אם כן האדם מוכרח לחיותו רשע ואין עול גדול מזה כמה שאי
 אפשר להתעשר כי אם כממון אכזי שאביו בשלא יתן לו מאומה הנה יעשהו
 רש' ותשנאה סותר הנמשך הוא מפורסם לכל' אם כן ההנחה היא בטלה'
 השלישי

אחבת הש' קדמה
 למין האנושי כמה
 שחכמי רעה יושכל
 לא אלת זש

הרע והרי הוא מקפח
 שכר כל צדיק' הוא
 השיב כי אל זה הענין
 השני הוא

מלכיו ח'
 ירני' לא יושע
 ית'

הפן הראשון
 מהפילוסופים
 המדיניים

השני ענין
 האלדי

איוב ע"ז

הרע והרי הוא מקפח

שכר כל צדיק'

מלכיו ח'
ירני' לא יושע
ית'

הפן הראשון
מהפילוסופים
המדיניים

השני ענין

האלדי

שער רביעי

מראה מקום

השלישי

מצד המציאות המכתיש אותו תכלית ההכחשה וזה שאם
הדבר כן אי אפשר שימצא צדיק שיחפך לרשע ולא רשע
שיחפך לצדיק אמנם ימצאו שניהם אם כן ההכחה היא בטילה אמרת
הקודם שאם אי אפשר ליעשות צדיק לא בקרימת אהבתו ית' אלו והאהבה אי
אפשר כי לא אדם הוא להנחם הנה אי אפשר שיחפך רשע וכן רשע לא
שיחפך צדיק כי אחר שנעשה רשע מפני שלא קרמה אלו אהבתו ית' הוא
בטבע שיאהבנו אחרי רשעתו ומי שלא קדמתו אהבתו לא לזכות במעשיו
הנה אם כן אי אפשר לרשע שישוב להיות צדיק והשנאה הסותר הוא מפורסם
לכל מצד המציאות והם האומרים שהמלאכים נתפכו לשמנים וכן מכמה
אנשים חשובים מבעלי התשובה אם כן הכחיה היא בטלה

הרביעי

מפני הכתובים המכתישי בפירוש הנחה זו אמר הכתוב באברהם
בי ידעתי למען אשר יצו וכו' ופירוש הכתוב אהבתו למען
אשר יצו והוא הפך המונח וכן בהרבה מקומות עוד הכתוב אמר בפירוש
דעתת ישראל מה י' אלדיך שואל מעמך כי אם ליראה וכו' ואם נדבריו מה
הוא שואל ממי שאין בידו אהבנו וינתן לו שאלתו וכדומה לזה הרבה מאד
סוף דבר נסתכל החכם הנזכר בתשובה על זה ולא עלה בידו דבר של קיימא
ואולם האמת הנמור כי האלים עשה את האדם ישר בתחלת עניינו ראוי ומוכן
להשלים עצמו ברעות ובמעשי וזאת ההכחה שמה הנראה ית' שזה ככל איש
ממין האדם ואחיה קרא אותה הטבה או אהבה כמו שתרצה ומנתו והלאה
לא יעשה אלדים דבר יתרו לשום איש מהאישים על וולתו רק מצד מה
שימצא בו מן הטוב והיושר בשלמותו הראשו מזולתו כי זולת זה יהיה עול
בחוקו ית' הוא מה שאמר הכתוב אמת מארץ תצמח ועדק משמים
נשקף והנה בספר העקרה הנזכר שער בר הרחבנו כזה הדרוש ודי בורה
להמשך בונתינו ולומר כי לפי זה ומה המעם אחר שנתקן העולם ונשתמף
משומאתו במי המבול והגיע שלמות נח ובניו אל מה שהגיע היה מצונו
יתעלה להראות לו אהבה וחסד ולהשפיע עליו שפע מצות אלו עליהם היה
יהיה ואחר שנוסף שלמו אברה' אבינו עליו שיעור גדול על האופן שאמרנו
נתוספו עליו מצות גלויות רבות דכתיב עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור
משמתי מצותי הקותי ותורתו והנה הוא היה במדרג האדם הראשון לאלומה
הנבחר לעם סגולה מכל המין בכללו ושעל זה הדרך אחר שנמשכו אחריו
שאר האנו הקדושים כיושר הנותי ובניהם ובני בנייהם לא סרו מאחריהם וזה
מזרעו הארי להופיע עליהם באור התורה הכלולה העוקדת ומשרשת שרשי
דתמים פורים ראש ולענה והמסירה סגורי הפתיו והעוררן מעל עיני האנשים
החמאים לי מאד בהשענם בינם לבינו ית' בעיונם וחקירת' והוא מה שאמר
בכל מקום ותחת כי אהב את אבותיך וכו' רק באבותיך חשק י' וכו' וכל
הכתובים הדרומים

שד' תפנו הכתובים
שעמקו

בעשה האדם יקר
ברעות ובמעשים
פוס כל איש

תהי' לים פס
דף קס עמוד ב

בראשית כו

דכיום ד' פס

השער החמישי

כאשר נסע מאת השם רוח נדיבה
ורצון נמור להוציא העולם מהאפס
המוחלט בחכמה ותכונת נעלמת

מכל מחקר כן חוסיף שנית ידו לקנות עולמו ולהשלימו כאשר עבר על
מציאותו ומן שהספיק להמציא באיכו וכמות העם הראוי והנכון לקבל שלמותו
זה כמות שירד על הר סיני באותו פומבי ואוכלוסא רב לבער שומאת הדעות יודת סק על הר
הנפאר מן הארץ ולנדר ולהרחיק הרעות הפילוסופי בכל אשר לא יגורו האמת סיני לנטל הדעות
בעניינים האלריים ולפי ששני אלו העניינים הנפלאים רעוני בריאת העולם ספקדות

דברים ד

ותכונת התורה היו בפליאותם באחרים ייחרס הכתוב באומרו כי של נא
לימים ראשונים למן היום אשר ברא אלדים אדם על הארץ וכו' תנהיה
כדבר הנדול הזה או הנשמע כמוהו השמע עם קול אלדים מדבר מתוך
האש כאשר שמעת אתה ויחי וסמך עוד או הנסה אלדים לבא לקחת לוגי
מקרב גוי במסות באותיות ובמופחים ובמלחמה וכו' דהא וראי הא כהא
תליא והנה מפני היות המעמד ההוא על התכלית הנזכר בא בקיבוץ וחבור
הפלאות העצומות שנתפרסמו בו לעיני כולם אם מהנעת כלל עם רב כמוהו
זה וכניהם ונשיחם וזמנם אל מעלת הנבואה מה שיכחישהו כל חכם פילוסופי
לפי שרשור ואם בקולות והלפידים הנבראים הנראים לעין כל אשר הם
מכזיבים מציאותם ואם בכריאת הרבורים הלריים הקניעים על דרך האמת
לאוני כל העם שחמה יגורו מניעותם ויותר מהמה מהיות הרבורים ההם

סס
סס

מהמין ההוא אשר נאמר שם והוא כי יש לשואל לשאל אחר שהיה
המעמד ההוא נכבד ונורא מאד מאין כמוהו לפי עוצם רוממות המלמד כולל היה לנב
ומדרגת האמצעיים והפלגת רוב השומעים הנה הוא ראוי שיחיה הלמוד עתין דברים
שיעשה שם כולל פתרון כל הדברים העמוקים והתר כל הספקות תקשות אשר
נאלו בהם דעות כל הפילוסופים ואחר שהודיעם שם שהוא ית' ברא העולם

בששת ימי המעשה יודיעם איך הושפעו רבי הנמצאות ההם המתחלפות
בשווי מסכה אחת פשוטה בתכלית חפשימות או איך הושפע מהנכרל
הראשון והגלגל יעם היותו בעל חומר ולא עוד כי גם צורתו ומניעו או אם
היה הוא ית המניע הראשון לגלגל בכבודו וכעצמו אם לא גם בענייני
היריעה אצל אמרו אנכי י' אלריך אל קנא פוקד עון אבות על בנים וכו'
ועשה חסר לאלפים יודיעם איכה ידע כל הדברים הרבים המתחלפים
כיריעה אחת מכל צד גם הרבירים המתחדשים בלי התחדש בו ידיעה כלל
גם העתידים בלי החלות בהעדר גם הצורך משני קצות האפש כמעש בעלי
הבחירה מבלי הכרע מציאותו וגם מענין התואר הרי' שבכל זה יש לשכל
האנושי ספק עצום וסלקי להו בתיקו גם ראוי שיוודיעם שם באמרו אתם
ראיתם כי מן השמים וכו' אם גלגלי השמים הם בעלי נפש וציוור שכלי או לא

קמית ב
סס

סס

שער המישי

וסכת הפניות הנוצחיתם ומספרם האמיתי גם סדרים שחם עניינים
שנכחו בהם דעות החוקרים ועד היום לא באו עד הכונותם ויהיו נא העם
הזה המסוגל מיושרים בהם באור הדעת האלדי המושפע להם באותו מעמד
בעניינים תחם האלדיות אשר לא יקוה דעת האמת מהם מוולותו ויהיה
ענינם אצל אלה הדרכים וכיוצא בהם כמו שהוא בדבור השבת כי הוא לבדו
אשר נאמר שם ממה שלא יגורוהו הקש השכלי כי כל המאמר בולט יגורם
השכל העיוני והמעשי בלי ספק וכבר ידעת מאמר הרב חמורה על אנכי
ולא יתיה לך מפי הנבורה שמענום שירצה מפי גבורת המופת והנה כל
השאר הם מהמפורסמות אשר יסכימו עליהם כל העמים והוא מבורא והנה
באמת היתה השאלה חוקה אלא שהיא עצמה עצם התשובה וזה כי כל זה
מה שיעור שכונת המעמד הזה לא היתה ללמד לעם הנבחר והוא חכמת
הפילוסופיא והיא אדרבה היתה הכוונה להכחישה ולבטלה ולהרש שם
פילוסופיא ארית אמיתית המישרת יודעיה לדרך החיים לפי שהפילוסופיא
אשר בידם אם תניח מציאת העלה הראשונה תאמר שכל הנמצאות הושפעו
על דרך החיוב ולא תורה היותו הוא ית' רוצא בדבר ומאם בוולותו כל
שכן בשיתבונן באלו העניינים האנושיים הפרטיים כללי וזה מה שרחה
האנשים מתחת כנפי השכינה דחייח עצומה כי מי ערב אל לכו לגשת אל
עבודת ארון אשר לא ישמע ולא יציל ולא ייטיב ולא ירע

והנה העם היוצא ממצרים באמת היו בעיר קטנה ואנשים בה מעט
מאנשי היום והמעלה והנה מלך גדול נכסף אליה והם
נכספים אליו והיו נמנעים מהמסר לו מפני שקשתה עליהם זה אחד משרי
הארץ ומעריציה והשנית היותו חוקה כי יראו לענשם שמה המלך הגדול
הוא לעינם גדולתו ורוכ ממלכותו לאישים לבעלים לשפטים ולנחלם כי הם
בשלים במיעוטם וכחרו לשאת בשפלים ובעינים יותר מבחפקרם עד שהגיע
ענינם לפני המלך וגלגל עמחם באופן שיבטחו בעצמם כי בקרבתם אליו
יקבלו הטוב מאתו ואת הרע לא וישמחו בו יודעי שמו וישמח גם הוא בהם
היות האומה הזאת כך תוארה והיותה תחת יד פרעה העריץ הוא מבורא
אמנם הסכה החוקה מאימת העדר ההשגחה באמת יחוקאל הנביא העיר
עליה כאשר הרבה דבריו כנגדם עודם שם אמר ואומר להם איש שקוצי עיניו
השליכו ובנילולי מצרים אל תטמאו אני ל' אריכם וימרו בי ולא אבו לשמוע
לי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גילולי מצרים לא עזבו ואומר
לשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים יורה באמת כי היו
הרבה מהם מספקים או מכחישין השגחה האל ית' בארץ כי יאמרו הן ל' ארץ
השמים ושמי השמים ואם לא זכו בעיניו להשוות מדותיהם בכמה שאלות
שלא נודע ענינם ואיך נעמוד אנהנו ונקום ונחיה לפניו ולזה שפך חמתו

הנהגת המעמד הזה
ל' חוקי קטנת
הפילוסופיא

ונחל מחרים כעור
קטנה ולכפי חוקם
בה עבט

מלך כ' מוק לג'

יחוקאל

על

מענו רכס רמ' יד דף ע"ג ע"ד קפות יז

על הפושעים המורדים מחסרם אליו וכבר אמרו זל שהכל מתו בני ימי אפלה
ואיך לא והנה אחר כל האותות והמופתים אשר עשה בהם במצרים היו תמיד
מערערים ומפקפקים עד אמרם היש ב' בקרבנו אם אין' ולזה כבא מחשבתם
לפניו ית והניעה שעה לשוב לב אל שרידיהם וחסדיהם ואל ברית אבותיהם
שלח מלך ויתירם מיד המלך העריץ שהוא כבד גדול וביד חזקה' ואחר כך בא
ליהם ונראה ליהם כהר סיני באופן היותר נאות ומסכים ל' הכוונה שאיפשר
ויחד להם שם המאמרים המיוחדים והמסוגלים להשקיש יראתם ופחדתם
כדי שיהיה מה שישאר מהם ברעיוניהם והמכתב החדל על הלוחות מקי' תמיד
עוצם האמונה בהשגחתו ית' הפרמי אשר היא עקר ושורש כל המצוות והכליתן
ומה שינורשו בתן כל הדעות הנפסדות שקדמו לעולם וזה מה שיראה מהם
אחד לאחר' הלא תראה כי מאמר אנכי י' אלדיך אשר הוצאתיך וכו' י' עם
היותר מודיע להם כי זה הנראה להם הוא אשר הוציאם מתחת יד הבעלים י' עם
הראשונים להביאם אליו' הנה אי אפשר שלא יכחיש בעצם המאמר דעות
המתפקדים המכחישי' היות דבר ומנחיג לעולם בכלל אלא שדכל נופל על צד
הקרי וההודמן' אמנם במאמר לא יהיה לך אלהים אחרים וכו' ולא
תעשה פסל וכל תמונה וכו' הוא מבואר שהוא מיסב אחרנית בו דעות כל
בעלי המולות והעבודות הנכריות' ואולם משם ואילך בכל המאמרים בלם
יגדו וכחיש הדעות הפילוסופי' הנחשה עצומתיכי לפי שהם מודים מציאותו
ית' והיותו אדון כל הנמצאות והממציאם' אבל הם הרואים שאין כידו לשנות
אחד מהם מטבעו אפי' כמלא נימא' ואם כן היה אדנותו עליהם במאמר
לכר' וכאילו הוא בטל בכחינת הפעולות' לזה אמר לא תשא את שם י'
לדיך לשוא כי לא ינקה וכו' כי הקורא בשם י' ולא יאמינהו היותו אדון ומושל
לכנות ולחרוס בכלל המציאות וחלקיו' הוא קורא בשמו לשוא והוא ישא את
עונו' ולפי שהיה זה נמנע אם תקד' האמונה בקדמות העולם אשר הוא שורש
פילוסופי' שלא ישערו הפכו' סמך המאמר הו' והוא זכור את יום השבת
לקדשו ששת ימים וכו' כי ששת ימים עשת י' וכו' ומעתה נעקר שרשם
הזנים ויאמינו האותו והמופת' אשר הם מכחישים אותם' ויש מקום להודות ל'
השכר והעונש המיועד במעשים התוריים ואם המה באים על הדרך ההקש
השכלי מה שלא יאמין הפילוסוף' ולזה סמך ככר את אביך ואת אמך למען
יארבוך ימך וכו' לומר לא תעשה אלו המעשים על גזרת השכל לכר אשר מזה
לא תקבל עליה שכר לדי' כ' בטעמ' מצוה אשר תקבל עליה שכר ירצה הטבע
או לא' והוא המעש עצמו למאמרות ההמשה האחרונים לדעת ולהודיע כי מן
השמי' חביט י' ראה את כל בני אדם לתת לאיש כדרכיו כאשר יעבדו על שום
דבר ודבר מהראוי להשמר בהנהג' הכית ובהנהגת המריכ' בהפך מה שיחשבוהו
לו הפילוסופים האחרונים ואשר פחדו ממנו העם שהוא מתחילה ימעתה ישאל

פס כ

פס ט

פס

פס

פס

דבר אכזר וכל דעת מכחישי הסגסגה

לא יהיה לך יבטל דעות בעלי הסולן

לא תקח להריותי סוף אדון כל העעעס

זכור את יום השבת לעקר הקדמות

ככל את איך להרוז על שקבלה

הדגרות האסרונות יורו על הסגסגה הפרטית הסך העילוקופי

שער חמישי

הנשאל לשואל אם יגיעו התכליות האלו הנפלאות כשיודיעם הדרושים
החם אשר זכר שכל מה שיסופר מן הענין היותר נקל מהם והוא דבר התארים
הוא מפליג אחרו ית' מהרעת האנושי ומכיל אותו עד שצ'ל שהוא ית' נמצא
ולא כמציות מה' ולא כמהו אחר' ולא באחדו קדמון ולא בקדמון יודע' ולא
ברעת רוצה' ולא ברצון חי' ולא כחי' פועל' ולא ביד לא במאמ' ולא במחשבה
מניע' ולא בפנישה' ולא בציווי' ולא באופן שיפול לב האדם עליו' כי זה
וכיוצא בו הוא העולה בידם בדרושים החם והדומים השמע עם קול אלרים
כאלה' הן שבעורם שם ישכילו ויציירום באמתתם ברוח הקדש שעליהם
אמנם כהשאר אחר כך בזכרוניהם נפשטן ואף כי בעט ברול ועופרת יכתבון
על הלוחות הקושי' בולן' והספקות ישארו במקומן' וכל שכן לבנים ולדורות
הבא' השומע' אותם שהכל יחיה להם כדברי הספר החתום ולא יוקח משם רק
מה שיגורו ממנו כראשונ' והוא כי כנבחה שמים על הארץ גבה דרכו מרבינו
ושאין לו שום השנחה בעסקינו כי אם למשיגים במשיגי הולאניים כמותנו
דמה בצע כי נעברנו' סוף דבר שהיות המאמר' התמה כלא העניינים האנושי'
הוא הכרחי לפי כוונת המעמד ההוא להפיל רמיונות האנשים הטועים החם
בפי הנאמר והוא מה שהזכירו חכמינו ל' בהגדת קדושין' דר' ר' עולא
רבה אפתח רבי נשיאא מאי דכתיב ירוך' כל אפסי ארץ כי שמעו אמרי פ'ך
מאמר פ'ך לא נאמר אלא אמרי פ'ך' בשעה שאמר הקבה אנכי' ולא יחיה לך
אמרו אומות לכבוד עצמו הוא דורש כששמעו כבר את אבך חזרו' והודו
למאמר' הראשונ' רבה בר' צתק אמ' ראש דברך אמת וכו' וכי ראש דברך
אמת ולא סוף דברך אמת לא מה סוף דברך אמת' אף ראש דברך אמת' כי
כתחלת המחשב' יש לשא' אומ' העול מאן דכ' שמן לחת' שהרי לא עמדו רגליה'
על הר סיני' לא המאמ' הזה הוא על דרך שאמרנו' בכל מקום שאומות העולם
ויצר הרע משיבים על המצות' ותיצר הרע הוא השמן המשפין ואומ' העולם
המה המחשבו החיצונות והנכריות אשר לא עמדו בסוד' י' ועל זה הפליגו
חכמינו ל' להודיע במאמרים זה כל מה שאמרנו' כי המאמרים הראשונים
כשיקחו לכבוד עצמו ית' לבר לא יועילו לנו להצלחתינו כי המחשבות נכחלות
מהם ואמרי' לעצמו לבר הוא דורש יאמנם כאשר שמעו המאמרים האחרוני'
המדברים בענייני העולם והשגחתו עליהם כמו שהוא מדבר כבר את אבך
והלאה או נצטרפו להם הראשונות עם האחרונות להודות ולהודיע כי אלו
ואלו דברי אלרים חיים שופטים בארץ וצודקים יחדו להישיר האדם אל
הצלחתו האחרונה' אשר אי אפשר וזלת זה' וזהו עצמו מה שירדה
מאמר מה סוף דברך אמת אף ראש דברך אמת והוא מבואר' ואולם
בספר הנובר בשער מה דברנו בזה והרחבנו בענינו זה מה שישפיק זכרנו

וכתבו סקסיות
והסקסיות יסארו
במקומן

סז דף לב
תהלים קל

סס ק"א

דף קסג ע"ד

בוז השער

שער

השער הששי

הנה הפילוסופים בנובה נפשם מלאם
לכם לעשות להם לך כאשר ראו והיו
לסם קלדי כרכנס

ברעיוניהם כמו חשרים ויעצי ארץ
הממליכים עליהם מלך מדעתם ורצונם ומטילים בו התנאים כולם אשר ירצו
ולא יסורו מהם וכן עז השיעור עצמו או יתר עליו מלין לצד עילאה יחברו
ועל אל אלים ידברו והם אשר ישערו בו אם יודע דבר זולתו או לא ואם ידעו
איך ידעו ולפי דעת קצתם הלא ית' הוא באופן מיוחד ולדעת זולתם הוא על
אופן אחר ויעלה בעינם שאם הם יסכימו בחקירתם שאין לקי' מצוי בעולם
שלא יהי' ואחר שנמנו וגמרו שהוא נמצא שהוא ימצא אבל ככל התנאי
החוקים שיניחום עליו ולא יעבור ומכלל התנאי אשר הסכימו הכל כם שהוא
ית' אינו יודע אלה הדברים האפשריים ואין דעתם יכולה לכולל שישיג אותם
בשום פנים שאם היה שירע אלו הדברים הנה יתחייב מזה שיושלם בהם
כמו שיושלם היודע בידוע השני שאם היה שישכילם יתחייב שיתעצם
השכל במושכל וכבר יתעצם הנכבד בפחות הג' שהדברי' הלא החמריים הנה
לא יושגו רק בכחות ההיולאניות ואם היה שישיגם יחייב המצא לו כמו אלו
הכחות וד' שהדברים כולם מוגבלים מהזמן והזמן מקרה נמשך בתנועה
ומי שלא יתואר בתנועה א"ל ליחס לו הזמן אלו המענות זולתם מענו אשר
זכרנום בשער דעקרה סמוכות אלו הכתובים ובטלנום מכמה פנים אשר יורו
עליהם דברי רוח הקדש והנבואה בלי ספק אמנם מה שראוי לומר אותו בכאן
לביטול כולל כל מענותיה כי מה שאמרו אנחנו משיג' אלו הנמצא' המורגש'
באופן גרוע ובכלים נשמי' והיא ית' אין לו אן החוש' והאופנים הגרועים אם כן
אינו משיג אותם הוא מאמר מבואר הביטול מעצמו שיה' לחלוש הראות
הבלתי רואה כי אם במראות הזכוכית וסובר כי מי שאין לו זה הזכוכית שא'
לראות או הקטע בגליו ההולך על משענת הקנה וחושב שמי שאין לו אותו
קנה שלא ימיש ממקומו שזה הוה סכלות נפלאה כי ודאי לו החשנו שאנחנו
מרגיש' בהרגשותינו הם שלמות אינו נמשך ומושפע משלמו השלם בהחלט
כמו שהראות ה' חלוש הראות הוא קצת שלמות מהראו השלם וגם החליכה
על המשענת הוא חלק מהחליכה השלמה אבל הוא מבואר שאין הראות
מושפע בעצם מן החוש החמרי אבל הוא כלי יועיל לקבל הנמצא ההיולאני זה
הנח כמו שהזכוכית אינו פועל הראות אבל יועיל לשירא' בו חלוש הראו' ובה
הוא מבואר כי הנמצא בנו לו הכחות החסרי יעידו עדו ברור' שימצאו בעצם
וראשונ' על השלמו בפועל המשפיע אותם אלא שבו ימצאו בזולת לו הכלים
רשא' החסרונ' וראתנו לחסרוננו א"ל לחמצ' לא בהם כימו שבאיש חמריא' ימצאו
הראו' והחליכ' זולת כלי' חיצוני' ובחמרי' הנח לא ימצאו לא כם וכן כל כיוצ' בזה
הוא מבואר האמו' שאם לא תאמ' כן הנה זה הנמצא החמרי ית' יות' שלם מהפועל

שער כה דף
גג ע"ג

מקל חלוש הראות
וקטע

שער ששי

מראח מקום

הראשון ית' מזה כי הוא ישיג אלו הנמצא' החמרי' וירגישם הוא לא יחוש ולא ישיג אותם י' ויפול בות חביטול וחלענ שוב' הפילוסוף הארי בהפלת הפילוסופי' כשאלח הששית אשר בתואר' בלענו על אן הנורע' חוק הא בידיעותיו מחוק הארם והכחמה כמו שידוע מספרו ונר' שהשימה עמו רוח הקדש כמה שזכר המשורר הנמשע און חלא ישמע וכו' כמו שיתכאר מנחמה שאמרנו והכרנוהו בספר הנזכר שער נר' וגם מזה נכא לכלל ליצנות אחר נפלא ממנו והוא שיש ממש בעצמי הגוים בסף ווהב עץ ואבני' כי אם מסגולת האלדו הוא שלא להשיג באלו החושים הנה אין כמותם בזאת הסגולה כי עינים להם ולא יראו אונים להם ולא ישמעו וכו' ולהם נאה להורות האלדו השלם ואלו שאל לעג זה כוון המשורר בזמור'י ההם אשר זכר אלו העניני' המתבאר' מעצמם כמו שזכרנו בשער מ'.

תהלים נד
דף קכא ע"ד
קס"ב כ"ז
ד ע"א
דף ק"ד ע"ב

דבר תורה כלפי בני אדם

הנה

אין ספק שיעל האופן הזה ר"ח תורה בכל הענינים אשר דברה בהם באל ית' כלשון בני אדם לא ליחס לו אן האברים ולא אן השעור' ולא אלו התנועות ולא התפעלות חלילה רק לדעת ולהודיע כי לא יבצר ממנו ית' השלמיו אשר ימצאו בנו על ידיהן באופן יותר נורא ונשגב ובתכלית הפשיטו רצו בזולת אלו האופנים והצדדים ועל זה הצד יחסה התורה הארית אליו ית' השכונה בקרב העם הזה והעבודה וזולת זה כי בכל זה היתה הכוונה להודיע לנו ולת' שירנו לכל נשעה ברעות הפילוסופיות ונדע שיש לו ההרגש וההשגה שיפלו בענינים ההם ובצדדיהם לא הצדדים עצמם הלא ידעת מה שכתב הרב המורה פרק ע"א כשהגיד כמה שנפרד דמיון העולם בכללו לעולם הקטן שהוא איש מאישי הבעלי חיים בענינים

מלך האסן

קו לו הסרג והסג' לך הסדרים

בשקט ענינים ונדל העולם סכללי מעולם ק"ט

הא' שלא יוסב תועלת ולא שום הטבה בעולם הכללי משום מושפע לשום משפיע כמו שיוסב בעולם הקטן מהאברים המושפעים אל המשפיעים עד שהלב עם שהוא התחלה לכולם הוא יחנה מהם וחי בהם וכל שכן איו ית' שהוא החונן המטיב לכל ית' שמו' ותב' שחלב הוא מוקף מהאברים להשמר ולהשגב בתוכם ובעולם הכללי היותר נכבד הוא מקיף בפחות ממנו וכל שכן שהוא ית' אינו מוקף ומגובל כלל עד שאינו בתוך העולם ולא חוצה לו עם המצאו בכללו וחלקיו והנ' שהוא ית' אינו כח בנוף העולם ולא בחלק מחלקיו כמו שהרוח החיוני או השכל האנושי הוא כח בנוף ובלתי נפרד ממנו ואלו הן בולס דברים אמיתיים פילוסופיים לא יסבול הרעת זולת זה אמנם ארז מכשול רכסם וסכנ' ארחותם ראה י' כי על פי עינם זה לא יגורו עליו ית' השגה ועיקר על הנמצא' ולא שום מעשה אצלינו רק במדריגת העלה אל העלול דרך כלל ויוכח בדברים אשר יראה בהם הראות נמורה שהוא מוותר כל הנ' דבר' ומסתלק עצמו מרוממותם לא לחמצאם בו ית' לפי חומרותם אבל להורות שלא יחסרו ממנו כל זריעה ושלמות השגה אשר יפלו בענינים והנה על חדמי

הדימוי הנ' הוא מכוואר שזכרה התורה התוארים הנפויים תמיד ויאמר י' א לכו
 ויתעצב אל לכו י' איש מלחמה וכו' ימיך י' אשר עיניך פקוחות וכו' וכל כדומה לזה לאמת החמצא בו כל השלמיות הרמויות בהם על השלמות
 כמו שאמרנו כי על זה האופן אמרו זל דע מה למעלה מסך עין רואה ואוון
 שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים י על הדימוי הנ' אמ' ושכנתי בתוך בני
 ישראל וכו' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם י אתה י בקרב העם הזה י

בראשית ח
 פתח טוירעי לב
 חכמת פרק ב
 שמות כט
 פס כה במדבר
 יד ויקראו

כל יאסו תארי להס'
 אינס כי אס על כד
 סעלימות

לכנות לו ההתכוננות ככל פרטי כתות הנמצאים כמלך היושב בתוך גרודיו
 ולחיותו קרוב לכולם שוה בענין המרכז אל המקיף ו הנח על הדימוי הראשון
 והוא מה שנתבאר מילוקו ממנו ית' בירור חוקי וכמו שאמר הכתוב אם צרקה
 מה תתן לו וכו' הפליג להורות כי לא כאשר יחשוב האדם בכח מחקריו שהוא
 יתעלה אינו צריך לשום דבר שיתנועע על ידו לעשות צרכיו אבל שהוא
 יתעלה כניכול יצטרך לחיותו על שלמותו הסיוע ממעשה בראיו י והה
 הענין ואם הוא חיות רחוק מכולם הוא חיותר אמתי לפי האמת וביאור זה
 שהחיו אשר יאמר בו ית' שידמה לחיות אשר בלב הנוף הוא מה שירוגשו
 ממנו פעולות מסודרות מחמתו יוצאות אל המציאות אם מחטבעיות אשר
 עשאים להנהיג בהם עולמו במנהג הטבעי ואם הפליאות הנעשות למעלה
 מזה הטבע אשר הפעולות ההם הנוראות באמת יודיעו גדול הכחות ועוצם
 חיותם וכמו שאמר ואולם חי אני וימלא כבוד י את הכל הארץ ואמרת
 חי אנכי לעולם י אם שנותי ברק חרבי וכו' יורה שהחיות האלוי הוא
 הוראת אלו הפעולות הנכבדות לעולם י הנח אן ספק כי כמו שאין מביא
 להנעת המעשים הטבעיים כי אם ע' סיוע מעשי האנשים י כי אם לא יחרוש
 החורש לורוע יפתח וישרד אדמתו י הן לא ירוע ולא יאסוף את תבואתו י

איוב לפ'
 במדבר יד
 דברים לב' פס

וכמו שא' יכול שאפי' יושב בטל תל' ככל משלח ירך אשר תעשה י בן ויותר
 מזה הוא מכוואר בחיו אשר אצל המעשים הנפלאים כי מה לא יעשו ולא
 נחנו לעשות כי אם ע' סיוע האנשים השלמים הראויים לקבל תועלתם י
 כמו שאמר דניאל כל קבל די קדמותו וכו' השתכחתי לי וכן על נ' חביריו נאמר
 עברותי די התרחיצו עליהי והוא מאמר חל שאמר לו הק' למשה אין שלן
 בעירך י והוא השיב ר' בשע כלום יש עבר שנותן שלו לרבו י אל מט' תיה לך
 לעורני מיד ועתה י גדל נא כח י והמאמ' הוא מכוואר ממה שאמרנו והוא המע'
 שהחבה עליהם מצות שמורות על זה י מקדש וכלים שולחן מזבח ומנורה וכל
 מיני העבודות י אשר אין ספק שהכל היה להסב כח ויכלת אליו יתעלה
 לעשות כח וחיל במעשיו הנוראים כמו שאמרנו כפי' כל יומן שישאל עושיש
 רצונו של מקום מוסיפים בח בנבורה של מעלה י ולפי שאלו הענינים
 שאמרנו יורו כאלו הוא יתעלה מוחר ומניח דברים אשר הם לו רוממות
 ומעלה

פסיו דף מג עב'
 דברים טו
 דניאל ו
 פס ג' סוף פ' ר'
 עקבא
 במדבר יד
 פס' ר' עקבא

שער שביעי

קצות רכס פרט
דף קס ע"ד

ומעלה ומסתלק מהן שלא יעשה האדם כיוצא בזה אם יתן מלא ביתו כסף
 וחובי' אהל במדרש אם יתן איש את כל חון ביתו באהבה כו' וכו' לו' אבל
 בני יעשו מקדש של ידיעות ושכנתי וירדתי בתוכם' ה'הר ולא יבול משה
 לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד י' מלא את חמשיכון. ירצה אם
 לאהבת שום אדם יתן לו חכרו כל חון ביתו' הנה ילעיגו עליו' לפי שאין ראוי
 לאדם לשלול עצמו לשום אהבת זולתו' ואני הנה נתתי את כל היתרונות
 האלה שהם כל חון ביתי וכבודי המיוחד אליו ותרתיים אצל בני לאהבתי אותם'
 והנה זה כמה שצוה להם לעשות מקדש וכלים' ויעד לשכון שם בנייהם כי
 זהו עניין שיכלול כל הדברים ההם בלי ספק' אמנם במה שאמרו ה'הר ולא
 יכול משווכן הפליגו לחודות על העניין הזה מאד כמו שכתבנו העניין יותר
 בהרחבה בספר הנזכר במעשה המשיכן שער מ"ח' והעולה מהכל שיש לבעל
 הדעת לחשמר ולהזהר מכל עין פילוסופי' בכל מה שיכחיש שום דבר מכל
 דברים הנזכר' או שיצר צעדיו עד שישארו בידו ובעיורו השארל חוק אשר
 לא ימוש לעולם' שהוא צריך לשקול דעותיו ולהצדיק מדותיו על פי התורה
 בכל המעשים אשר יעשה אותם וחי ושהוא עתיד לתן את הדין אם בבית דין
 של משה ואם בבית דין של מעלה כי הכל הוא בידו ית' מבלי שיצטרך לחקור
 ולדרוש במפלא ובמנוסה ממנו ולהשומם בעיוניו כי עיוניו הם קרובות אל
 החפז' ורחוקים אל השכר' והוא עצמו מה שאמר הנביא מ"ח' ל"ך דורש
 ממך כי אם עשות ומשפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלריך' ירצה מה י'
 דורש ממך להתחכם ולהשומם' אינו דורש ממך רק שתעשה משפט ותאחז
 החסד כדריעה אמתית' שעל הכל יביאך במשפט' אם טוב ואם רע באיזה
 צד שירצה מצדרי העונשים' אבל שתתנהג בהצנע לכת עם אלהים בחקירה
 אם ידע ומה ידע' ואיך ידע' כי זהו עזות נפלא בחוק רבו ומלכו' כל שכן
 במלכו ואלריו' והו מה שראינו זכרוננו בזה השער'

סור פ
קעות פ

דף קלז ע"ג

עם לבעל דת חלדית
להסגור להסדר
ענין פילוסופית

עוסק ו

השער השביעי

אחר שנתנ' התור' חלדית ונתאמתה
 הנבוא' ונתפרסמו האותו והמופת'
 כנגד הטבע הנודע במציאות' אין
 ספק שנתמעט כח האפיקורוסות' ונחלשה דעת בעלי המזלות' גם רפו ידי
 הפילוסופי' שהם נ' הכתות אשר זכרנום בראשונה אך אמנה נחחדש' כת רביעי'
 אשר לא נמצאת בתחילה' היא בעלי החיות הבודים בדמונם דברים וחשבו
 לנבואה' וסדרו עניינים בסגנון דתות ונימוסים אלהיים' ומאלה גפרדו בתות
 בעלי הדתות המדומות' שהיו בעולם עם ועם כלשוננו ודתו' ואפס כי בעונותינו
 ובעונות אבותינו לא חדרו בתות האנשים החטאים האלה מתוך אומותנו' כמו
 שנתפרסם ע' הנביאים כולם ותוכחותיהם מהם הכתות האפיקורוס' אשר נאמ'
 עליהם כחשו' כי יאמרו לא הוא' מהם מכתו תפילוסופי' אשר חודו מציאותו
 ית' אך אמרו לא י' הוא יהולא יבין לדי יעקב' ודי בזה עדות המשורר והדומ'

אחר נמונת התורה
כמועט האפיקורוס
ובעלי המזלות
והפילוסופי'

ורעיס ס
תסיליס בד

שער שביעי

יב

פרטי הכללים

לו מדברי הנביא' ומזה מכתות בעלי המילות ועוברי עבודתם אשר חשבו
 לאלרים ורבו כמו רבו כמו שנראה מעדות הנשים המקולקלות וזמן אז חד לנו
 לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל' ומזה הטועים אחרי הזויות
 והברויות כנמשכים אחר נביאי השקר הבורים מלכס ודמינס חוקים לא טובי
 ומשפט' לא יחיו בהם אשר עליהם נאמ' ע' ירמיה הנביא החושב' להשיב את
 עמי שמי בחלומות אשר יספרו איש לרעהו כאש' שכחו אבות את שמי כבעל'
 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום' ואש' דברי אתו ידב' רבר אמת מה לתכן את
 חבר נאם יתלא בה דברי כאש נאם י' וכלי הרי שהוד' שהיה זה חטא רביעי בהם
 זולת חטא אבותם העובדים הבעל' וזה שלא היה חטא זה של עז ממש אבל
 היה חטא ופשיע חרוד' לה הגורם להשיב את העבד מעל י' כמותם' והוא חטא
 דברים כדויים לשם דת ונימוס להעבירם מהתורה האמתית אשר שם י' נקרא
 עלית' והן הנה הכתו הרעו אשר היו לשמן לבני ישראל למסור מעל בני' להגלות
 ולהרחיקם מעליו אשר נתרעם מהמה הוראה אותם אל יחוקא הנביא במראות
 הצובא' במקרש לעשו תועבות גדולות מתועבו' וראה איך סדרן במדרגותיהן
 ברשע ובכסל זו אחר זו' נאם ויהי בשנת הששית בששי בה' לחדש ואני יושב
 בכיתי וקוני יחודה יושב' לפני והפול עלי שם יד' אר' וראה וזנה דמו כמראה
 אש וכל' וישלח חבנות ויחוקני ביעת ראשו ותשא אותי רוח בין השמי' וב'
 חארץ ותבא אותי ירושלימה במראות אלרים אל פתח שער הפנימית הפונה
 צפונה אשר שם מושב סמל הקנא המקנא' והנה שם כבוד אדני ישראל כמראה
 אשר ראיתי בבקעה' ויאמ' לי בן אדם שא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך
 צפון ותנה מצפון לשער המובח סמל הקנא הזה כביא' ויאמ' לי בן אדם הורא'
 את מה תס עושי תועבו גדולו אשר בית ישראל עושי פח לרחק מעל מקדשי ועו'
 חשו תרא תועבו גדולה הזה זכר ראשונ' חת הפילוסופ' אשר אנשיה רוא' שיש
 אד מצוי לעולם' אמנם שמעש' חמצות והעבורו הזה הוא ותפל כי אין מעש'
 ירצהו ולא שיכיעסוהו אך טוב בעיניה' יהיה להם רבר לזכרון אדני זה והוא היה
 סמל הקנא המקנה' וקראו אותה סמל הקנאה כי אמרו שהמה קנאו בתוללים
 חרבים העבודות מבלי תועלת רק לדמיון' ועו' כינו אותו סמל המקנה לומר
 שהוא לזכרון מציא' הממציא המקנה העולם במציאותו המחוייב כדי שלא
 יטעו לרעתם זה לבא' הכית לעבדו שאר העבודות' אמר ששמו אותו כביא'
 כלומר לפתח השער בכא איש ישתחוה שמה וישוב ולא יעבור עור' והיה זה
 לרשעתם דמיון מה שכת' הרב המורה בענין הקרבנו המכריל בין טמא לטהור'
 והיה זה ענינם פ' שם הקנה בעצמו בשאמ' עליהם כי חוד הוראה אתה מה הס'
 עושי תועבו גדול אשר בית ישראל עושי' פח לרחק מעל מקדשי חור' באמת'
 כי בוונה אינ' לא לרחק מעל ירכי' המה האמינו במציאותו וככ' שמו סימן זכרותו
 אבל יעקר המונח לרחקם מעל המקדש וכל עבודותיו וכך היא מידת בלי ספק
 אמנם

ועיקר מד

קס כר

קס

קס

חוקאל ס

מדת יחוקאל תנבא על ד' סכמת

זכר רחוקים ס על ילובכס

חב ס' מה כלל י' פטעמי חכנות יחוקאל ס

שער שביעי

כת סעבודות
סעעיעויות שיתר
עסוקות

אמנם על כל בת בעלי העבודות השמימיות היותר משובשת במה שהמה
 מכחישים שום אלדות זולתה' אמר בפירושו ויבא אותי אל פתח החצר וארא יסוקל ס
 והנה חור אחד בקיר' ויאמר אלי בן אדם חתור נא בקיר ואחתור בקיר
 והנה פתח אחד ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם
 עושים פה' ואבא וארא והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי
 בית ישראל מחוקה על הקיר סביב סביב ושבעים איש מזקני בית ישראל
 ויאונה בן שפן בתוכם עומדים לפניחם ואיש מקמרתו כידו ועתו ענן הקמורת
 עולה' זה מבואר שכך היא מלאכתם של עובדי המולות שחושבים להוריד
 כחם על צלמי הבעלי חיים ובמיני עבודות והקמרות כי לא ראו להפיק רצון
 מהאל כי הם חשבוהו כלתי מתכוין באלו העניינים האלו כלל' והוא מה
 שפי' בעצמו כשאמר הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עושי' בחשך איש
 סס
 בחדרי משכיתו' כי אומרים אין י' רואה אותנו עיב' י' את הארץ' הרי שפרסם
 פשעם וחשאתם שהיו אומרים אין י' רואה וכו' ולא אמר בהם לרחקה מעל
 מקדשי כי הם לא הרחיקו המקדש אבל ירצוהו ויבחרוהו לעבודתם הנכרי' וראוה
 כי בשתי הכתות האלו לכדם הזכיר ייחוד המקומות אשר הם עושים עבודתם
 לפי שקצת חטא הראשונים הוא ליחד המקום ההוא כביאה כאשר אמרנו'
 ולזה רדק לומר אשר בית ישראל עושים פה' כלומר להרחיקם שלא יבטלו
 מפה ובית' ותשנייה חטאו גם כן במה שעשו שם בחדרי חרדים לומר אין
 י' רואה ולזה לא ניכר פה בכתוב האור' והנה על כל בעלי החיות הנבוא'
 סס
 המדומות היותר פחותה מאלה מצד שאין בהם צד של ממשות' אמר ויאמר
 עוד תשוב תראה תועבות גדולות אשר המה עושים ויבא אותי אל פתח שער
 בית י' אשר אל הצפונה' והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמו' והן
 מבואר שהכבי הזה הוא ענין מצוה להם משום נביא מנביאי השקר יקרא הוא

בת בעלי החיות
יתר פחותה

בעצמו תמו' כמו שכתב הרב המורה או זולתו מהשמות שהנשים שידעתן עלן מ'הג כלל
 קלה והאנשים הדומים להנה נמשיכי אחריהם' ואחשוב שהיא עבודה שיש כ' יעמי סענן
 בכלל עבודו הרבה' והנכון בעיני שמלת מבכות מגזרת מבוכה מעמק הכנא היילים סד
 מבכי נהרות חבש' לפי דעת קצת' ואמר שהיו שם נבוכות בסלוחן ומבכז אייב כח
 עמם סכלים כמותן' וגם אלה לא היו מרחיקים את המקדש אבל ירצוהו לבית
 וועד להזיותם' אמנם על דעת האפיקורוסים הגמורים אשר בחשו כל שום
 אדות והוא תכלית הרשע וההתפקרות' אמר שם ויאמר לי הראית בן אדם עוד
 תשוב תראה תועבות גדולות מאלה ויבא אל חצר בית י' הפנימית והנה
 פתח היכל י' בין האולם והמזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל י'
 ופניהם קדמה והמה משתחיים קדמה לשמש יחנה הוא תכלית ההורוף והגורף
 לא לכר לרחקה מעל המקדש' אבל להתרים ולהשיח בנגד המקום המיוחד
 לכבוד השכינה ומביאים אותו תכלית הביון לאמר אם אלדים הוא ירב לוי'
 והוא

בת האפיקורוסים
תכלית הרשע

הוא מבוואר שהמעשה ההוא אינו אלא לחירות על ההפקד הנמור והיא הנדולה
 שבתועבות הנעשות שם כמו שאמר המאמ' בן אדם הנקל לבית יהודה מעשו
 את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנת
 שולחים את הזמורה אל אפס' הנת שהזכיר בזה כל מיני העבודות אשר קרמו
 על השתים הראשונות אמר את התועבות אשר עשו פה כמו שאמרנו
 ועל חנ' אמר וישבו להכעיסני ועל הרביעית והנם שולחים הזמורה אל
 אפס' הנה שנתבאר הימב מציאת אלו חר' כתות הנפסדות אשר זכרנום
 אמנם עקר הכוונה פרושו אל הנת הרביעית אשר נתרדשה אחר מתן תורה
 והיא בעלת החליות המחוקקת ברת מדומה אלד' שנתחלקה לכתות ואומות
 והנה חצר השוה שבהן שכלם השקה נפשם בפולוסופיות ודרך העיון המופתי
 שאמרנו אמנם שהשתדלו בכל ערו לחסכים עמו מה שבידם מזהות המדומה
 ארית כמו שהוא הענין בכתות הישמעלים הנקראים מדברים בכל מקום כי
 הנה הפילוסופיים העצמיים לקיים הדרך העיוני המופתי אשר בידם הכחישו
 מציאות למה שלא ידעו לו סבה מכל מה שהניחו בעלי הדתות אמנם אלו
 חזיהם קיימו וקבלו כל מה שהונח בדתות המדומות והמציאו להם פלוסופיות
 מומעה ומשובש למצא להם סבה ועלה כדי שיאמר עליהם שהמחקר העיוני
 הגיע אליהם וחשבו שכבר הגיע להם שני הענינים יחד והוה לא עלה בידם
 אמנ' כתת ^{שנתבאר הימב מציאת אלו חר' כתות הנפסדות אשר זכרנום} ובהרו דרכיה ומופתיה ^{השנכחם הדד}
 בכח חומתיה וחציבו דלתיה אך בכל מה שתנגד שום דבר מרתם משווע ועוד
 ענף ואמרו שח' חסרון בחוק וקוצ' דיה מחשיג הרבר' תלר' הפלאו' המופתי כנגד דיעם
 אשר עליהם באות הנבואות כי הדת תלרית היא למעלה מהחקיר' הפילוסופי'
 הפלא ופלא ושאין שום חסרון ודופי בפילוסופי' כמות שלא תקיף פליאות הדת
 ואין חסרון ברת כמות שלא תסכים א הפילוסופי' אבל הוא יתרון ומעלה איה
 אתם הדור ראו ושמעו אמריה' כי נעמו אך אם בעצם הדת ישר יחו פנימו

השער השמיני

הנה עתה באנו על חפרק לחעיר אשר ^{הקנאה והגדול המורות בעסקה}
 הביאונו אל זאת הצרה הנדולה ומראיתן רע כאשר בתחלה כי הנה באמת
 צדקו נפשם וישמעל' מזבוגי יהודה כי הנה כולם עם היותם אחרונים
 בקבלת הדתות נהרו להם דרך אמונה וקיימו הדת לבלתי הפיל ממנה צדוה
 מפני הפילוסופיא ובייחוד ^{שחעמידו דברייהם} ומופתיהם ^{מכל מחשבה ורעיון} לכטל דברי הפילוסופים לגמרי עם היותם נאוני
 דאלופים בה והנה פילוסופי' חכמינו אשר קרמם התוחה תאלדית ונתנה
 להם למורשה אל תקרי למורשה אלא מאורסה חמה יולדו על ברכיה והם
 עתיקי משדיה גמולי סחלבת ובפולוסופיא העיונית לא היה להם חלק ונחלת

היות קשה ד א 4 ו היה

כתות הישמעל
 נקראו מדברים בכל
 מקום

תלנוס על אסר
 סגנו דרכיו לדרך
 כפילוסופי

שער שמיני

מראה מקום

והיה להם לראי' הלא המה החליפו את השיטה ותנבר עליהם יד אהבה חכמו
 דרכיה כי רצו במופתיה כאלו הם מעכו שדיה ועשו דרי בתוליה הפך עעת
 החכמה ידיה ירווך ככל עת באהבתה תשנה תמיד ולמה תשנה בני בורה
 אלא שנחלקו בזה גם כן למחלקות יש אשר באהבת הפילוסופיא ועוצם
 חשקה לא מלאם לכס לשנות כנגדה ולהחשיא מכוונתה כחוש השערה אך
 שנו בתורה פקו פלילה להעני פנים כנגדה ולבליה תסבירה להכלל ויש
 אשר היתה אהבתם אל שני הכתות שקולח אך אל צד התורה יכירו להכריע
 כנגדה אמנם כהשתדל למצא בחינות וצדדים דקים פילוסופיים בתם וכלה
 שתייהם לשבת יחדי ויש שראו להשאיר הפילוסופיא בעיניה בלי שום הכרע
 והיה השתדלותם לבקשי הצדדים והכחינות התן מפאת התורה כלומר שתשיג
 נכולה לתרחיב נכול צרתה כאלו כאו עליה דרך פשרת וכתוך הכאים הנעזת
 כת שלישי אשר בשלה הצער הנדול הוא אשר אנשיה פרסמו עצמם כפשרנים
 שיום ונאמנים אצל הכתות ולא עוד אלא שהראו את עצמם חשודים אצל
 התורה במשפט לאוהביה ושומרי בריתה אך לסוף היתה הפילוסופיא אכן חן
 ושחר בחיקק לעור עיניהם ולסוף את דרכם והשתדלו בכל כהם כסתריהם
 ובחדרי משכיתם לזא כח פשרת לפיים ולפתות התור הארית ולהפליג מליצור
 דברים ומתק אמרים על לכה תאות להם להבעל להנמן כותידר דבריה ופירוש
 גזרותיה ולהפריד על פירושיה באופן שתקבל כל מה שפור עליה ארסור
 מחיות נמצא או לא אף על פי שירוך מרוצת הריסת האמונות הפינות
 המונחת בתורה עד היסוד בה כאלו כפות בשוטים עד שתאמר ורצו אני
 שלא מדעת אביה המהויק והיולדת והמה לא אשר נסחו את מתניהם להוש
 בכל כהם לפרש דרכי הנכואה וכל מופת התורה ונמיה בכלל כל הדברים
 אשר באו בה שלא בחקש הטבעי להחזירם אל טבע התקש עד שהיה
 חפירוש המופלא בעיניהם והמנוע בעליו אל סתרי התורה ולחרדי מצפונת
 ואיתת סודותיה הנעה שלמה הוא אשר לא יפול דבר מכל אשר תניחור
 הפילוסופיא ארצה ואפילו כמלא נימא לא בדבר קטן ולא בדבר גדול דבר
 קטן מעשה כראשית ודבר גדול מעשה מרכבה ובכלל בכל מה שינוע מן
 פנות הכית אשר וכרנחו ראשונה שהיתה חכונת הארית ליסר אותה ולחוסם
 במצמד הר סיני המתור והקדוש כמו שבא בה וכו' מה שערים הלא חמת
 חרשו על גבם האריכו למעניתם והרסו אותם וקעקעום בזומק המחשישה
 וזירו שפשוטתה וכל תנחותי אינה תורת על דרך האמת אבל שמת למשל
 לבתות החמן אשר לא ידעו ולא יבינו אמיתת הפילוסופיא אמנם כל מה
 שיסכים אל הפילוסופיא אם בפשוטה או על ידי הפירושים הקרובים וחרחוקי
 הוא לברר האמת כת' זה דעתם באמת הוא נפלא מאד בעיני שאם נשא
 אמיתתה חנה לא נמצא שום תועלת בתור הארית כל רואי ינוח לה ולנו ולכל
 ישראל

מן כעית באוסיני
ששילוסופיא

בתו כמלא הצער
שגדל קטן

הוא שיהיה
הוא שיהיה
הוא שיהיה

הוא שיהיה
הוא שיהיה
הוא שיהיה

הוא שיהיה
הוא שיהיה
הוא שיהיה

ויש לא שלא נמצאת איך שתוכן אם בפשוטה ואם בפירושיה כי הנה פשוטה
 אין ענינה רק להתענות המון עם הפתאים ולפתותם ולהמשיכם אל דעות כוזבות
 ואמונות דמיוניות שהכל הכל ורעיון המת מראות עיניהם מהשכיל לבותם
 אשר לסדר להם חיותם הנכמי ירחיקם מאלדי האמת והרחק מאדם ואם תוכן
 התורה לפי פנימיותה הפילוסופי הנה שבה הפילוסופיא אל מקומה הראשון
 ואל אחלה ככתחילה ולמה לנו תורה מן השמים הנה באמת לא הרוחנו בה
 כי אם הדושי ריבות וחבילות קטנות אשר נמצאו בינות כתותם וזורה
 הסופרים והדינים אשר השתדלו במשפטיהם ופשוטתם ואין לאומר שיאמר
 שנתנה תורה ונתחדשה הפילוסופיא כי באמת הפילוסופיא קרמה לה אלים
 שנה כמו שבא בשערים אובי והמה יעידו על זה עדות ברורה שהרי מכה
 קדימתה גברו כה לאנוס ולהכריח דברי התורה להודות לה ולכבשה לא שדבר
 התורה הביאום לקיים הפילוסופיא ולסעדה והו מבואר בענינה בענין
 אצלה כי מפני שקבלו עליהם דברים רבים תניחם דתם לאמונת ראשונה
 השתדלו בכל ענין להכריח והכתובים להמתם איה לא שהתורה האדית הביאם
 אל האמונה והיא לכתחילה והנה באמת השיבו מהם המצרים במה שדבר
 שהתורה האדית בעזרתה הועילה תועלת מה בזמן מובל עד שבא המפרש
 להפשיט צור ולהליש צור עם שיש טענו גדול כזה וכש שהיו מובי
 מהם כמה שנתחלפו להם בפשוטתם בין תורתם והפילוסופיא והיה
 להפך כמו שאמרנו שהמת הסבירו פנים לדתם ודבר אחד מדבריה לא הפילו
 אבל הכריחו הפילוסופיא והסגו דרכיה להרחיב הדרך ולישר המסלול לכל מה
 שהניחה דתם מהוט ועד שרוך נעל בארץ מתחת ובשמים ממעל סוף דבר
 עשו הם לפילוסופיא מה שעשו הכמינו הפשרנים לתורה והנה באמת הנהיה
 בדבר זה באחד מדיני ממונות והיה נשאר תדעומת נפלא לאחד מבעלי חזין
 על הפשרנים אשר בן עשו שלא נתן למחילה לא לשמים ולא לבריות כל שכן
 וכל שכן בדיני נפשות רבות החמור אשר כזה האמנם כי אין להטיל עליהם
 כל תלונותיו כי אם על המור כדבריהם ומקבלי עליהם מה ברירות ופשוטתם
 ויש לאל ידם להסתלק מהם ומדינם כי מי הרגיבם לראשינו או מי שמם
 שרים ושופטים עלינו לא נאבה להם ולא נשמע לדבריהם במחקרם אל
 תבא נפשינו ובמדותם אל תהו כבורנו כי בעינם הרגו כל נפש אדם
 ובסודותם עקרו כל רכב ישראל ופרשיו כמו שהוא מנחם צנועיהם שבכל
 מקום שהתורה האדית תסתור ותכמל הועת הפילוסופיא בנונה עצומה
 אמיתית ואמרו שיש שם סוד ותעיר לב החלולים המתאווים אל עיניהם
 ופחותם שכונתם לסתור ולכבל דעות וכוונות התורה הישרות מישרות האדם
 אל השלמות האחרון עם דרכיה דרכי נועם הרחוקים מאר מדרכיהם ושיש
 פחות וחתיהם מסכימות אל שרי המבע למיניהם השוטע ישמע בגלוי וא

ויש לא שלא נמצאת איך שתוכן אם בפשוטה ואם בפירושיה כי הנה פשוטה
 אין ענינה רק להתענות המון עם הפתאים ולפתותם ולהמשיכם אל דעות כוזבות
 ואמונות דמיוניות שהכל הכל ורעיון המת מראות עיניהם מהשכיל לבותם
 אשר לסדר להם חיותם הנכמי ירחיקם מאלדי האמת והרחק מאדם ואם תוכן
 התורה לפי פנימיותה הפילוסופי הנה שבה הפילוסופיא אל מקומה הראשון
 ואל אחלה ככתחילה ולמה לנו תורה מן השמים הנה באמת לא הרוחנו בה
 כי אם הדושי ריבות וחבילות קטנות אשר נמצאו בינות כתותם וזורה
 הסופרים והדינים אשר השתדלו במשפטיהם ופשוטתם ואין לאומר שיאמר
 שנתנה תורה ונתחדשה הפילוסופיא כי באמת הפילוסופיא קרמה לה אלים
 שנה כמו שבא בשערים אובי והמה יעידו על זה עדות ברורה שהרי מכה
 קדימתה גברו כה לאנוס ולהכריח דברי התורה להודות לה ולכבשה לא שדבר
 התורה הביאום לקיים הפילוסופיא ולסעדה והו מבואר בענינה בענין
 אצלה כי מפני שקבלו עליהם דברים רבים תניחם דתם לאמונת ראשונה
 השתדלו בכל ענין להכריח והכתובים להמתם איה לא שהתורה האדית הביאם
 אל האמונה והיא לכתחילה והנה באמת השיבו מהם המצרים במה שדבר
 שהתורה האדית בעזרתה הועילה תועלת מה בזמן מובל עד שבא המפרש
 להפשיט צור ולהליש צור עם שיש טענו גדול כזה וכש שהיו מובי
 מהם כמה שנתחלפו להם בפשוטתם בין תורתם והפילוסופיא והיה
 להפך כמו שאמרנו שהמת הסבירו פנים לדתם ודבר אחד מדבריה לא הפילו
 אבל הכריחו הפילוסופיא והסגו דרכיה להרחיב הדרך ולישר המסלול לכל מה
 שהניחה דתם מהוט ועד שרוך נעל בארץ מתחת ובשמים ממעל סוף דבר
 עשו הם לפילוסופיא מה שעשו הכמינו הפשרנים לתורה והנה באמת הנהיה
 בדבר זה באחד מדיני ממונות והיה נשאר תדעומת נפלא לאחד מבעלי חזין
 על הפשרנים אשר בן עשו שלא נתן למחילה לא לשמים ולא לבריות כל שכן
 וכל שכן בדיני נפשות רבות החמור אשר כזה האמנם כי אין להטיל עליהם
 כל תלונותיו כי אם על המור כדבריהם ומקבלי עליהם מה ברירות ופשוטתם
 ויש לאל ידם להסתלק מהם ומדינם כי מי הרגיבם לראשינו או מי שמם
 שרים ושופטים עלינו לא נאבה להם ולא נשמע לדבריהם במחקרם אל
 תבא נפשינו ובמדותם אל תהו כבורנו כי בעינם הרגו כל נפש אדם
 ובסודותם עקרו כל רכב ישראל ופרשיו כמו שהוא מנחם צנועיהם שבכל
 מקום שהתורה האדית תסתור ותכמל הועת הפילוסופיא בנונה עצומה
 אמיתית ואמרו שיש שם סוד ותעיר לב החלולים המתאווים אל עיניהם
 ופחותם שכונתם לסתור ולכבל דעות וכוונות התורה הישרות מישרות האדם
 אל השלמות האחרון עם דרכיה דרכי נועם הרחוקים מאר מדרכיהם ושיש
 פחות וחתיהם מסכימות אל שרי המבע למיניהם השוטע ישמע בגלוי וא

פני סימנרש
 לפילוסופיה מס
 קעמ סקטרכי
 לתורק

דבר שיש
 ואל דבריהם

שעה שמי יבי

מראו מקום

בחצתו ידעשה תורה בפלסטר י ואף כי יחויק בחורו ולא ימירי מכל מקום
 ישמע לחקל ולא לחצמירי משל למלך שהוציא כרוו מלפניו כל העם למקמן
 ועד גדול יקומו כחצות הלילה לעלות על החומה איש וכלי לעמוד על נפשם
 וזיה שם אחד מהמוחזק' מכני עצתו וישא את קולו ויאמר יש במצות המלך
 סוד ירעתי אנכי כי וראי איש בזה השמיע לאונם שאין הנונה העצמית
 למלך במעשה החוץ כפי הראותו ושלא יתיצב איש לפני'ם ולפחות יספיק
 לרשל העם ולרפות ידיהם להחויק מנן וצינה גם שלא יקומו כי אם בחלושה
 ורפיון ידום ואחר כחצות לילה בא האויב על העיר ללכדה ועם האנשים
 המעטים הקמים היה לה לעזרה ואשר עבר על מצות המלך אותן תלה וראש
 חיועץ החוץ על העלינה בזה וזכה היה משפטם כדברי פירושהם וחידותם
 וכל הנמשכים אחריתם וכמרוצתם עד שפשטה הסכמתם כי מי שלא יבין
 מדבריהם ומפירשי ספריהם דבר שינגד למה שיקובל באמת באומה מדברי
 הנבואה וסיפורי התורה אם כמופת אם כתנדה או כמצוה כי הוא לא בא עז
 תכונתו ולא וזניע אל אמתו לוח מה שהגיענו מהם ומדבריהם ולא אוכל
 להתעלם מהם למראו עינים ולהשמעות אוני'ם ובמשמשי ידים ולוח נמשך
 מה שנמשך מחולשת האמונה ורפיון הכחון ועצלות הפועלים במלאכה
 אשר בה ולא בזולתה צוה י את הברכה

שהענין סתם סתם
 להתעלם מעל
 לעלך עזניו כרו

ועתה

אנשי אמת יראי אלדים עם תורתו בלבככם י ראו דברי טובים
 ונכוחים יכנסו באזניכם כי עם הרב' האלה כרת י עמכם במיני
 ברית ואת אבותיכם י ודעו נא וראו כי גדולה שנאת הכת האלדית את כת
 הפילוסופית הזאת מכל שאר הכתות הנפסרות כי הנה רעת כל הכתות היא
 גלויה ומפורסמת והתורה תרחה אותה בקש או באצבע קשנה י אמנם זאת
 הכת היא קשה מעיזה ומעיזה כי נמצאו לה קצת כלי מלחמה להרים יד להלחם
 כנגדה וזה בחיותם בתחילה היא גופה קנוי לעבודת התורה והרבה גופי תורה
 מתכארות בה גם כנפיה נמצאו הרבה דברים טובים נחמדים ומתוקים י
 וכולם היו נאותים רק אם לא ישתמשו בהם מהזיכל ולפניהם וכל לו הענינים
 חיו בידה חרכות וחצים שנונים ללחום מלחמתה בדרך אונאה והראות פנים
 כי היא כמתק שפתיה וחלק דבריה בתחלת דברי פיה באת עלינו בעלילה
 לחוכיר שם י לשבח ותחילה ואחרית פיה יצא לתפלה ותהלה ולא בסלק
 ממנו הנשמות והריבוי וההפעלות והשנוי וכיוצא מאלו הענינים אמר יח
 תאמר י ואחריתו משפחה כל דופי וחסרון גזר וזמר הלא הראה כי
 בהרחיקה הנשמות וכל כליו תסלק עמם החוש וההשנות הנתלים בהם ויאמרו
 כי אין למעלה עין רואה ואון שומעת ובהרחיק הריבוי יסלקו התארי ורבי
 הרעות ויגורו כי אין חכמה ואין עצה ואין תכונה נגד י ובחרקת ההתפעל
 יסירו ממנו עניני הרצון והכעס גם אהבתו גם שנאתו גם קנאתו כבר אבדו
 ובסלק

גדולת קפלת כת
 פאלדים לפילוסופי

ראקית פיה חכמה
 וחסרונה יולת

ובסלק השנוי יסלקו ממנו ידיעת כל הדברים המשתנים והמתחדשים כל שכן
 שיחידים הוא בעצמו ומה כפרו בחדוש העולם וביכולת על האותות והמופת
 כנגד טבעו המפורסם וההכלל שמו בעינם את הכורא ית' בעמוד זה החוק
 האמין שכל העולם בנוי עליו לא דואה ולא שומע גם לא מרגיש גם לא יודע
 דק את עצמו אלו ישוער נערר יערר המציאות כלו ולא כלל המציאות
 יערישער הוא בקיומו וחו תכלית שלמות אצלם וגם כזה יש להם עין
 רב אין זה מקום זכרנו

כרוך

אלוינו שגמלנו חסד ורב טוב והבדלנו מכל אלה השכושים
 והכפירות והכן איתנו תורת חסד ישמה נפשינו בחיים בהנח
 לפנינו בתורת מתנה ודעות אמתיות המנגרות לדעותיהן ולא נתנה למוט רגלינו
 בהם כהת לנו דעות אמתות תחת הכלים ואמונות צורקות תחת שקריהם
 בכל אלו הענינים הנזכרים וכל כיוצא בהם לא חו שרצתה התורה בנשמות
 דברכי ובהפעלות והשנוי כפי פשוטיהם חלילה אבל שנרע ונאמין אמונה
 שלמה שלא יבצר ממנו שום שלמות מכל השלמים שצויירו אצלינו באמצע
 אלו הענינים והוא מה שאמרו חכמינו זל רברה תורה כלשון בני אדם כלומר
 שיחסה הרגשים וההשגות בלו הדברים אליו ות לפי שבני אדם אינם מכירים
 אותם כזולת זה האופן לא שישלקו טוב ענין החוש ושלמיותם כמו שביארנו
 הענין בשער ששי במשל העור והפסח ואין ספק שההשגה חלדי לא תקפיד
 אל טעות והזמן בצד מצדדי הנשמות בהקפדת אל טעות בהעדר
 הידיעה ומיעוט ההשגחה וסילוק היכולת שזה מביא אל שבוש דעת לכך הוה
 מביא אל כפירה נמורה כמו שיראה מפורסם מכל דברי התורה והנה הראנו
 זל כתב על מה שכלל הרמבם זל פנ מהלכו תשוב ככלל האומ' שיש שם
 רבון אחד אלא שהוא בעל גוף ותמונה אמר אברהם ולמה קראו לוח
 זכמה גדולים וטובי ממנו הלכו בואת המחשבה לפי מה שראו במקראות וכו'
 ובאמת רצה השם ית בצדקת נפשם יותר מכפלפולם אם שניהם כאחד לא
 יכילם דעתם וכבר היתה התורה הארית משלמת כל אה העניני ועשתה את אשר
 חפץ אליה והצליחה את אשר שלמה לא לנו לא לכדי כי אם לכל
 העמים אשר על פני הארמה לולי חכמינו אלה בעלי הפשרות אשר זכרנו
 ועוצם השתוללותם בהסת ופתי התורה תחפור דבריה דברי אלהים חיים אל
 דעת הפילוסופיא לא תוסיף ולא תנרע עד שנשארה תורה שלמה במדרגת
 פילוסופיא קטנה וחסרה והיינו באמת בענין האמונה למשל ולשנינה לכל
 אומה ולשון כי הנה כולם נשארו בהרבה שלמות מהתורה הארית והאמינו
 בחידוש העולם וביכולת על המופתים ובנבואה ובשכר ובעונש אמונה קיימת
 ואנחנו בעונינו נשארו שרודים ושוללים ממנה כי יצאו אלו לפנינו לשמן
 לגרש האמונה מארצנו ומנבולינו ולעקור ולשרש גועה מאנשינו אשר כורז
 ימצא

רנה הט' יתכדקת
 הכנס יתר
 מנעלפולם

מראה מקום
 שער שמיני
 פרטי הכללים

שער תשיעי

מדאז מקום

ימצא בינינו מי שהתפאר בחכמה אם לא תראה צרעת הפילוסופיות על מצח עינוני אם בדבריו ואם כספריו בקריאתו או ברמיותו או לנו כי הוכינו מכת פרוש ומאחב ונחלנו חלאים רעים ונאמנים וכלתי מנאיבים ומורגשי חס חמלים אותנו בכל מכה לרהקה מעל מקדשינו והם המאריכי קצי הנלות משני העתים ומחליפי הזמנים ואיך נקוה גאולה מבית הגוים כחיותינו יום יום מתרחקים והמה מתקרבים לולי חסדי ה' הרבים כי לא תמנו ועליהם אנו נסמכי יפנו א עם עני ודל הסומכים על דברי בית הבן שלא תמנו ללכת בגדול ובנפלאות מהם וכמו שאמר הנביא ואל זה אביטי אל עני ונכה רוח והרד על יקעים כ דברי וכן כח וכה חסנו על חכמינו אלה שרינו ושופטינו איש איש לפי פעלו כי אלזי משפט ו אשרי כל חוכי לו

השער התשיעי

בניאר סהתנס
סיף קדומס

הלא כחלון דעו בעד אשנבי נשקפתי וארא בכתובים איבין בכנבוא מאמר וספורים נפלאים מוכיחים חוכתי אמיתית על כל מה שכתבנו מאלו הענינים אך אמנה אגיד בזה השער כי ראיתי לי בבית ישי מי שקרא חסם על אלה הענינים וצעק עליהם צעקה גדולה כמו שנמצא תמיד כי ריב ומרדן היה לו יום יום על כל בעלי הדתו החולקי על הנחות התורה האלדית והמגלים לה פנים שלא כהלכה ובאין עליה שלא כדרכה ותמיד היה מתפלל ומבקש על נפשו שלא תתפתח לאחר מהם אמר תורת י תמימת משיבת נפש י ירצה בתמימותה כמות שהיא על הדרך אשר הנחנו ועל זה האופן שבח כל חלקיה ולכסוף אמר שגיאות מי יבין וכו' גם מודים חשוק עבדך וכו' ומחידוע כי הודים אלו הם המעייז פנים בתורה ונשאי יד לפרש תמימותה להחליפה בערמימות הפילוסופיא במופתים וכוכי בכל מה שיבא המשפט כנגדה כי עליהם אמר במקום אחר הודני י דרך ונחני בארח משור למען שוררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חסם לולי האמתית לראות בטוב י בארץ חיים ועדי שקר ומפיה חסם הם אשר אמרו הל עליהם על דברים מאורות לוקין על כותבי פלסתר ועל מעידי עדות שקר כאשר כתבתי בפתחת ספר העקדה הנכר ובמקום אחר דרך שקר חסיו ותורתך חנני וכאלה רבות מפורות בשירי וכבר נתעורר לבקש משפטו מהם בשירים מיוחדים האחד מהם לדעתי מזמור אלדים תחילתי אל תחוש כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו כמו שבארתי אצל ויפח באפיו נשמת חיים שער ו השני מזמור שפטי אלדים וריבה ריבי מנוי לא חסיד וכו' שסי בו שלח אורך ואמתך חמה יחוגי כמו שבארתי שער קי והשלישי והוא המיוהר שבוים הוא מזמור לדוד שפטי י כי אני בתומי הלתי וכו' כי הוא מה שיתואר הענין כלו על אמתתי ולפי שהיה משפטו זה כנגד לן המתחכמי האוכרים שפשוטי התורה לא הוגו לא לפתא הנקראים

תהילים ט
טס
טס
טס כז
טס
טס
מכס רע היען
תהילים קיט
טס קט
טס עג
דף רעד עב
תהילים כז

הנקראים תמימים ברעותיהם לפי שאינם מפשימי אותם מעליו ומלכישים
 אותם רעות פלוסופיו לא שפטני כי אתה הוא בעל הסילוק הדין בכל מקל
 ולא בית דינך הנדול והקדוש אני מסתלק מהם ומרעותיה כי אני בתומי הלכתי
 בכל מה שרבה אותה התורה ואין אני מפיל מכל אשר בא בה מעניני החשנה
 והנבואה והיכולת והארות והמופתים ושאר הענינים הנלוים אליהם שום ספק
 ושום השער וזלתי מה שיגדל בה כח המתנה והמחויקות ונכורתו הנדולה ובי
 במחתי לא אצד מהאמת הנמורה בה כלל וזה חלשון מהתמימו כבר הורגל
 על זה האופן עצמו מהתורה התמימה במקומו רבים אמר השורר האל תמים
 דרכו ובל אמת לא צרופה ואהיה תמים עמו ואשתמר מעוני והתור אמר
 תמים תהיה עם אלריך כמו שזכר עוד בשער זא בה וכבר כתבנו בשער
 השני כי הוא טעם הת' חלק לפני היה תמים בחנני ונסני צרפה בלית ולכי
 לפי שממנה בעלי רבוי המתפלספים להחניף חבריות ולהראות בחיצוניותם
 זה התמימות עצמו כי נראו לנפשם להוציא מפייהם לזא שיבחן אותה וינסוהו
 ויצד פשו והבחינה היא ענין החברה והבחינה מיתר האנשים כמי שישים עליו
 טימן וכמנשאר לטחין בין צדיק וכו' ותכסיון הוא שיברקתו פעמים רבות
 לפי שהמקרה לא יותמד ואמר צרפה בלית ולבי על ענין הפנימיות שמה
 שימצא בו לא יהיה מן השפה ולחנץ ועל צירוף המעשים שהם הנעשה בעצה
 אמר בליתו כי הבלתי יתענה וכל צירוף המצוי השכלי אמר ולבי כי
 הצריך לגדל עיני והתלכתי באמתך בכתוב הזה הניח מקום המחלוקת ועיקרו
 היה כי הוא לשני מיני ההנהגה רצונו הטבעי המפורסם והתורתי האלהי
 שהורגנו למעלה בשער הבל שם שמות חסד ואמת כי אמת הוא שם מיוחד
 להנהגת השמדות כשבע הנהגה אשר קבלו עליהם בעלי ריבו לאמתיים בלתי
 מקבלת השנוי בשום פני אמנם חסד הוא שם הפועל המניע ממנו בהנהגה
 למיזלה מנהג והוא אשר הניחה התורה לנפול חסדים עם הישר חולקי
 היא אשר יבחישו פועל דינו מציאותה והנהגות האלו כי ארן במקום אחר
 מיותר נמור באשרו כי גדול מעל שמים חסדיך ועד שחקים אמתך
 יורו כי החסד הוא ההנהגה אשר תגדל מעל מערכות השמים לשרר אותם
 במקומם וסגם כל מה שיהיה הרצון האלהי אמנם עד שחקים ועד
 בכלל הוא כל מה שימשך מתנועת הגרמים השמימיים על התמידות היא
 ההנהגה הנקראת אמת והוא מה שסמך רומה על השמים אלהים
 למען יחלצון ידיריך וכו' הורה כי חולץ הידירים והאומכים הוא מה
 שירום אליה שמים השמימיים אלהאמת ולוח כשהוציא השם ית' לאברתם
 אבינו מיאצטננינות שלו לתת לו דע כנגד מלו אמר ויצא אותו הוציא
 היאמר חסד נא השמימה ואחול שהוציא חוץ לעולם ותנביוה על ברכת
 השמי מעל הכוכבי והאלו כי פקידה אותה היתה בתורת חסד כמו שהעיר היא
 עצמו

תשילם וק
 עם
 דברים וק
 בראשית ו
 קצת מהשם
 עם טעמו
 חסד
 מעלתו דף א
 עמוד ד

סמיון היו בדיקה
 פעמים רבות כי
 העקרה לא יקמד

אמת עם ניוחד
 להנהגה בלתי
 עקבלת הסגנון וספר
 קט א העלל פענע
 עצמו

תשילם כז וקן

עם
 עם טעמו
 בראשית ט
 עקת דע על מי
 שחקיך נכרתי
 דע ז' דברים

שער תשיעי

מראה מקום

כרס'ט עו' דף
פס עמוד פ'

עצמו והאמין בלי וחשיביה לו צדקה באשר השלמנו הענין במקומו שער זה
ועל אלו ההנחות תראה מפורש כי הענין אשר בו יבקש הבחינה והנסיון הוא
שיראה ממנה כי החסד הוא ענין החשבה התורית הוא אשר יניחה תמיד
לנגד עיניו והוא האות אשר ליו כיון תמיד כשהוא מתחלק ומתבונן באמתו
רצונו בענין ההנהגה הטבעית והכונה בה הוא לא יאמין ולא יודה שום מציאו
וקיום אלו הענינים הטבעיים המנועים על ידי החקש השכלי רק כמה שלא
יבחושו בו דבר מתנחות התורה האלדית ומופתיה הנוראים כי זה מה שהוא
תמיד לנגד עיניו אמנם כמה שיבחישו בו דבר ממנה לא יאבה אל האמת
ההוא ולא ישמענו כלל חפץ ממה שעשו הפשרנים שעליהם מוסר המשפט
שהם מקיימים תמיד הנהגת האמת ומבטלים הנהגת החסד כי לא יאמינהו
ובמהרש נשאל הקב"ה לברא את האדם מיד נעשו מלאכי השרת שודר
שורות וכתוב הסוד ואמת נפשו חסד אמר יברא שהוא
נמל חסדים אמת אמר לא יברא שהוא מלא שקרים צדק אמר יברא
וכו' מה עשה הקב"ה נמל האמת והשליכה לארץ שג' ותשלך אמת ארצה
וכבר בארתו בו בפרשת יתרו שער מג' מחספר הנוכר אמנם עתה ראה
כי מצד קבלת האמת הזאת אמרו שנוח לו שלא נברא עד שנמל האמת
ותשליכה לארץ במתן תורה האלדית והשפילו והכניעו תחת הנהגת החסד
והוה הענין עצמו אשר עליו הוא התערומה ומעתה כתו לא ישבתי עם
מתי שוא ועם נעלמים לא אבא אמר כי לא ישב בישבת אלו האנשים
שיראה מעינם התורה האלדית לשוא כמו שביאר בשער הקודם ועל מי
שאמרו זה הענין ברמיותם ובסתירותם בכל מקום שיבא אמר ועם נעלמים לא
אבא כלומר בסודם אל תבא נפשי ולא שבח יתר הכתות הפחותות כי על
עוברי הכבים אמר שנאתי קהל מרעים לפי שמדרכן היה להקהל ולעמוד
בחגים ובמועדים היעורים להם לעשות עולות וזבחים כמו שכתב החוקר פ"ט
מאמר ח' מספר המדות ועל האפיקורוסים המוהלים אמר ועם רשעים לא
אשב כי זה שם לעולם ארחץ בנקיון כפי ואסובכה את מזבחך אמר
כי הוא יהוץ עצמו מטינוף אלו הכתות בשוה כי גם היותו נקיים מהם שהם
הפילוסופים עם שהוא דור מחוד בעינו מצואתו לא רוחץ ולזה הוא פורש
עצמו מנוגים ומיסב כל עבודותיו אל בית יואל מביחותיו על הדרך שהניחה
התורה האלדית לא כאלה שיאמרו שאין בזה רק דמיון לכך השמים סמל
הקנאה בכיאה שביארנו בשער שביעי והנמשכים אחריהם וע"ה שאם במקום
הדומה אכוא אל מזבח אלהים וכו' ותחיה הכונה שם לנגד תמיד לו חזקות
הזרות והוא אמרו לשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותך והוא הזראת
המכות המנועות ממנו ית' תמיד עם שלא יהיו נפלאות מפורסמות וכל שכן
סיפורי הנפלאות עצמן לא כאלה המבחישי אשר יפרשו אותם וישימם למשל

אחתי

כרס'ט עו' דף
פס עמוד פ'

כרס'ט עו' דף
פס עמוד פ'

כרס'ט עו' דף
פס עמוד פ'

כרס'ט עו' דף
פס עמוד פ'

כרס'ט עו' דף
פס עמוד פ'

י אחתי מעון ביתך ומקום משכן כבודי אמר כי לזה הוא הנבחר לבחור
 במקום ממקום כי הוא ידע שהשפע האלרי השנחתו יושפע ויתרבה לפי רוב
 ושפ העבודות האלריות המרצות אותו ית כי בזה מוספין כח בנבחרתו כמו
 שביארנו בשער הז עם היות שוה הענין היותר רחוק בעיני בעלי המחלוקת
 ולזה אמר כי הוא תמיד מהאחבים השערים המצויינין במצות וכמעשים כי
 שם יתמרו הפלאות והמופתים ובמו שספרו חלמינו זל מהניסים המתמידים
 שם ועל זה האופן אמר בשיר שהוא שלח אורך ומתך חמה יחוני יביאוני
 אל הר קדשיך ואל משכנותיך ובולתו אחת שאלתי מאת יי שבת בבית יי
 כל ימי חי ולבקר בהכלו לא תאסוף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמ' חיי
 שהמקום שהוא הקדוש והטהור המוכן אל מה שחוייב מרעותיו האמיתיות הוא
 אותה כי הוא הנאות לו לא להתחבר עם האנשים החטאים והאלה לנפשותם
 ולא עוד אלא שגורמין לדעותיהם אבדן נפשות רבות כמו שאמר החכם על זה
 כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרגיה והם אנשי דמים עליהם בלי ספק
 יותר משהרגו הגופים אשר בדיהם ומה וימינם מלאה שורה ראה איך
 חלקם לשתי מחלוקת על המקילים ראש בפרהסיא ועוה אמר אשר בדיהם
 זימה כי רשעתם תמצא בידם לא כהרו ועל בעלי הפשרות אשר התחכמו
 לבא בתורת פשרת וחכמה וימינם מלאה שחר כי ודאי נשאה חן הפילוסופיא
 בעיניהם ותתי לשחר מלא יקר בחיקם ונמנו וגמרו להשלים את הקה
 ולמלאות מרותיה על כל גדותיהן במה שפתו וחכריחו למאמרו התורה שיגורו
 ויאמרו כונתם למה שיוכן מהם לפי דעותם ושהמבין אותן בהוייתן הוא כפתו
 המאמין לכל דבר ולזה סמך ואמר ואני בתמי אלך פוני וחנני כי אני כמו
 שאמרתי ראשונה אני בתמי הלכתי כן אך בתמי תמיד על זה האופן ולא אסיר
 תומתי ממני לכן פדני וחנני כמו שאמר דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני
 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי ירצה ידעתי נאמנה כי רגלי עמדה
 במישור בזה הרורש הנפלא שבל התורה כלה תליות בו וכמו שאמרתי תחלה
 ובי בתמי לא אמער לכן במקהלים אברך יי היא הברכה עצמה אשר
 תקנה חכמינו זל מיוחדת לזה הענין עצמו בשאמרו בהרך אלדינו שבראנו
 לכבודו והכדילנו מן הטועים ונתן לנו את תורתו תורה אמת וחיי עולם נמס
 בתוכינו הוא יאיר עינינו בתורחו וישים בלבנו ידאותו להור ולהשמר מן
 חמטי ועלעשו רצונו אמן ודי בזה השער להראו הסכמת תלונתו לתלונתנו

ספציוס פועות
 לפי רוב העבודות
 מהניסים המתמידים
 מהניסים המתמידים

אמת טרף ה
 תהילים מג
 פס כז

נעלו
 פסוקים

תהילים קך

השער העשירי

כשתשנית על קושי הדרך הזה נכילר כי זאת הית
 ואל רשעו ואל המארתו ותכיר יזכרת סקס ית
 עצמותו ורוח מדותיו ואשר תראה ללדם הרשען
 הרעה הנמצאת אהו במחיצתו חרע ותשכיל ממוצא דבר כמה היה קשר
 ענינו בעיני יוצר כראשית כה וכמה וכמת חפלינו להחזיר האדם מהנפילה
 היות קשה

שער עשירי

בו בשעת היצירה ויתאמת לך שעליו ולא על זולתו התר' ווקנס אותו במית' עצומה כאשר עידו יושר הסברה והסכמת חרישה והפרישה באותה פרשה חמור אשר הניחה עבורת הנן וסידר' אך אמנה ראוי שיקדם לזה מה שראיתי להקדימו כפי' פרשה זו בספר הזכיר' והוא כי חפ' הזה וכיוצא בו לא בעבורם יחלש בה אמות פשוטי סיפורי התורה ושונו גדול מעלתה על כל שום ספר וספור שכולם יכונן אם אל אלו התוכיות' או אל החיצוניות שבדבריהם' אמנם זאת שתעלה מכוונת אל שניהם כאחד' אל אמת הדברים כמות שהן בחזיתן' גם אל רוב פנינים וענינים אלדיים נסתרים בפנימיותם' והכל כתוב ורשום בכת' אמת בלי שום ספק מפני שהם הקליפה והפרי אשר בתורה לא יתחלפו זה מזה בענין האמתות' אבל יתחלפו בענין החבאות שהקליפה נראת לכל כמו שהוא בענין נן ערן' והנהרות המפורסמים שיצא טבעם ופרסומם בעולם' והפרי לא יראה ולא ימצא כי אם למשתדל' למצא אותו כמו שהוא בפירוש הפרשה הזאת וכיוצא כי על זה אמר המשורר גל' עיני ואביטה נפלא' מתורתך' והאל' רש' בן יוחאי מסר לנו קבלה חתומה מחותמו רב ועצום אשר אזכור רובו בשער הבא' אמנם קצתו אזכור עכשוו' ועל דא האי סיפור דאורייתא לבושא הוי מאן דחשיב' והחזא לבושה איהו אורייתא ממש ולא מילה אחרת תיפח רוח' ולא יתא ליה חולקא בעלמא דאת' ובנין כך אמ' דור גל' עיני ואביטה נפלאות מתורתך' מה דתורת לבושא דא דאורייתא יתא הוי אית לבושא דאיתחיו לון שפירא ולא מסתכלי' יתיה חשיבו דהאי לבושא נופ' חשיבו דהאי נופא נשמתה' כהנ' אורייתא אית לה נופא מלין דאורייתא דאי קרן נופי תורה האי נופ' מתלבש בהנחו ספורי' דהאי עלמ' וכו' כמו שזכרתי שם בהוראת הכרה אמתה' ואם כך אמר אחד קדוש בכל התורה כולה' כל שכן בפרש' זו שאנו בביאור' שיצ'פ' אנו צריכים בה לאורה' ואחר הקדימי זה אומ' שיש חיל שיש נמשכת בפירוש' אחר עקבו הראשונים הדותרים אותם בנשיית המפורסמות' והרעה העצומה הנמשכת מהחשקע בהם על אופן נאות עתה בהתחוק עלי התרעומת העצום אשר כל כוונת החיבור הזה להביא וברונ' נתעוררת' א מה שהוא ראשון ועצמי בו' והגורם הנזק השני הנמשך ממנו כי מי יביא האנשי להשקע במפורסמו רק מה שידם' עיונם' ומגדול' ונפלא' מהם וזו תורף הסדר ופירוש' וייצ' י' אר' את האדם עפר מן האדמה ויפח באפו נשמת חי' וכו' והכתוב הזה כולל מחות האדם משני חלקיו אשר לביאור' עירך' הצעת ענינים שאין אנו עכשיו בדרכם' לכר' זה ראוי שנשים ליו לב' והוא כי כ'ויית' הבעלי חיים כולם נכתבו שני אופני מציאה' האחת מיוחסת לו היסוד' והשנית אל היוצר ברוך הוא' נאמר תוצא הארץ נפש חיה למינה וכו' ואחר כך ויעש אלדים את חית הארץ למינה וכו' וכן ישרצו חיים שרץ נפש חיה וכו' ואחר כך ויעש לר' את התנינים הגדולי' ואת כל הנפש החיה הרומשת וכו' וזו לתורות

היכיות העצם כל
בטל הכוונות כי הוי
כמו הקליפה והפרי

ההוא
הוא

תהלים קק
כמדקם קנעלם

תהלים קק

סע' ד דף כ
עירך

כראית כ
וכל הסרס

כראית סרס הכ
גמי אופני ענינה

שער עשירי

יח

פרטי הכללים

הוא להורות שלא הספיק טבע הארץ ולא המים זולתי להכין החומר בהם
 אמנם שלמות חייתם וצורתם הושפע מאתי'ת' אמנם באדם הורה שאפילו
 שלמותו הראשון הושפע מיוצר ב'ה' ועז' אמר ויצר' ל'רים את האדם עבר
 מן האדמה להורות שהשלמות ההוא הראשון הוא במדרגה כמעלת השלמות
 האחרון ענ' בכעלי חיים' ושמה שאמ' אחר כך יופה באפיו נשמת חיים' הוא
 שלמות אחר עליון כמעלה נפלאה עליו לא השתתף בו זולתי ויהוא השכל הברי
 אשר נפח בו כאלו מנשמת לך יהיה האדם לנפש חיה' בתרגום לחזה ממללא'
 אשר מזה חייב שימצא יתרון האדם משאר בעלי חיים בהשאר אישיו לעד
 בטבע הנשמה שנוקדה בו' ומה הצד יועיל לו העצם וההישרה להשיג
 והשארות והקיום והוא מה שסמך' ויטע' אלדים נן בעדן
 מקדם וישם שם את האדם אשר יצר' ידוע הוא כי כללות החכמה בלשון
 החכמים כולם נקראת פרדס' והוא באמת הגן אשר נטע' ראשית דברו
 וישם שם את האדם אשר יצר בדמותו וצלמו כי הוא לכרו עסקו המיוחד
 אליו לחשיג שלמותו מצד שהוא אדם בצלם כוראו' ויצמה' אלדים
 מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל' חלק עבודת הפרדס
 לארבע ערוגות הידועות' האחת היא כל עץ נחמד למראה והיא החכמה
 הלבמורית אשר אנשיה יקראו החיים בכוכבים' וכמו שאמר ויותר
 לרואי השמש' השנית בה כל עץ טוב למאכל היא החכמה המביעת
 שעקר עבודת האדמה להוציא בו ולהם ומזון מן הארץ' ולפי ששתיהן
 הן בענינים המורגשים אמר שהצמיחה מן האדמה' אמנם על השתים
 הנשארות לא אמר רק ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע'
 ועץ החיים הוא החכמה האלרית הדורכת דרך הנבואה והתורה כי וראי עץ
 חיים היא למחויקים בה' ועץ הדעת טוב ורע הוא המחקר העיוני אשר בלדי'
 שהוא טוב בכל מה שיסינים עם התורה כמציואת השם ואחדות וכפשוטות
 ובהרחקת כל החסרונ' והוא רע גמור כמה שיכחיש הרוש העולם' וההשגח'
 ואופני הנבואה והמופתים' ובכלל הידיעה האלרית בשום צד מהצדדים אשר
 תניהה התורה האלרית' ורע שלא צדק הפילוסוף במשל הסום שהניח שזיה
 יודע ומכיר כאנשי העיר ושוקיה מוצאה ומבאיה ומן רב ואח' נתפקחו עיניו
 שאז ראו' מה שידע ראשונ' ולא נתחדש מדע בכל ענייניו רק תוספת ביאור
 ותענוני' כמו שכתב הקרמ'חי בן קטמן' אם אמנם היתה יכולתו על החכם החוקר
 בכח פלוסופו' ואח' כנצל דוח נכואי כי באמת הנביא ישיג בכח נבואתו
 עניני' רבים ועניני' לדיים אשר אלא השכל הפילוסופי להשיג אותם ולא עוד
 אלא שיכחישום כמו שאמרנו' ועוד שאם כן גם התוספת והתענוני הוא אי
 אפשר להשיג כללם שהרי אין המשל דומ' למשל יכ'י הנה השור חייב לו התוספ'
 והתענוני למה שנתחדש לו מן החשגה החושיית במרא' אשר נמנע ממנו עצם
 היות קשת

ה ב ס ג אמתת

כאדם שלמותו
הרמזן עקסות

שלמות קשר עליון

כללות הקבע' נקרא
פרדס

קלוק ע מוד' הפרדס
ל' ערוגות חכמה
א חכמה למודית
ב חכמה ענינית

ג חכמה אלרית
ד חכמה עיונית

לא נדק שפילוסוף
בעל סכנות

סכנות תמו עניני'
לפני יד הפילוסופי'
יגעת קס

שער עשירי

מראי מקום

אחרתן בראשונה לכר. אמנם הפילוסוף שכבר השיג בעומק עיונו כל מה
 שהשיג אותו ושנהג שבילית אחרית כשישיג היצמדותו. מה יוסיף דעת אותם
 עוד בכח הנבואה שהוא שהרי אין דעת יותר מדעתו. וכן גם כן לא יוסיף תענוג
 אמנם כשיאמר זה בהנחות התוריות הנח יצדק כאמת. כי התורה תניח בלדות
 דברים רבי שלא יזרם הדעת אבל יאמינם עיני שכלו בשפע הנבואי הנמצא
 עליו אז יראה וישיג אמת הדעות הן עצמן אשר קבלם ראשונה עם תוספת
 ידיעה ותענוג שכלי בלי ספק כמו שנוסף אל העוד בענין הנונים אשר קבל
 ראשונה. הנה כי כן ראוי שיוכנו אלו הענינים המעולה אשר על האופן יסכימו
 אל מה שזיינו בו מעץ החיים ועץ הדעת טוב ורע. כי עץ הדעת הוא טוב
 שיסכים עם עץ החיים לכר. אמנם עץ החיים יכלול ענינים רבים אלהיים
 אשר לא יכלם עץ הדעת כלל. וכאשר יחשוב המעיין ככח פילוסופיהו שכבר
 השיג כל מה שבחף האמת להשיגו ויחשיב מצאת כל מה שלא יגזור על
 אמתו. הנה הוא רע נמור ונורם המיתה הנפשית כמו שיבא ויחזק ויבא
 מעין להשקות את הן ומשם יפרד והיה לארבע ראשים. אשר שכבר
 יושפע מזשכל העליון על זה השכל החלקי כחות נפרדות מיוחדות לכל אהת
 מאלו החקירות. שם האחד פישון הוא הסוכב את כל ארץ החוילה אשר
 שם הוחב יאם שימצא עליו מהכרבות העליונה שכל למודי קראו פישון שהוא
 מפרש ומרבה ידיעות נכבדות עליונו בסוכב ארץ החוילה הוא רומז על השמי
 הסוככים תמיד. והרמו בלשון ארמי חוילה בלומר הניחה. עץ וגיגדו שמים
 צדקו. ובעשה ריו מניד הרקיע. אשר שם הוחב. הוא כנוי מיוחד לשמש
 בפי כל החכמי כמו שמכנים הכסף לירח על שם מראהו ואם זה כדרך שאמר
 המשורר לשמש שם אהל בהם. וכמו שאם החכם בספרו תמיד תחת השמש
 על כל צמא השמי. והוא העיון במספר הגלגלי ותכונותם ושיעורם ותנועותיהם
 וכל הענינים אשר הלימוד תשתדל בחקירתם והוא אשר נאמר עליו בראשונה
 כל עץ נחמד למראה. ולכי יאור החומר המעולה וחילופו מזהוב המחצבי אמר
 חוב הארץ והיא טוב. כי הוא זהב טהור ומעולה ממנו ועל הלבנת אמר שם
 הכדולה ועל יתר הככבים כלם אמר ואכן השמים. בענין מעשה חרש אבן הם
 אכנים הרבה אבני אקרוח. ושם הנזר השני גיחון הוא הסוכב את כל ארץ
 כוש. הוא הכה המיוחד אל החכמה הטבעית אשר עליו אמר וטוב למאכל
 וקראו גיחון עד על גיחון תלך ועפר תאכל. ואמר הסוכב את כל ארץ כוש כי
 עקר עסקיה בכמצ' המתנועע המשחנת אשר בארץ תהיה הקודרת יסודו אשר
 לזה קראו החכם החכמה הפחותה. וראה אין זכר בשני אלו הענינים הנזכרים
 הסוכב את כל ארץ כמו שאמר למעלה כשניחם ויצמח אלרים מן הארמה.
 אמנם על הענין השלישי אשר יחס אותו לעץ החיים יאמר ושם הנזר השלישי
 חרקל הוא חולק קרבת אשר קרא הכה הנבואי המיוחד לזה חרקל. כי הוא

עץ החיים וכלול
 ענינים רבים לא
 יכלם עץ הדעת

הנה הוא רע נמור
 ונורם המיתה הנפשית

השמים
 קס וע
 קס

סנסר הטני כח
 עמוד אלה כמה
 טבעית

סנסר השלישי
 כמני גוף

דניאל

בעדנר כד

שם

קבלת

דף כד עכ

חד וקל מכל הכח השכלי והוא אשר זכרו דניאל באמרו ואני היותי על יד הנה
 הגדול הוא חרקל ואשא עיני וארא והנה איש אחד לבוש הכדים וכו' ולחיותו
 מיוחד אל הנבואה אמר שהוא החולך קרמת אשור ירצה כי היא קודם במעלה
 אל המחקר העיוני שהוא אשור מלשון אשורני והנהר הרביעי הוא פרת סגור סוכה קט
 הוא הרעת הפילוסופי המתעסק באלוהות אשר בו ידע טוב ודע כמו שנוכר עלמשי
 ונקרא פרת לפי שרבים שתוממימו ממה ששתו ממי חרקל וגם ששתו ממנו
 יותר מכדי ספקם ויקח יי ארזים את האדם ויניחחו בנן ערן לעבדה ולשמרה
 כי ארבע העיונים האלו ועסק עבודתם הוא מוטל עליו מצד שהוא אדם כמו
 שאמרנו אמנם צוה עליו ודוד איך ישתמש בהם שהוא תכלית הכל ואמר
 לו מכל עץ חנן אכל תאכל ומעץ הרעת טוב ודע לא תאכל ממנו כי ביום
 אכלך מאנו מות תמות הנה צוה עליו שיתעסק לדעת בלמודיות החכמיות
 בהם דרך ושכח לדעת את קונו ולהרבה בו באזילת עץ החיים שאלו הענינים
 כוללים כל חמינים הנזכרים בעצי ערן וולתי עץ הרעת טוב ודע אמנם מאותו
 העץ אמר לא תאכל ממנו והוא ודאי הוא ההרה מהפילוסופיא העיונית אשר
 לא לריות שידע בראי כי ביום אכלו ממנו רצוני החתפק בו והחשען עליו
 לברו בואת החשגה כמו שאמרנו מות יומתי והכוונה שלא יגור בעיון ההוא
 על עצמו רק שהוא חי מדבר מת שאין לו תחבולה להנצל מחמות הנפשי
 באחד מבעלי חיים וכמו שאמר החכם ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
 חבל מה שאינו כן באבלו מעץ החיים שעליו נאמר ואכל וחי לעולם
 ויאמר יי לא טוב היות האדם לברו וכו' כמו שלהכרח התמדתם הוצרך חוונ
 השני לאדם רצו מאשתו ועם היות שהצאיאו לו באופן היות נאות לו שאפשר
 ככה היה חוונ ההוא סבה עצומה לנרשו מרוב שלמותו וגן עדנו לכמה מונעי
 ומטרידים הנכנסים עם האשה אל בית בעלה כמו שהוא מפורסם למראית
 העין ממה שנתבאר יפה מתוך פשוטו של סיפור כלו מה שאין דרכנו עבשיו בו
 ולא כדבר ממנו וכבר בארנוהו במקומו מתחלה ועד סוף בשער ה' מהספר
 הזכור כן הוא הענין עצמו ביוון הראשון הזכור בו ראשונה בפסוק וייצר וכו'
 ואשר עליו נאמר וברך אתם ויקרא את שמם אדם כי כאשר
 בא הארזים ליוגם לפי שלא היה מציאות אל זה החלק השכלי בכאן כי אם
 על זה האופן חייב מהכרח חוונ ההוא להתגברות הכח החמרי להתרחק פעל
 שלמותו המיוחד ולהגור מעל השכל ההוא הארי ומהשפע עליו השגת הנבואה
 וישאר ערום מכל ויותר מה שתנכר ידו בהיותו על זה האופן הוא שיתאחו
 בזה השכל העיוני הששותף בטוב ודע שאמרנו ובהר בטוב לא ידע וישאר
 בדעת המתה המיועדת עליו והוא ממש במינו מה שאמר ביוון השני ההוא
 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והוא מה
 שסמך ויחיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו ירצה לפי דרכנו
 כי

סגור סוכה קט

עלמשי

נדד מיעסק

בלמודיו וט בעות

החזר ען העולם

מך וסערד חיונ

הלאשן וספני טיס

כי

שער עשירי

מראה מקום

כי נמצאו או ערומים אין לזה יתרון עץ ולא יתבוששו זה מזה לפי שלא הרגישו
 היות חסרונם לאשמתם ולזה לא יבושו ולא יכלמו והוה תכלית פהיתתם בעודם
 בחסרונם והנחש היה קרוב מכל הית השדה וכו' ויאמר אל האשה וכו'
 הנה נא נמצאו בענין שלשה שמות אדם אשה נחש אדם הוא שמו מצד
 ענינו המיוחד אשר עליו נאמר נעשה אדם בצלמנו וכו' אמנם בשיעור אביו
 ואמו וידבק באשתו שהוא החלק החמרי שבו לזה יקרא אשה גם הוא יוכיח
 עליו הנה הרמיוני להמשך אחריו ולהתנחג בעצתו לגמרי בכר יתיהם ליו ויקר
 נחש כי כמותו נושך עקבי כוס ויפול רוכבו אחר והכי הנחש הוא המברר
 על לב האשה מפני שהוא עצם מעצמיה והאשה תפתח אל האדם שהיא
 נושאו ומרכבתו נמצא שבנשפת הנחש יפלו שניהם ואין מקום ולזה מה
 שנ' ויאמר אל האשה כי לא בא דברו אל האדם כי אם על ידי אמצעי והגיד
 כי אחרי הפרד האדם מרבקותו המיוחד וכאשר סר ארדים מעליו לא נשא
 לו שום משען רק החמשך אחר רמיונו המתעה אותו אחר דבר בריוס בסכור
 שהם טובים ומעולים ותארו בשחוא קרוב מכל הית השדה לפי שזה הכח
 הרמיוני שבאדם הרבק באשה ימצא לו יתר שאת על הכו הרמיוני הנחג
 בכל בעלי חיים במת שיש בידו לעשות כו הקשים בחבר הקדמות והוליד
 תולדות חמדומות לאמתיו ומכללם היותר מסכנתם מה שיעור שיש לא השכל
 האנושי העיוני להשיג אמתת הדברים האריים שאין לו שום מבוא בשום עין
 שבלי כלל מה שאי אפשר שהוא אמרו אף כי אמר אדם לא תאכלו מכל עץ
 הגן והיכן אמ' זה אלא שהיא תולדה כהבת ההוייב לו בהקדמה השבה לטובת
 אמנם ההקדמה שהוא חשב למושב ראשון שהחכמות שזכר רצוני למודית
 ומבעית אין צורך מציאותן רק להגיע במ אל האלדית וחייב מזה שיד השכל
 האנושי תקיף שלשתן או שלא תשיג אחת מהן ושלא תשיג אחת מהן הוא
 במל' אם כן שיש שלשתן הוא מהוייב וכנה משפטו בהקשותו אם היה
 שלא ימצא בכח העיוני התכלית הנחדל שוא ימצאו אתו ההצעות ואמנם
 לא ימצא התכלית אם כן לא ימצאו ההצעות הנמשך כבר חשב שביארם
 משנאת הקודם נתבארה לו ממניעת האכילה מעץ הדעת טוב ורע והוא
 שאמ' אף כי אמר אדם לא תאכלו מכל עץ הגן כלומר אם היה שנמנע
 אכילת העץ ודאי הכל נמנע אבל היות הכל נמנע אי אפשר אם מפני מאמר
 מכל עץ הגן אכול תאכל ואם מפני שאי שיהיה השכל נעדר מכל
 פושכל אם כן הכל מותר והוליד מזה שהשכל העיוני ושיג האמת באלדיות
 ושוללת מה שישגוהו כוח הענין הוא שקר אמנם האשה בפתיחה הכחישת
 הקדמתה כולה במה שסמכה על מניעת האכילה ההיא והיא שופטה ואומרת
 אם היו אלו החכמות לבד הצעות לאלדית הנה לא ימנע התכלית והוא
 מחזקיונות ואמנם התבאר שנמנע אם כן לא היו לצרכו אלא חכ דברים
 שמועילים

על קצת שנות אדם
אף כי נמס

כח הדמיוני באדם
מגולס מעל עקר
בעליו חיים

הנפש שאי כפיה
תלדס כוזנת

מראה מקום

מראה מקום

מראה מקום

מראה מקום

שער עשירי

39

שמועילים בפני עצמא מולת שיביאו אל הנעת האלדיות כללי' והוא אמרה
 מפרי עץ הגן אכול נאכל' ומעץ הדעת טוב ורע אמר אלדים לא תאכלו ממנו
 ולא תעו בו וכו' חשבה שהאלדית נמנע ממנו בהחלף לא הוא ולא הנניעה
 בקצתו כלום שיהיו החכמה הצעו' אלו כלל ולחיותו השתירות ועיון כמה שלא
 יועיל או שיויק נקנזה עליו מיתה בעובר על מצוה חמורה' והוא השיבה לא
 מות תמותן כאשר חשבת בת צימותך רק שיורע ארים כי ביום אכלכם ממנו
 ונפקחו עיניכם והייתם כאלדים יודעי טוב ורע' והנה הדעת הוא מהמוב
 הדע הוא שקראו מיתה בחקכם' אבל למה נרע להיות כאלדים יודעי טוב
 ורע כי גם לנו לבכ לבחור בטוב ולמאוס ברע כמותם' והנה באמת היתה עצה
 טובה אם היו יכולים לעמוד עליה' ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכו' י

נכשלה בכח הדמיון ונלכדה ברשתו ובטעותו עצמה וזה שראתה כי יש בכח כחלה העלם כפי
 זה השכל השנת הלטודיות והטבעיות וחלק גדול מאלדיות' וגורו שהכל הוא דמיון
 בחוקי' ועל החלק הטבעי אמר כי טוב העץ למאכל כמו שאמר עליו וטוב
 למאכל' ועל החלק הלטודי אמר וכי תאווה הוא לעינים כמו שאמר למעלה
 ונחמד למראה' ועל החלק שבו יעיון באלדיות אמר ונחמד העץ להשכיל'
 ולזה קבלה משפטו הבנוי על התקרמה הנכרת ונתפתתה אליו ותקח מפריו
 ותאכל ותתן גם לאשה עמה ויאכל' אמר כי נמנו וגמרו שניהם בזה אחר זה
 שאבילת עץ הדעת טוב ורע יספיק לפרנס השכל בהשנת האלדיות ושאיין
 לשמוע לוולתו כללי' ותנה התקרמה ההיא אשר עליה נעש' כל הבנין נשתבשה
 פנים כי אמת הוא שהחכמות כולן הן הצעות לדעת את הכורא ית' אמנם על
 ידו השכל הנכונא האלדי אשר בהיותו על האופן ההוא יקרא עץ החיים ולא
 באופן אחר כאשר אמרנו' ותפקחה עיני שניהם וידעו כי ערומים הם

ויתפרו עלה תאנה וכו' ראה כי ייחס השנתם על זה האופן לפקחות יחס השנת אדם
 ולא לחכמה ואומר שהכלית מה שהשיגו בפקחותם הוא שחיו שניהם
 ערומים ומשוללים משום שלמות ישאיר נפשם בחיים נצחיים' רק
 שהצואו להם ענינים חלושים ודקים באמנם בהשארות המושכלות והחודק
 בשכל הפרעל וכיוצא שביה התנחמם הכת הזאת בלה ולא בוולתה' והוא
 מה שיכונן אליו באמרו ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגורות' כן הם ודאי
 קשרים דקים וחלושים אשר אין להם מציאות כי אם במאמר והוא עצמו
 מאמר בראשונה כי ביום אכלך ממנו מות תמות' וישמעו את קול
 יל' אלהים מתחלף בנן לרוח חיים ויתחבא האדם ואשתו מפני יל' אלדים'
 עוד ראה איך אמר שסוף מה שהגיע עליהם על זה האופן מהעיון מענין
 ההשנתה האלדית על כחות הנמצאות הוא שכבר ראו והבינו שהוא ית'
 המקיים העולם בכללו ושקול נכרתו מתפשט בנן' כלומר בעולם כלל' סקיים העולם
 נמצא המקיימ ונמצא לרוח חיים' ירצה לשיבה התנועה היומית כלל'
 על

דמות האלדיות
 האדם
 יחס השנת אדם
 וזה לפקחות נלץ
 לפקחות
 שיהיו חלושים
 וזה חלף לדעת

שער תשיעי

על דרך וידעת היום לפי הכמינו זל כלומר שבהניעו נלגל ערבות יגיעו אליו
 הפעולות כולם לא באופן אחר מההשגחה ושלוח אישי אדם כלם הם מהחבא
 מפניו בתוך כל הנמצאים אשר למטה מהם במדרגה ושאין השגחתו
 מתפשטת עליהם אמרו ותעשה אדם כדגי הים וכו' ואין שום ספק שזאת היא
 דעתם של הכת הזאת הפילוסופית וכל הנמשכים אחריה ויקרא י' אלדים
 אל האדם ויאמר לו איכה כ' כאשר נפל האדם בטעות הזה הנפלא מצד הכת
 הרמיזי הדובר באשה תחלה י' כך תוציץ ניצוץ לדי לדבר אל האדם ולהעיר
 אותו אל תקינו באמור לו איכה כלומר שישים עינו ולבו לדעת איכה הוא
 במדרגת הנמצאות לראות אם מוצאו הוא יגזור על יצמו הקירוב עד שלא
 יתחבא ממנו והית תשובתו את קולך שמעתי בן ואירא כי עירום אנכי ואחבא
 ידעתי שקול מאמרך והנהגתך נתפשט תמיד לקיום הגן ועמיתו בכלל
 אבל אהה ששמעתי שמעך יראתי כי דאיתי בעיני שלי שמיין האדם הוא ערום
 משלמות שהאות השגחתך עליו מכמה צדדים עיוניים ולוח גורתי על עצמי
 ההתחבאות וההסתר בהחלמי וזה וראי מה שיאמר זהו למומה בהחשית
 הידיעה כדברים המתחדשים האפשריים אשר כחבנו קצתם בטעותם בשער
 השישי ויאמ' מי הגיד לך כי עירום אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכול
 ממנו לטבה הזאת עצמה כי ידעתי שמיד שתאכל ממנו תגור עליך המיתה
 ותתיאש מחיים האמתיים ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמרי היא
 נתנה לי מן העץ ואוכל וזהו כי תגול' אנינו נרמח לו האכילת מן העץ הוא
 לפי שמחברת החמר גורף האדם מהשלמות הלאי הקרוש והסחור המישיר
 כזה הישרה שלמה גם האשה אמרה הנחש השיאני ואוכל שהוכרח מדמינו
 לנמל מעל השכל הלאי אל העיוני ושהוכרח לא יענש ויאמר י' לרים אל
 הנחש כי עשית זאת ארור אתה טבל הכחמה ומכל חית השרה על גהונך
 תלך וכו' יאמ' כי המרמה שבאדם אחר העתקו מאחרי הישר הלאית נשאר
 במדרגה פחותה מכל החסו הרמיזניות אשר נתנו בכח כי הם לא יבנו ולא
 ישקרו לחם ממוז שיוצרכו ולהשתמש בו לכדי חייהם וכל צרכם אבל ינסח
 אל דברים ולמינונ' פחותות מטבעו וצרכו הוא פחיתותו מכל החיות והבהמה
 גם אל תחת שהיית יכול להלוך בקומה יקופה ולשמש ברום המעלות שהוא
 מעלת הנבואה ש' נאנכי הוין הרביתי וכיד הנביאים אדמה יתשמש עבשיו
 בפחותה שבהכמות אשר תשפל גוך אל עפר והיא הטבעית כל ימי חיך
 ואיכה אשית ביך וכו' האשה א' אדוק דבר הנבואה כארץ אשר במ אפרם
 הוע טבעך בעולם ועל העולם מצוה להתרחק מן הטובות הרמיזניות ומכל
 עסקיהם וכו' ורעד ובין ודעת כי השכל יזכיר דמיון כרוב מה שישכילוהו
 ותולדותיו ומשפטיו את תולדותיו ואת משפטיו ירעו יכל כדאש מחשבותיך
 ואתה אם תשופנו יהיה בירורים שבו כי לא תשיג ירך דק לזנב כל הנחשלים

דכרי ד' גיטין עין ס

סקיקוף

התלכנותי גרמה לו סחכילה

בה עתק סעלמה עכאדם ע' סקיקוף הוא כמדריג סקיקוף מערעה סקר נח

סוקעיג

41

תעלום

אחריו י אל האשה אמר תחת אשר הרקת אישך מאכילת עץ החיים והשגת
 הענינים האלריים בדרך הנבואיי אשר בו יגיעו במנוחת והענוג י הרבה ארבה
 עצבוך מקוצר רוח דעת ובינה י והרוך י כי בהרבה דרושים תהרי ולא תלדי
 וגם כמה שתלדי ימצא הקושי והצער על דרך הרה עמל וילד שקר י ואל
 אישך תשוקתך וכו' י יעצה שתהיה מנמח השכל העיוני אשר אתה ותשוקתו
 תמיד לשרת את בעליו הוא השכל הנבואיי י והוא ישול בו י להביאו בכפל
 דיסנו אל אשר ירצה ושלא ירים העיון הפילוסופי את ידו ואת רגלו כי אם
 אשר ירשה אותו התוריי והנבואיי י וזאת היא המעולה שבעצות י ואשר
 מיואנה הפילה כמה לפנים ורבות מעמנו כאשר זכרנו י ולאדם אמר כי
 שמעת לקול אשךך והאכל מן העץ אשר צויתך לא תאכל ממנו ארוחה
 האדמה וכו' י קראו אדם מצד הכנתו לקבל הכח האלרי הנבואיי מצורף להיות
 כולל הכחות הנזכרים י ואמר לו כי תחת שדבק באשתו ושמע לקולת שכי
 ותתן גם לאישה עמה ויאכל י הוא אכילת סיפוק העץ ההוא הפילוסופי
 המנונה בטוב ורע י לכן ארוחה האדמה בעבורך וכו' וכך הוא האמת הברור
 בלי טפק' כי כאשר נמשך האדם אחר הדעת האלרי הנבואיי ויקיים
 המצות התוריות הנמשכות ממנו תתברך האדמה ויצליחו כל הפעולות כמו
 שהוא מפורש בפרשת הכרית אם בהקדתי תלכו וכו' ונתתי נשימכם בעתם
 והשיג לכם דיש וכו' ונתתי שלום בארץ וכו' ופנית אליכם והפרתי וכו'
 אמנם בשיסור מן הדרך ההוא ינטה ל הדרך העיוני המכחיש הנבואה ומצות
 שכרה ועונשה י הלא באמת תקולל חלקתו בארץ יפרשת תוכחות תוכיה גם
 על השגת המושכלות אמר בועת אפיך האכל לחם עד שובך ל האדמה אשר
 ממנה לוקחת וכו' י אמר כי בעמל ויגיעה רבה יגיעו לו פירות שכלו ושלא
 ישך זה תמיד רק עד שיפטר מן העולם כי אז בטל הכל יגם שכל יגיעו
 וייעת אפיו לא היה לו יתרון מאח' הבעלי חיים שבמותו יאבד כמו שעל כדום
 לזה אמרו סוף האדם למות וסוף הכהמה לשיטה י כי עפר אתה ואל עפר
 תשוב י ובמה תשאר אחריו ברכת אחר שנמית אל העפר שהוא טבע האשה
 הפך מה שנאמר וישוב העפר אל הארץ כשהיה והורות תשוב אל האלדים
 אשר נתנה י ודי בזה כליון חרוץ הגיעוהו לסכת נשמות אחר אהבת זה הדרך
 הפילוסופי באלריות לגמרי י ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא הוות
 אם כל חימאח' שהוכיח לה על זה השיעור ראה שאין זה הכח העיוני עקר האדם
 אבל שהוא כח משרת אליו ועם זה הוא עניין אמצעי בין הכח האלרי המיוחד
 לצלם אלדים י ובין כוח הבעלי חיים הוא מעט מאלדים ונכבד מהם י גלות ראה
 שיקרא חוה כמה ראת אמר נפש חיה כי היא היותה אם כל חי בלוטר הגדול
 שבמיני החיים י ועל דרך שאמר עיר ואם בישר לי י והנת אחר סדר בפרשת
 הנפלאה הזאת כל זה הענין ממציאית אלו הדרכים והאזהרה מהרע מהם י

י אל שכל העיוני
 תמיד לשרת שכל
 הנבואה

ויקרא כי אם

קסל' יב

כראשית כ
ענין ל כ

שער עשירי

בראה מקום

והנפילה עליו כפי כוונתה והתוכחות המיוחדות אליהן אשר הכל יצדק עליהם
ועל כל אחד מהן כאשר ראייתם השלים חנין בוכרון התקון שראה אותו
ית' לתקן את אשר עותו הנחש הקדמוני בעולם כדי שלא ימצא העולם לבטלה
הוא אמרו ויעש י' אדים לאדם ולאשתו בתנות עור וילבישם וכמה הפליגו
החכמינו ול לבאר זה הענין על השלמות באמרו בספרו של ר' מאיר כתוב
בתנות אור והוא באמת אור התורה האר' אשר הכין הש' לסלק אלו השבועי'
המעשיות מתעולם במעמר ההוא הנכבד והנורא אשר כל דברותיו לא באו רק
לנגרם ולחלוק עליהם כמו שכתבנו בה' מהשערים יועם היו שהתורה היא אור
ממש שנ' כי נר מצח ותורה אור וכמו שכתוב מי' מינו אשר דת למי מכל מקו'
היא בתנת מפאר של עור כמה שנכתבה על חנוילים והיא מליצה נעימה מאד
כי עור בעד עור יתן בעד נפשו ואמ' וילביש' כי כל חסרונם היה מה שנסמא
ערומים כמו שאמרנו כי באור התורה הארית ועורותיה מלא חסרונם וערום
בסה בנר' כמו שאמר הנביא שוש אשיש ב' תגל נפשי באר' כי הלבישני
בגדי ישע וכו' וכמו שאמרו אש' ריך ישראל עם נושע ב' ונאמר יש' אל
נושע ב' תשועת עולמים וכו' וכבר אחזל שהיה אדם בעל תשובה צמודה עד
שחוליד את שת בעלם ארדים ורמותו והוא חורת הצורה לישנה והנה לא סר
הכתוב מהניד מזה שחוייב לאדם מהחפרון מהמעשה ההוא מסכים למח שכלל
בקלותיו והוא מה שאמ' בסמוך ויאמ' י' אדים הן האדם היה כאחד ממנו וכו'
עתה שב להתלוצץ על מה שאמ' הנחש א האש' לא מות תמותן כי יודע אר' כי
ביום אכלכם ממנו ונפחחו עיניכם והייתם כארדים יודעי טוב ורע ועל הדרך
אשר ביאר יואמר בדרך תימא או לעג הן האדם היה בעיניו כאחד ממנו בענין
הרעת טוב ורע ובחור בטוב לתנצל מהמות כי לכך מלאו לכו לעבור על המצו'
ולאכול מן העץ החוא על דרך אני ארבה ולא אסור ועתה האם שמא אחר
אכילתו ממנו ישלח ידו ואכל מעץ החיים לקיים מה שאמר לא מות תמותן וזה
אי אפשר בשום צד כי שני העניני' האלו לא יכללם סוג אח' שהוא הוא מטבע
ואכל והי לעולם והשני מחיוב ביום אכלך ממנו מות תמות כמו שהזהר
וכמו שעל שניהם אמרה תורה החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים ולזה וישלחו י' מנע' לעבור את הארמה אשר לוקח משם כי
או נגרש מפניו ומחיותו דבק עמו ית' לחסותו ב' בדברים החמריים אשר מהם
נוסר' ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים וכו' אמר שגרשו
מפרדם החכמה הארית ומשם ואילך הושימו שתי מניעות אל השגותיו האחד
היות מקדם לגן עדן את הכרובים והם השכלים הנכבדים אשר באמצעותם
הושפע שפע האצילות על הנביאים והם אשר נבהו תמיד ומטחשכותיהם
במעלת מהותם החמניעה השנית תוא חולשת להם הרבו אשר תארה
ראשונה חרקל וקהית חרות שנהפכה לו' והוא לא פנים קלקל לוקימו
במ' לחמתי

כל פרט כא
דף יד עמוד
דף ע
תל' דברי
חיוב
יגיד ס'
דכריס ל'
פע יס ע'

משה אדם
אך חזק היה
משה
הוא שית' כתלם
פרומת

43

במלחמתו בהשנות חמשים אחרי לכתו בשירות לבו ועינו האנושית לכו
ואלה הם שני הענינים אשר הארו החכמים תמיד עומק המושג וקוצר המשיג
והם שעמדו תמיד כל עוד שלא לכש את כתנות האור אשר זכרנו או שפשטו
אותם אחר שלכשם והוא האמת הנמור וצורך מכל צד זה שיעור מה
שראיתי בפירוש פרשה זו הנורא אשר הדברים והענינים יעידו על אמיתתו
ותכלול כוונת כל מה שהקדמנו והמכשלה הזאת אשר תחת ידי האדם יסעת
בראיתו היא אחרת הגדולה ממנה ובלתי שמירתו והשכח הנורמת יתוכחח
השם ית' עליה ותלונתו וההודעת היעוד על היות התורה האלרית תקנתם אשר
לפי זה נרל עון בני עמנו אשר נמשכו אחרי זה הענין הנמרץ אחרי סתן תורה
ואף על פי שעמדו על הר סיני לא פסקה הווחמה והה כמה שהשיאנה ופתחה
לשנות מעמה כמו שעל זה הגדלנו צעקה ותלונה כי על כן באה אלינו רעת
הגליות הנורולה וכל שכן חיוב העכבה ועתה ראה איך קדמנו ביה הנביא
ישעיה באותה פרשה שמתחיל ולא אותי קראת יעקב וכו' יחד התלונה הזאת
ואמ' אביך הראשון חטא ומליצ'ך פשעו בי ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם
יעקב וישראל לגרופין אמר שאבינו הראשון חטא באכילת העץ אשר צוה
בלתי אכול ממנו והוא ההמשך אחר דעתו ועיונו בעניני ההשגחה והידועה
והנבואה וכו' ומליצ'ינו וחכמינו לא סרו מן הדרך ההוא כי נתפתו אחרי
האשה הזרה והנכריה וגרמו לשכינה שסתלק מישראל והוא אמרו ואחלל
שרי קדש הם הנביאים אשר רוח הקדש שורה עליהם ולא עוד אלא שנתתי
לחרם יעקב וישראל לגרופים כמו שנתבאר מדברי יחזקאל בשער זה וכל
זה עבר על נפשנו ועדיין אנו בעומק מצולת הגלות ובנככי ימי הצרות
העצומות והנה חכמינו האחרונים לא השיבו ידם מהם בסתר לאמור ומהם
מגלים פנים לבטל כח התורה הלארית ולהרחיק כוונתה עד שנתפרסמו ספריהם
חמניים חבילות חבילות כרבים מרבים חבלים מקריחי תכשילים והדבר
הקשה כי אין מבלים וכבר ית'אש האדם מחסר האל והשכח רחמיו לולא
שנבטח יעיר את רוחנו לבער רוח טומאה זו מבינינו נשוב אליו לת' ושוב
אלינו כמו שסמך ישעיה ואמר ואתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי
בו כה אמר י' עושך וכו' כי אצק מים על צמא ונוהלים על יבשת וכו' זה
יאמר לי אני זה יקרא בשם יעקב זה יכתוב ירו לוי ובשם ישראל יכנה
הרי מבואר שיעד לבטל כל הכחות המקולקלן ושכולם ישובו לשמוע ולהכנע
אל ההישירה האלרית הנבואית ומעצמו יתבאר ודי לנו לפי הכוונת

עומק המושג וקוצר המשיג

ההשגחה והידועה והנבואה וכו'

שעיה עג

יחזקאל ח
פ' יב עשירי

ספמינו סהרצים
עגלים פניש נקור

שעיה מד

השער האחר עשר

אחר שכתבנו מה
שנתבאר בו עצם הענין
כאשר כווננו אליו מתוך

שער אחד עשר

מראה מקום

סיפורו של אדם הראשון וכל דבריו המוציא אותו מה שהיתה הוכחה והוראה
 עצמית בעיני עור ראיתי לסמוך אליו מה שנמצא בעיני אברהם אבינו
 ועקרי קורותיו מוכיח על זה הענין בעינו והוא מה שקרה לתורה האלרית עם
 הפילוסופיא אצל יוצאי הלציו ומה שראוי שיעשה בה חוות המשל והחידת
 אשר חרנו בפתיחה אלא שנתחלפו שני ההוכחות האלו בכח הוראות והן
 שכל פה שדברנו בשער הקודם הוא כמוכרח בעצמו מצד יושר עיני ואם
 מצד שחוייב להאמין שהתורה האלרית כסיפור ההוא לפי חומרו אי אפשר
 שלא להיות תחת נלויה דבר נסתח מיני וקרוב לענינה אמנם ההוכחה שנדבר
 עליה בזה השער עם היות שתצדק מצד עצמה כבר וכל המכחיש לכחש
 בה ולומר שלא כיון בה רק פשוטה ונלו סיפורו לכדי אלא שסמכתי על מה
 ושכתבתי כבר משמו של ר' שמעון בן יוחאי ע"ה החמצא לתורה בכל סיפוריה
 ולבוש מלכות וגוף ונשמה נסתרים תחתיו חדר בהור' והמשפט ההוא תראה
 ואתתו לכל בעל דעת כי לא כל הדברים שחם אומרים במציאות ראוי לכתו
 במכתב הלאי אם לא שיהיה לצורך הכרחי ולזה כשהתורה האלרית מגרת
 קצת הדברים שהיו במציאות עור יש לדרוש ולחקור בצורך הגורם גם
 בסנון התורה אם תאריך במקום שיש לקצר או להפך או אם שנה בלשון
 וביצא וכל זה יותר כשנדע ונאמין שיש תחת סיפורם פנים נסתרים אלדיים
 ומועילים בהם יתשרו כל אלו הפקפוקים והאלרי רבי שמעון בן יוחאי
 הקרים במאמר ההוא שזכרנו בשער הקודם זה לשונו וויי להחוא בר נש
 דאמר דהא אורייתא אתיא לאחואה ספורים דעלמא ומלין דהרדיומי דאי הכי
 אפילו בוטנא דהא יכלין אינן למעבר אורייתא במילין דהרדיומי בשבחה
 יתיר מכולהו אלא כל מילין דאורייתא כהאי גוונא יעלמא עלאה ועלמ' תתאה
 בחד מתקלא מתקלו וכו' וגמר ואי במלאכי כך באורייתא דברא להוא וברא
 עלמיה כלתו וקיימן בניכח' כיון דנתתא להאי עלמא אי לא דמלבשא כהאי
 לבושין דהאי עלמ' לא יכיל עלמ' למיסכל יעל דא האי סיפורא דאוריית' לבוש'
 דאוריית' וכו' ברלעיל' ראה איך כיון הלאי לתקון ב' מיני הספקו אם מצד יתורו
 אף על פי שיהיה אמיתי ואם מצד סנון סדורו והנה ודאי הם דברים קרשים
 יוצאים מפי קדוש ואין צריכין חיזוק אבל ראה גם ראה שכל התורה כולה
 נדרשה מפי חכמים זל על זה האופן תמצא אותם דורשים מאמר פסוק שני
 של תורה הוא והארץ היתה תהו ובהו וכו' על שעבוד המלכות
 ורוח אלדיים מרחפת על פני המים זה רוחו של משיח יהי אורי על
 הגאולה וכן באמרו את הנמל את השפן ואת הארנבת ואת החזיר וכו' ויקרא יא
 ודרשו על זה האופן ויקח האיש נזם וזב בקע משקלו ושני צמידים על ידיו
 עשרה וזב משקלם דרשו מה שדרשו שכבר ידעת פרסומו וכן באחר כך
 יצא אחיו וידו אוזות וכל הפרשת וכן בשני גדיי עוים שוכים וכן
 בחותמך

ימנח לתורה לכת
 עולמות וגוף וכח
 קדומו

עבר עטרי
 דף יז עמוד

בראשית א
 קס קס
 ויקרא יא
 בראשית כד
 כל עטנ דף
 עבד יברא

בר פכ דג עמוד כ
 קס
 ויקרא רכ פיג דף יד
 בר פס דף לו עמוד
 קס דף כד פס עב

בראשית לט

עם פרט פלדף
כג עמוד ג

תלת דף כז
ועל פק דף ט

דברי הימים כח
תשילום נא

שעיה נון

דף כג עב

ביותלך ופיתלך וכו' וכל כיוצא בזה אשר אי אפשר לנחש מציאות
 הענינים והם כהוייתן אלא שאמרנו שהתורה כחה אליוותה תכונן אנבן אל
 הענינים והם הפנימיים ולמקובלים אשר הם הלאדיים באמת שבעל המאמר
 הזה וראשם ענינים נפלאים כהם מאלוואלו וכלל אמרו כל מה שאירע
 לאבות סימן הוא לבנים וכל פירושי הרמבן ולסטובין על זאת חפינה האמתית
 ועל זה דרשו ששת ימי בראשית למה שהיה ויהי סוף כל הדרות וכמו שאמר
 שיתא אלפי שני היו עלמא וכו' והנה הוא מכואר לכל שהסיפור הזה הוא
 נאמן בדברו וקיים בעדותו אין חפה יכולה לפקפק כלל אבל נדרוש בו צורך
 סיפורו ואריכותו ואופן סדורו בשירומנו במקום הזה המיוחד תוכן הדרוש
 היותר נפלא והיותר מועיל שבכל הישירות התורה אשר בו יוכל לרוע המיוחד
 משאר בניו ומכל העמים אשר על פני האדמה באופן שיראה עוצם
 הכרחיותו עם תוכן סידורו מסכים מכלי שיפול דבר מדבריו ארצה ובראי
 הוא הענין הנפלא הזה המכוין לכבודו ומעלתו להסתתר תחת לכבושה ויצא
 כאור צדקו וכבוש חצו להפיל לפניו הקמים עליה והשמחים במפלתם לא נראה
 בעלי ריב הממצוא מתחת כנפי כסותה כלי משחת וכן לא אמנע עני מסמוך
 אותו אליו כדרך אסמכת אדברה וירוח לפי שעתה דלא גרע ממילי דאנרתא
 ותחלה אומר שאין נסתר מעיני כל בעל שכל שהחקירה הפילוסופית בכללה
 לא דבר ריק הוא ולא עוד אלא שהיא כהכרחית לצורך התורה האלדית
 וכוננתיה הנפלאות כי חלקיה השבעית והאלדית יסייעו על ידה בשני ענינים
 גדולים והאחד להניע לכלל דעת אמתו מופתי כל מה שיפול עליו זה האופן
 מוזדויעה בכל מה שתניח מאמונותיה כמו שאמר ואתה שלמה בני דע ארת
 אלדי אביך כי ידע שמי השני לחכיר ולדעת ענינה הנפלא בכל מה שנבחר
 דרכיה ומחשבותיה על דרכי החקירה בטבעי הנמצאות עליונות ותחתונות
 כי מי שלא ידע אמתת טבען לא יכיר פליאת שדורן וכמו שאמר עז ישעיהו
 מנוד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אומר עצתי תקום וכל חפצי
 אעשה ירצה שאלו החכמים החזקים כנוכחים או באינו חכמה וגוורים ומגיד
 על הדברים העתידים לפי מה שיגורו סכותיהם הטבעיות מראשית השנה
 עד אחרית השנה ומבשרים מקדם הדבר אשר לא נעשו אחר כך כמו שחשבו
 והעירו עיניהם כל אחד מהם הוא אשר יודה ויאמר עצתי תקום וכל חפצי
 אעשה בשמים ובארץ בהסמכת הטבע ובהתנגדותו הדרוש הזה כבר נדרש
 יפה בפרשת וראה שמות שער לה תל גס חלקיה הלמודי והמדיני הם מבווארי
 התועלת כביאור כמה משפטים ומצות אלדיות לא נודע שעמן יפה וזולתן
 ובאלה וראי שמשו כל צרכן ולא נתנו תפלה אך שוב וישרה בעיני אלדים
 ואדם להעמיד כל אחד מהן על חוקתם תשרת האמז עד מקום אשר תשיג
 ידה ותשאר הנבירה על מכונתה באפריזן שלה וכאשר נשאה השפחה
 בעיני

חקירה העיונסופית
 היא כהכרחי לתנו
 אלדית בקנו עניני
 גדולים
 סף לסגוע לכלל
 דעת אמתית
 סב להכיר ולדעת
 עניניה הנפלא

גס חלקיה הלמודי
 והמדיני תועלת

שער אחר עשר

כעיני רואיה ונשאחה ויכבדה עד שחשבו עקר הבית וישימו הנבירה לפניו
 ערשה מלאכתה אז תפוג תורה ותרכבה צעקה ותלונה תחת שנואח כי תבעל
 ושפחה כי תירש ובירתה ראויה הוא ומחוייב לכל בני עמה ואוכלי לחמדה
 לחתאונן ולהתלונן עמה כי על כן זה כימה חכה לבני אותי ובכל יום ויום
 הרב תלונותי תקיצותי כי תשיחני יצעתי באנחתי בשכבתי לא תרפני
 אשחה בכל לילה משתי ותפעם רוחי ושנתי היא המראה אשר ראיתי
 בתחלה בחמת רוחי ובלבל רעתי ואשר הושב על תוכחתי ודוגמת הענין הזה
 אשר ראינו מתרבות אברהם אבינו וילדי ביתו היא מה שאספר ואתחיל בה
 ובכאורה ושרי אשת אברהם לא ילדה לו ולה שפחה מצרי ושמה הגר
 אחר שנתכרך היות התורה האלדית שרת הבית והפילוסופי לה שפחה מה טוב
 ומת נעים שיתחמו הענין כלו עליהם ואל ענינם אצל אברהם אבינו כי
 האיש השלם אשר יודמן לו להשתמש בהן כדרך ודאי יקרא שמו אברהם
 ולו נתנה השרה לאשה בתחלה אמנם כאשר היה ששרי אשת אברהם לא ילדה
 לו כמו שהיה הענין ברורות הראשונים הנקראים כפי חכמינו אל אלפי של
 תהו ובמים שאמר עליהם ימים רבים לישראל ללא אלדי אמת וללא תורה
 חנה כימים ההם תשמש השפחה המצרית היא הפילוסופי כי היא ודאי חכמת
 מצרים ועל כן רבו כשפיהם שהוא סעיף מהטבעית ושמה הגר לשון הגר
 חגר בתוכם כי הוא באמת גרה אהו בבית בענין גרות ושפחה הוא מה שגרש
 באמרו ותאמר שרי אל אברהם חנה נא עצרני מלדת חולדות תורה ומצוה
 כי לא עת האסף עם גדול עצום ורב הראוי לנתינת התורה או לסקנה וזולתה ובין
 בה ובה אין לאדם לבחור בכטלה בא נא אל שפחה והתעסק בה אולי אבנה
 ממנה כי וראי השפחה היא נמצאו לה כלי אומנות לכנות בית התורה אם
 תבא עלית כדרכה כמו שהוא ידוע מרוב חריצות באמצעיה אסכה הראשון
 ואחרותי ופשיטותה וכיצא מאלו הענינים המסכימים אל התורה שעליהם
 נתייחסה אל הדעת טוב ועם היות שכבר נמצא הרע בצדה כבר היו אלו
 יסודות ובנין אב לכל התורה וישמע אברהם לקול שרי כי נכסוף נכסף אל החכם
 והמדיע ותקח שרי אשת אברהם את הגר המצרי שפחה ויאמר בני הנביר
 מדעתה נתת את השפחה בחקו מקץ היות לאברהם ימן רב שהוא יושב בעינים
 פחותים ממנה כשאר יושבי הארץ העוסקים בעבודת האדמה כי על הומן
 הזוא נתרעם אברהם ואמר יי אלדים מחתן לי ואנכי הולך עדידי ונני הן
 לי לא נתת ורע וכו כי מכיר היה שלא יעלה משם בן שיקרא תולדתי ולזה
 ותקן אותם לאברהם אישה לו לאשה רצתה שינחוג בה צד אישות עד בא
 עתה ויבא אל הגר ותהי יאמר שכבר הצליחו מעשיו אעלה ותחי לו
 דרושי נאותים ומשכלים יקרים יועילו להרחיק האדם משאר הדעות הפחותות
 ויהיו מדרגה להתחלת למוד התורה והביר מעלתם כמו שכתבנו ראשונה
 ותרא

שער אחר
 פרטי סבות
 ושלמות לט
 עקם

בראשית י וכל
 הכרע

מק דף נו עט
 וצדק דף ש
 דכיל יא
 ויקרא ע

בראשית י
 עט

ותרא כי הרתה ותקל גבירתה בעיניה כו' כיון שראתה שזרתה קצת חכמות
 מועילים גורה כדעתה שתוכל להשיג ידח באלדות מכלי הישרת גבירתה'
 ולזה הקל ראש כנגדה לומר שכל מה שתאמר התורה בזולת הסכמתה אין לו
 שום מציאות' והוא הנטייה אחר העיון הפילוסופי לגמרי' ומאמר ותרא כי
 הרתה ותקל גבירתה בעיניה' הוא שזה ממש למאמר ותרא האשה כי טוב העץ
 למאכל וכו' ותקח מפריה ותאכל וכו' כמו שכתבנו בשער הקודם' והוא
 עצמו ענין החקל שהרגילו הפשנים שנתרעמתי עליהם מתחלה ולזה מה
 שנאמר' ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך'
 בכוונה שלא תצא מרשותי ושירותי כמו שהיא שפחה נרעצת על דרך האמת
 ובזה השיעור היה לך להשתמש בה ועבשו כשראת שזרתה דרושי' שיש בהם
 ממש' ואקל בעיניה לחשוב בעצמה שהיא העקר ואנכי המוכרת לחמשך
 אחרית' אמנם אין עליה תלונתה כי אם עליך ולזה ישפוט' בני וביניך'
 והיא ודאי מסירת הדין אשר בקש דוד ארנינו על הפשרנו' הנוכר' כמו שאמר
 פעמים שפוטני' כי אני בתמי הלכתי וכו' שפוטני אלים וריבה ריבי
 כאשר זכרנו בשער המ' והיא התלונה אשר תלין אתנו היום' ויאמר
 אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך וכו' האיש השלם
 דוד במסירת הדין ומיד יתבונן כנפשו ויחזיר עשרה ליושנה' והורה
 שלא ישתמש בה כי אם על פי דרכה של תורה והוא אמרו עשי לה הטוב
 בעיניך' כי לא תהר ותלך כי אם הבנים בניך' והנה אז ותעניה שרה ותברח
 מפניה' מה יפו דברי חכמינו אל שאמרו שהטילה עין הרע בהריגונה
 והפילה' והוא שלא יעלו תולדותיה בידה בכל מה שתנגד לתורה' והוא
 ודאי עינוי ושעבוד הפילוסופיה העיונית שתתענה אל מה שהוא כשר לחוליו
 לשירות התורה והסכמתה לא וולת' ולזה ותברח מפניה' וכן ענינה באמת
 בכל זמן שתגבר יד התורה כדעותיה ואמונותיה אותותיה ונפלאותיה שתברח
 הפילוסופיה מפניה ולא תעמוד' וכמו שאמרו חכמינו אל משהוקם המשכן
 בסתלקה נכואת מן האומות כאשר נתבאר בפרשת פקודי שערנו' וימצא
 מלאך' על עין המים כמדבר על העין בדרך שורי' יאמר כי כברה מפני גבירתה
 שולח לה מלאך ומצא אות' שהיא משק' את מדבר העמ' אשר נתן להם למורש'
 לשור ולהשקיף בה בדרך החקיר' והעיון וזהו על העין בדרך שור' ויאמר הנר
 שפה שרי אי מה' באת ואננה תלכי' תחלה קי' לה שם השפה' כמו שעש' אברם
 וכמו שאחזל אקלויך חמרא וכו' ואם' לה חביטי נא אי מה' באת ואננה תלכי
 כלום' מה שממנו דמה שאינו' והכוונה שמוטב לה להיות שפחה בבית שרי מנכיר'
 במקו' אחר ויתאמ' מפני שרה גבירתי' אנכי ברחתי' כי אולי' להחקי' עמה בבית
 את' כי היא מכה' רוב הנחותי ומכשלת כל תולדותי' ויאמר' לה מלאך' שובי
 גברתיך' התעני חזת ידוה' אב' שתשוב' גבירתי' זו משלמות' שתתענה תחת

בראשית ג
דף כג ע"ג

ש"ל כ"ו ע"ס
דף ע"ו ע"ג

ג' דף כח
ש"ש ע"ג

דף קנ"ט ע"ג

ל"ט ע"ס ק"ב
דף ק"ב

הענין הנ"ל

כשתגבר יד התורה
תירך שפילוסופים

שער אחד עשר

ירה ושלא יתאמת ממנה דבר רק מה שיסכף לדעת הגבירה י והוא הראוי לעשו
 לכל איש החפץ ביקרה וקיומה י ועתה ראה כי שאלת אי מזה באת היא רוגמה
 מה שקרה לאדם ויאמר לו איכה י גם תשובת מפני שרי גבירתי אנכי ברכת
 היא ממש כתשובת ואירא כי עירום אנכי ואחנא י ומאמר שובי לא גבירתך
 התעני וכו' הוא עצמו מאמר מי הניד לך כי ערום אתה חמץ העץ וכו' והפלא
 מפלאי הענינים האלו כי נעמו וצדקו יחירו י ויאמר לה מלאך י הרבה
 ארבה וכו' כשר לה כי ירבו צבאיה ותולדותיה בכל מיני החכמות עד שלא
 יספרו מרוב י ויאמר לה מלאך י הנך הרה ויולדת בן וקראת את שמו ישמעאל י
 כנאן ביאר לה קצת ענין העיניי והוא אשר אמ' שתתענה תחת יריה' והוא מה
 שלא נזכר בפירוש בענינו של אדם אלא שהובן מתוך כעסו וגומו י והוא
 שהוריעה שתחייב כי מה שתחר ותלך יקרא שמו ישמעאל כי שמע את
 ענין י והוא שתורה בהשגחה האלרית בכחות האדם וכי שמע אלדים את
 צעקתם ורואה את עמלם ואת ענינם והוא מושיעם ואף על פי שכל זה יהיה
 כנגד עינוה כי תודה בעל כרחו י והוא יהיה פרא אדם ירו ככל ויד כל בו וכו' י
 ירצה כי חנן הנולד על זה האופן כבר יהיה פרא אדם י פרא מצד מה שיחסר
 לו משאר האמונות והדעות האמתיות אשר תקיף אותם התורה האלרית י
 ואדם מצד שיוהה בהשגחה על זה האופן י ועם זה כבר יהיה ירו ככל ויד
 כל בו י שיהיה לו חלק ונחלה בכל האומות שיהיו על דת מה וישכון על פניהם
 והם יוכלו לקבל אותו עליהם מה שלא יהיה כן אם יכחיש בכל שיחיקותו
 לאפיקורוס וירחיקותו י ותקרא שם י הדובר אליה אתה אלראי כי אמרה
 הנם הלום ראיתי אחרי רואי י אמרה שזיה מקבלת העיניי והוא ומעתה היא
 מודה בה י ואומרת כנגד האל ית' אתה אל רואי ומשיגה כי ושכבר השיגה
 זה בהערה זו אחר שראתה מתחלת וקיימה מציאותו ית' כלומר שאם לא
 קדמה לה הידיעה תחלה במציאותו ית' על פי העיון המופתי י לא היה אפשר
 לבא לכלל ידיעה זו השנית והוא אמרה הנם הלום ראיתי אחרי ראי י ירצה
 הנם הלום ראיתי והשנית זה אחרי ראי בתחלה מה שראיתי והשנית באמתת
 מציאותך י על כן קרא לבאר באר לחי רועי הנח בין קדש ובין ברד' אמר
 שקרא לשפע המושפע עליה שם באר לחי רואי י ירצה שפע המוסף על
 ידיעת חיותו ראית השגחתו י ולפי שזאת היא אמונה אמצעית בין אמונת
 התורה הקדושה וכפירת הפילוסופיה המוחלמת אמר הנח בין קדש וכו' י
 ועדיין זאת היתה פשרה רחוקה מאשר פשרו הפשרנים הניכרים אשר המו
 התורה לנמרי לצד הפילוסופיה כאשר אמרנו י ותלד הנר לאברהם בן וכו' י
 אמר שמשם ואילך נתקיים הענין ההוא ביד איש השלם והנן ההוא נולד וקרא
 את שמו ישמעאל כמו שזכר י ובאמת אברהם אבינו היה ראש הפשרנים
 הנאמנים אשר הוציאו מצור רבש ושמן מחלמיש י ולפי שענין זה לא

כראשית ב
 טס
 קס

שינוסף יקרא
 פרא אדם

אברהם אבינו היה
 ראש הפשרנים
 הנאמנים

שער אחד עשר

כה

פרטי הכללים

והוא אל החוקרים כי אם אחר השתוללות רב והערה אלרית השורה על זכות
 מחשבתם ומוחר רעיוניהם אמר ואברהם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת
 זנר את ישמעאל לאברהם והוא מת שתנחנו בתחלה מענין בא האדם אל
 הכלית שלמותו על זה האופן ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים
 וירא י אל אברהם ויאמר אני א שדי התהלך לפניו והיה תמים פאשר הניע
 האדם השלם למדרגה הניכרת מהתחלת השלמות עוד צריך השלמה גדולה
 בעניני ההשגחה הגמורה והיכולת האלדי הרברים הגדולים הנלוים אליהם
 לפי דעות התורה האמונה עד שיקבל ויאמין שהוא ית' יודע ומשקיף ומתבונן
 בתכלית ההתבוננות בכל פרטי האדם ושלא נעלם ממנו דבר מכל העולה
 על רוחו ושהוא ית' רוצה בשלמותו ומאס בפחיתותו ובגודל הסודו הוא
 משגיח בו להשיירו ולהנהיגו באופן היות שלם ממה שיתנחה עפ' עצמו ועיונו
 בכל דברי התורה האר' מה שהוא קשה מאד לקבלו דעות האנשים הפילוסופ'
 האלה בתחלת הענין ולזה אמר שהוסיף לו עבשיו היותו קרוב אל מספר
 המאה משניו התהלך לפניו והיה תמ' ירצה אל תתחכם יותר בדרכי החקירה
 המופתית אשר בדרך המכחישים אלו הענינים ודומיהם התהלך לפני בכל מה
 שאישיר אותך עליו כי הוא הדרך שיכון אור ולא זולתו להניע הטובות
 וההצלחות בדרכי טבעי או כנורו וכמו שאמר תורה בזה הלשון תמי תהיה עם
 י ארד' כי הנזים האלה וכו' כביא מקרבך וכו' כמו שנתבאר יפה בספר
 הנכרך שער י' והוא הדבר אשר אמר דוד עליו כי אני בתמי הלכתי ואני
 נתומי אלך כמוכר בשער גם בשער השני כתבנו שבוזה הלשון עצמו היה
 דבורו אצל אברהם אבינו עליו השלום ואתנה בריתי וכו' יאמר כי מטעם
 זה תהיה ברית כרותה בין פמליא של מעלה ובין פמליא של מטה ויגדל שם
 השלם להיות טבעו נוד' מצד כי שם י נקרא עליו ואמר ונתתיך לגוים
 ומלכים ממך יצאוי לומר שתולדותיו ימלוכו תמיד על בני השפהא אשר יהיו
 להם תמיד לעברים נושאי מנחה אך אמר שלוח צריך למול ערל בשר כי
 הדבק האר' התורני בלתי מושג כי אסאחרי מהר' תנוף והמול לו בל יליד בית
 ומקנת כסף כי אשר לא ימול וכרתה נפשו מהדיבוק ההוא בלי ספק ומצות התורה
 בשחרת המאכלות ויתר המנהגים ויכחו ויאמר י אלדים א
 אברהם שרי אשתך לא תקרא שמה שרי כי שרה שמה וברכתי אותה וכו'
 יאמר כי אחרי המולו והגיעו אל זה השיעור מהחכמה עד יצאו דעות התורה
 והכנותיה אל הפעל ויהיה שרה שמה בהחלט לא שם מיוחד בשררה אצל
 היחיד ואז תצליח ותלד בן כשר וראוי למלכות ותה' לגוים ומלכי עמים וכמו
 שאמרו מאן מלכי רבנן וכל זה לקיים מה שאמ' שיתנחלו בבני השפה לעבוד
 בהם עבודת עבד ויפול אברהם על פניו ויצחק ויאמר הלכנא מאה שנה יולד
 וכל אפי' האיש השלם כנפול בתחלה על אלו הענינים האלדי הנוראים אשר

כסניע הקדם
 להתחלת הסלמות
 עוד צריך הסלמות
 גדולה

אל תתחכם יותר
 בדרכי חקירה
 המופתית

הדנקות הסלרו
 סתרוו כלתי עומג
 בו סס סטרו עטרפ
 סגוף

דכמים וס
 סס סס
 דף טכ עג-תלי
 דף ס' כו

גושין סק ס
 דף יא

✓

שער אחד עשר

בן תננדם החקיר העיונית מכל צדדיה ישתומם ויתמה מאד לום שהוכרז שלא
 נסו בהם האנשי במאז ולפי מן השני יצאו א המציאות בזה השיעור מהפרסום
 וכמו שהעיד על באמרו הנה אנכי וכו' בעבור ישמע העם וכו' ובאמר הוה עמית יט' קס ד
 ראינו כי ידבר אר' וכו' והכתו זכ מתמיה על זה ואמר כי שא' לא לימים דנר' ס
 ראשוני' וכו' הנחיה בדבר הגדול וכו' השמע עם קול אר'ים' ולזה אמר ויאמר קס
 אברהם א האר'ים לו ישמעא יחיה לפניך' לומר ולואי שהשם הוה שהנחת לו
 בבחינ' ההשגח' על האופן שאמרנו יהיה ויתקיי לפניך כי גם זה הגיע ליו בקושי
 בהתחלה ויאמ' אר' אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק אמ'
 בן יתקיי' שם ישמעא בלי ספק אבל שרה אשתך הנבירה תלד לך בן שילעג
 ויצחק מכל אשר ינחמו ויקיימוהו בן השפחה' עד יושב בשמים ישחק' ילעג תהיל' סכ
 למו' יא' ידבר' לימו' באפו וכו' וכן הוא הענין באמת כי בני הנבירה ילעגו לכל קס
 בני שאר החכמו' ואשר סוכלה עצתה ונתבלבלה חכמתם ונסרחוה בינתם ולא
 מצאו כל אנשי חיל ידיהם ורגליהם כנגדם בשנו' סדרי המערכות המפורסמות
 והנגלו' בעולם כמו שהיה בתחלת האותות והמופת' אשר היו במצו' מקו' תולדו
 השפחה מלפנים שנ' עליה למען תספר באוני בכך וכן בכך את אשר התעללתי קמית' 8
 במצרים' ובתב רש' זל התעללתי שחקתי' ופגמוה והלאה ככל הזמנים והוא
 מכואר' וזה מה שאמר והקיימותי את בריתי אתו לברית עולם ולרעו אחריו
 ולישמעא שמעתיק הנה ברכתי אותו וכו' והוא שתהיה אמונת ההשגחה על
 חורא' שמו מתפשט בכל העולם ויכלול ת'ב נשיאים שהם רוב הישוב וכן הוא
 שכלם חושוו בזה אמ' בריתי השלם אק' את יצחק אשר תלד לך שרה למועד
 וכו' ויכל לרבר אתו וכו' כי הוא דבר שלם ויעוד נפלא בלי ספק הנה להציאת
 הדבר' א הפעל אמ' ויקח אברהם את ישמעא וכו' כי כולם נמולו לחבין עצמם
 לעבודת של שרה וכדי שתתעבר אחרי מילה ורצאה כי אמ' זולת זה' וירא
 ליו' ב'א'ני ממרא וכו' כי מיד אחרי מילה נתפשטו אליו ענינים אר'ים אשר
 לא שיערם ראשונה ואז נתבשרה שרה ותצחק וכו' וי' פקד את שרה כאשר
 וכו' ותלד שרה לאברהם בן לוקניו למועד אשר דבר אותו אר'ים' הוא סימן
 גפילה לזמן מתן תורה אשר הוא הזמן אשר ייעוד משעת הבריא' להשית א'יבה
 בין הנחש והאשה ובין רעה' וכמו שאמרו חכמינו זל בא נחש על חוה והמיל
 בה והחמה' ישראל שעמדו על הר סיני פסקה והמתן וכו' ושמה עשה לאדם
 ולאשתו כתנות עור ואור וילבישם' ושם נתקיי' לו שם יצחק כמה שהוכחשו
 במעמד החוה הנורא כל סדר המערכות כמו שאמרנו' ביע' לן אמר' שרה אז
 צ'חק עשה לי אר'ים כל השומע יצחק לייכי היא תלעג לכל הנזים וכל שומעי
 דבריוה ישחקו עמה וילעגו עליהם ולזה כשראת' את בן הנר המצרית אשר ילדה
 לאברהם מצחק' עם חיות שכבר היה שמו ישמעא הקפיד מאד והאמ' לאברהם
 גרש את האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני יצחק כי

הוא שם
הוא שם
הוא שם

הוא שם
הוא שם

הוא שם
הוא שם
הוא שם

קמית יט' קס ד

דנר' ס

קס

תהיל' סכ

קס

קמית' 8

קמית פרק סכ

קמית

כר'סית כ

אין להם חלק ונחלה יהודי כי ממנו נולדו בני משותפים מלעגים על הנחוח
 התורה וכל נפלאותיה ומרימים יד כננדה כמו שעשו רבים מפילוסופי עמנו
 גם יד הפשרנים היתה עמם כאשר אמרנו ירדע הדבר מאד בעיני אברהם
 על אודות בנו לפי שבהרבה מדברי החכמה הפילוסופי מועילים כאשר אמרנו
 ועוד שכבר היה שם בנו ישמעאל אשר היא התחלה טובה לעבדת שרה
 ויאמר אלדים לאברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך יאמר שלא ירע
 עיני על דבר הבן ולא על עסק החכמה רק שישמע אל כל מה שתאמר שרה
 ולא יוסיף ולא יגרע כי ביצחק בנה יקרא לך ירע בך י' ולא בזולתי והנה היא
 עצת החכם אילת אהבים ויעלת הן רדיה ירוך ככל עת באהבת תשגה תמיד
 ולמה תשגה בני בורה וכו' וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי הוא אשר יהיה
 לנחלה לכל גויי הארץ כי ורעך הוא אשר קראת אותו ישמעאל על חבניתו
 שאמרנו כמו שאמר כבר יוד כל ויד כל בו וכו' וישבם אברהם בבקר וכו'
 ותלך ותתע וכו' ויכלו המ' וכו' וישמע לך וכו' ויפקח לך וכו' ותלך ותמלא
 חממת מים הורה בכל זה איך התעה לך אות ואת בנה ל בין העמ' וששם עם
 היות שלא נתנה להם תורה נתקיים אצלם שם ישמעאל וירעו להאמינו
 שיש לו ית' השגחה על כבוד האנשים להבין להם צרכיהם ולהצילם מצרותם
 כמו שהיה זה בסיפור מה שקרה אותם שם ודי כזה תוכן' עצומה לבני הנבירה
 והיה לך את הנער ויגדל וישב במדב' ויתיר רוב קשת' יאמ' כי משם היה מלאכתו
 לזרוק חיצ' ורמח' כנגד התורה ומבטל' דעותיה האמת' בכל כחם אמנם נכול
 נתן י' בירו בינו וביניה כי גורש מתוך גבולה כי לקח לו אמו אשה מארץ מצר'
 להדבק במשפחתו ואחות אבותיו אשר היו שם בתחלה את כל זה ראי' ונתן
 ל לבי לכתו אותו בסיפור הזה הנמרץ בין שיבא בין סתריו בתורת רמו ומדורש
 ואגדה הן שיאמר עליו עד המשל והחידה או בענין ההנהגה באמת לא נכחד
 עצמו מחיותו כולו כללו ופרשו מקובל על הדע' לרין ד' אמת לאמיתו בכל מה
 שיארת לזה הענין החמור אשר היינו עליו מהתקוממות בני הפילוסופים על
 התורה האלדית ועל הכל מחמס אחינו הפילוסופים השופטים אותם וגוילים
 וחומסים בעלילת פשרה מצורף למה שיסכים עם מה שנתבאר בזה השער
 הקודם מתחלת הכריאה כי הוא היה תכלית החיבור הקצר הזה אשר בעבור
 נפתחו כל שערי' וכבר יעילו אלו הענינים לגלות איני חרשים ולפקוח עיני
 עורים ויגישו במנמורות המתחבלים וינצלו לנפשם לבל יפלו לפניו חללים
 כי רבים הפילו ועצומי גם לדעת ולהודיע שלא נעדר דבר מכל מה שנתחדש
 בזה מתחלה ועד סוף שלא נמצ' בתור' הקדוש ויבטחו בו יודעי שמת וכל בניה
 למודי' המקוראים לכבוד כי תעמוד לימינם לחושיעם משופטי נפשה ועליה
 יורה ותרם אויבת' והכסיה בושח ואנחנו נכרך יה בלמרנו משפטיה
 גא' בזה וחיבה לא נכוש בעולם הזה ולא נבלם לעולם הבא וכבר היתה

פרמי הגללים

פ' ס

פ' י

לא נעדר דבר
 מאעית העולם
 על כל נקמה

שער שנים עשר

מראה מקום

ראויה להיות פת השלמתו אלא שראיתי להוסיף עוד שער אחד חשבתי לדבר
הגון ומתיחס אל הכונה ויועיל לנעילת כל אלו השערים

בראותי דעות אנשי
תורתנו נופלות על זה
המעשה הרע והמופלא

השער השנים עשר

אמר כי אין אריך
שגלות עמכם

אשר אנחנו מלינים עליו מכל חכמי בעלי חרות אשר גלינו בארצות
אשר כל ימי אשר ארך ענן הצלות ותוקף צרותיו לשכון עלינו עוד הוסיפו
סרה השירידים שהם ללכת בדרך ההוא ולסקלו לפני הרבי עד שבעונות אכרה
האמונה השלם הששתי שמא זאת עצמ' היתה הסב אשר הביאם רצו אורך
גלותינו ועמקו כי הסכים דעתם ומחשבתם לדעת שכנינו אנשי ריבנו האומרים
אמור כי סר י מעלינו וזה כמה אור התורה והמצוה ככה מאחלינו גם נסיון
ונפלאותיה נאספו מנוי והאנשים האם רדפו אחריהם וחשבו גם הם שככה
נמר מעמך וריח' ולא תוסיף תת כחה במשפט כל חנואש' אשר יצאו מכללם
ולוח גלו פנית שלא כסדרה וחלבת' ולשרי לי מארי עלמ' רלפוס דעתה דנא
אכולא בעו לאכפורי אלא שמא ראו שאם אינה כראי כל שכן וולחה גם
ששאר האומות לא נוחה לחו בחפקרם ולא יכלו ארצם לחביל דעותיהם
ודבריהם לא מהם ולא מהמהם ולא נוה בהם לכן ראיתי לנעול השערים האלה
כזה השער לי אשר בו אעתיק פרשה מפרשיות התורה האלוית המיוחדת לזה
כפי אשר ביארתי במקומה שער פח' בה הקדים ארוב למכת' ומזור למחלתם
על פי רוע רעיונם ותלונתם עם היות שדבריה כולם חיים וקיימ' ואינן עריב

דף כן עמוד ד

חיווק והפרשה היא כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם הרע בעיני י' אלריך להכעיסו יחעודתי בכם היום וכו' והפיץ
י' אתכם וכו' ועבדתם שם אלרי' אחרים וכו' בצר לך ומצאוך וכו' כי א רחום
י' אלריך וכו' יאמר ידעתי מהם כי שתולידו בנים ובני בנים ותתישנו בארץ
עד אשר תקומו דורות אחרונים אשר לא תדעו את י' ולא תוכירו מעשיו
הגוראי והשחתם לעבוד על להכעיס על הדרך שנמשך לפי עדות כל הנביאי
העידותי בכם מעכשיו כי אבוד תאבדון מהר מעל הדרך וכו' וזה יהיה בגלות
בית ראשון וחורבנו ואם תשובו בבית שני לא תארכו ימים עלה כי השמד
תשמדון ומזידוע כי משם הפיצם י' בין העמים הפתאים אשר נהג אותם
שמה ועבדתם שם וכו' כי קצתכם יצאו מהכלל ואו יעברו אלרים אחרים
מעשה ידי אדם עץ ואבן כמנהג הזמון בארץ ואמר אשר יראון ול
ישמעון ולא יאכלון ולא ירחון על גלוי הנגאי ופרסומו או שיחיה המאמר
מוסב אל העובדים יאמר שלא יחנו מהם שום הנאז ותועלת שיחיה כחם
מעם או ריח וכו' או שיוסב אל האדם העושה אותן כי וראי אנשים כחם אינן
קרויים חיים וכאלו בשלו מהם כל חתרגשים וזו נראית הכונה אצל המשורר

דברים ד
וכל העלעל

שער שנים עשר

כז

פרטי הכללים

תלוש קטן ז' והוא מה שאמר במותם יהיו עושיהם כל אשר בומח בהם אמ' כי כמו
הצלמים שהם כסף וזהב הם עושיהם וכל אשר בומח בהם ש'אעפ' שיש להם
החושבים הנזפ' ככריאות' לא ירגשו בהם והת' הם כצלמי' במה שלא נשתמשו
קטניו מג בהם לצורך הנפש השכלית וכמו שאמ' עם עור ועינים וחרשים ואונ' למו
החרשים שמעו והעורים הביטו לראות אמנם לסוף כבונד הצרות והתללות
תבקש משם את' י' אר'ך ומצאת' כי תדרשנו בכל לבכך ובכל נפשך ופיר' הדוק
חבמה' הוא ואמ' בצר לך ומצאוך כל הדבר' האלה באחרית הימים ושבת עד
י' אר'ך ושמת בקולו כי א' רה' י' אר'ך וכי' ירצה שהכונה האר' בהצר
לך עד שתמצאן אותך כל הדבר' האלה הרעים באחרית הימים אינם להנקם
מטך רק תכלית הכל כדי שתשוב אליו מתוך הדחק ושמת בקולו כי א' רה' י'
י' אר'ך לא ירפך וכו' וכאשר ייסר אותך לא יכונן להרע לך רק לרחם עליך
שתשוב אליו וכמו שאמ' כי כאשר ייסר אוש את בנו י' אר'ך מיסר'ך כי
שאל נא לימי' ראשוני' וכו' ירצה וכי ירך לבכך ותשתומם במחשבתך כאשר
תזינה כל אלה באחרית היעם לאמור אחר אשר עד הנה לא עזרנו ונשטנו
מעל פנינו כזה אין קול ואי' מקיץ לרחם על פליטתינו ולהשיב את שבותינו
בפעם בפעם הן בהחזיר עמרת שלמותינו והצלחותינו והרוחנים ליושנה
כבראשוני' לאסוף חרפתינו לשוב תפאר' כל טובותינו הזמני' לאיתנ' כבתח'
אבות ואיכנה אמנן באחר' הימי' אחר היאוש יעור כאי' הנעור משנת תרדמתו
לעש' את הגדול והגדול' המקות' לו הפץ' ביקרנו לא עזבנו כאשר עשה עד
הנה ונסוף עז' את אשר יחרף צר כל הי' על פנינו לאמור ואם אין' אתנו דבר
אמת מאתו אין בבינו למה מצאתנו כל זאת והפלה מהטוב וההצלחה הזמנית
המתמידות אילנו זה שבעת' ממאות השנ' ועוד ועיניכם הרואות ולבכם גם
הוא ידע כי א' נקמות י' נקה לא ינקה לכל אשר יודע שום אדות לזולת שנ'
כי י' אר'ך א' קנא פוקד עון אבות על בנים וכו' בכח' ושנוי ומשולש בתורתו
דחנה חלופי המצבים אשר בינותינו יבוא ויעידו כי אתם פושעים והמאיסם
באמונתו ואנחנו עמו וצאן מרעיתו ואלו הן התלות אשר יחליטו בהות
תורתנו בעיני האנשים כפי מה שאמרנו והיא מה שבונה התור' הארית להקן
ולחוק ביום תקל וחוק נמור והנת על חר' הספק הראשון אשר הוא מצד
ב' התצלחות הנה על האחר והוא ההצלחה הרוחני שהוב' אמ' לראיה עליו פי
שאל נא לימים ראשונים וכו' והלא כבר נודע כי מתחלת מעשה בראשית לא
כברא העולם אלא כשכיל קבלת התורה שהוא שלמות אמנתו ורוחני אל המין
מקום עקמו האנושי וכמו שאל אלפים שנה קדמה תורה לבריאת העולם זה עזעולם לא
דף כד עמ' ד נחשב אמית' מציאותו עד שנתנה תורה שאו נגמר תכליתו והזמן הראשון
על דף כז נש' היה כאלו לא נמצא כי על כן קראה ה' ב' אלפי' של תורה אמנם מציאות
ע' דף ט' חתרה נחשב משעת בריאת העולם שאו עלת' במחשבת לעקר ותכלית אס' כן

אין מרקם על
על טיחוני
הן לסקיך סרפתני
מקור נר כל היום

היות קשה 3 7 3 1 3 היא

שער שנים עשר

היא קדמה לו כל הב' אפי' ההם של תוהו ועתה אם חספך כמה שאמרתי לך
 משוב החצלה אשר בסוף לפי רוב השני העוברי' שאל נא לימים ראשוני אשר
 היו לפניך למן היום אשר ברא ארץ אדם על ארץ ואפי' תשאל לכל יושבי
 העולם מקצה ועד קצה הנתי כדבר הנדול הנור או הנשמע כמותו או השמע
 שום עם קול ארץ מדבר מתוך האש לתת לו הישרה שלמה לחיות בה עדי עד
 כאשר שמעת אתה והנה נתפרסם כי מה שלא נשמע ולא נחזה כדבר ההוא
 הנורא מכריאת העולם עד היום ההוא שעבר יותר מאפי' שנה כנוכר לא היתה
 שלא יבא עוד הדבר ולא יהיה כאשר ראית בעיניכם יוכן עיניכם תחונה בשוב
 העליון הרוחני אשר אעשה לכם באחרית הימים כי לא אשקוט עד אזיע
 כנונה צדקתך והצלחתך העליונה כאור תורח והנה על השני הוא ענין המובן
 הזמניות אשר או הנסה אלדים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי וכו' ירצה או אם
 ראית או שמעת שקורם שיוציא יאתכם ממצר מתחת יד פרעה היה מנוסה
 ומורגל שום אלדים לבא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות ובאותות ובמופתים
 ובמלחמה וכד' חוקה ככל אשר עשה לכם אלדיכם במצרים לעיניך וראי
 לא נרא' ולא נשמע אבל כאשר עלה במחשבתו לעשותו עשה כרצונו והצליח
 וכן יעשה עמך ביום ההוא כהתם פשע וכלות חטאת נדולות ובעזרות אשר
 לא נכראו בכל אלו הזמנים כימי צאתך ממצרים יכחור או כחו עתה נדול יתר
 מאד ואין אורך הזמן מעתה כלל וכבר השגתי על זה לקצת חכמי ~~העולם~~
 השוענים כמה עלינו כשוכרתי לפי דעתם כמה עברו מאלפי השנים מיום
 שירדו האבות הראשונים וכל הנביאים והחסידים עד אשר בא ~~המשיח~~ לפדות
 אותם מיד ~~המלכות~~ שהיה רודה בנפשותם ואיך יטענו על עם המכחי' ישועות
 בשעבוד הגוף וקצת הממון לבד בעודו על הארמה ימ' מעט כאחד מהם והנה
 היא מענת חוקת כנגדם באמת אמנם על חספך השני שהוא מצד הצלחת
 בעלי הריב המורים באלדות אחר לפי דעתינו אמר אתה הראת לדעת כי
 הוא האלדים אין עוד מלבדו מן השמים השמייעך וכו' ירצה ודאי חספך
 חזק בלא דעת ידבר ודבריו לא כחשכל כי הנה במשפטי' בא עם בני עמו
 ולא ינקה איש או אשה או משפחה או שבט אשר יעשה הרע בעיניו להודות
 אלדות לולתו אמנם לא יקפיד על זה על כל העמים אשר על פני הארמה
 אשר מעולם עברו השמש והירחהמולות וכמו שנאמר בניאור אשר חלק
 י' אלדיך אותם לכל העמים אשר על פני הארמה ונא כי יסיתך וכו' מאלדי
 העמים אשר סביבותיכם הקרובים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד
 קצה הארץ ונאמר ופן תדרוש לאלדיהם לאמר איכה יעברו הגוים חאלה את
 אלדיהם ואעשה כגם אני ורבים כמו אלה שיורה שאין הגוים מצוים על
 הרחקת עז ואיש מהם לא נענש עליה מעולם אלא אם נתייר לפי שלא נזהרו
 ממנה אלא מקבלי התורה כמעמד תהוא לבר ולזה אמר שם כי אנכי י' אלדיך
 א קנא

וינאות מכרים
 יקחמון על
 שכלמתינו

דברים יב

יעשה ז

א קנא וכו' כלומר כי כמו שאין האדם מקנא על אשת זולתו אבל מקנא הוא לאשתו כי החל ית' מקנא כביאוף של עז על האומה המיוחדת לו לא על זולת מהאומות והוא אמרו אתה הראת לדעת כי יי' הוא האלילים ואין עוד ירצה אתה לברך מכל העמים נבחרת לו והראית לדעת כי יי' הוא האליל אין עוד כי מן השמי' השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הנדולה ודבריו שמעת מתוך האש וחתת כי אהב את אבותיך וכו' ונבר אמר השמע עם קול ארזים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי הנה שישרא לזכרם חס מיוחד' בענין התורה היה ולא זולתם והנה אם כן אין שום טענה מאריכת אפו של הקב"ה עליהם כי לא בני ברית המה אדרבה יש לו להחזיק להם שום זכרים וי טובה כי לא הניעו למאמר הכתוב כי כל תועבת יי' אשר שנה עשו לאלהיהם כי גם את כניהם ואת נבותיהם וכו' והרחיקו אלו הענינים מאד ומתקרבים אל דעות התורה ואמונותיה ומחזיקים מאד בהם ומגדלים ומנשאים אותם אלא שהם משנים טעמם וצורתם בידוע ממנהגם ולמה יהיה קצף עליהם בעבור זה כלל' והנה אחר שהחיר להם הספקות העצומות האלה בדברים ושעמים חזקים מחזיקים התחלת והתקנה אמר וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי' הוא האלילים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היו אשר יושב לך ולבניך אחריך למען תאריך ימים על האדמה אשר יי' אלהיך נותן לך כל הימים הנה כנאן ועץ אותם עצה נכונה מאד מישרת האדם בנדון עצמו אשר אנהנו עליו כי בכתוב הראשון כלל מה שתועיל בו הפילוסופיא העיונית והוא לדעת בהקש המופתי כי הוא חמדע המסור ללב מציאות הש' והיותו סבה ועלה לכל הנמצא אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת כי הכל קשור זה בזה והוא סבה לכלם גם בדרך זהוהא תחבאר אחרותו הנמורה ושאין זולתו ראוי להתחכם בשם ארזות ובכתוב השני זכר מה שלא תקיף אותו הפילוסופיא אבל תגדוהו כמו שהקדמנו והוא שחייב להאמין כי זה אלילים אלהינו הוא היודע כל הנמצאות ומתכוון בענין ומשיגו בכל צרכי כחותם ורוצה בהם להישירם ולהדריכם במעשים נכונים יגיעו להצלחתם וה' שומע יחיה בשוכ ויאריך ימים בנעימים והחדל בשלח יעבור ודע זה יסכים זה הענין הנועץ הנה עם עצת החכם שלמה בסוף ספרו הנכבד הנקרא קהלת בשאמר סוף דבר הכל נשמע את האר' ורא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם כי האלילים ירא הוא ינין לבי ומסור להשגת הלב בשיתאמת איו מציאותו אך בדרך אמונה כמו שהוכחנו בשער הנ' ומצותיו שמור הוא הענין הנמשך והמחוייב לאמונה ההיא בלי ספק ואמר כי הכור שני העניני' האר' יחד הוא צורת האדם ומחוחו ושיעור מה שיגד בזה המאמר לדעת הפילוסופי' בענין אמתי נפלא מאד כתבתיו בכיאוורו תל יעוין משם כי ורא ענין נחמד וטוב והוא כמו שנחבאר זה בואת הפ' המעולה כמו כן אהריח דעותיה

כמו שח"ס עקנא
על אשתי ולא זולתה
כך יקנא עקנא
על ישראל ולא על
זולתם

אין טענה מאריכת
אפו של הקב"ה על
העוונות

סוראף והסעיר
סס מרת סאר
ועהיע

שער שנים עשר

מראה מקום

רעותיה מובאות לה להקי ידים רפות ולאמץ כרבי כושלות בימים הלאה ועינינו
 רואותי אמ' משה קרוב לטוף רבריו והיה כי יבאו עליך כל הדברי הלאה הכרבה
 חזקללה וכו' והשבות אל לבבך בכל הגוים אשר הודיך י' אלדיך שמה' ושבת
 ער י' אלדיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום ותח ובניך ככל לבבך
 ובכל נפשך ושוב י' אלדיך את שבוךך ורחמך וכו' אם יהיה נודחך וכו' והביאך
 י' אלדיך וכו' ומל י' אלדיך את לבבך ואת לבב זרעך וכו' ונתן י' אלדיך את
 כל האלות האלה על אויביך ועל שונאיך אשר רדפוך' ואתה תשוב ושמעת
 וכו' עוד כי ישוב י' לשוב עליך לשוב כאשר שש על אבותיך' הנה היא פר'
 מעולה מאד להורות איך התחוקו הפעולות בזה אחר זה בעניני התשובה ועל
 הדרך אשר דרכ' בה הפילוסופ' המדינית בכל כיוצא בזה כמו שכתבנו במקומו
 שער ק' אמנם עשוינו אין הכונה רק להורות איך כל זה יעיד עדות ברורה כי
 לימים רבים עוד נבא ואחרי עבור כל אלה הענינים החולפים עלינו מהפזור
 בקצות העולם כלו והיאוש מהישועה' וכן בשירת האזינו הבטחות עצומות
 לעתות האלי זיל קרי וראה שאין מענה כלל לשום כישול ורפיץ ידים וזלתי
 בהכחשת התורה והנבואה בכללה ולכן המאמין לא ימס לבנו ולא יחת שברו
 לאיך הנלות כי כן הועד בתורה ובנבואה היות אלו הדברים הנוראים ודברים
 למרחוק כי גלוי היה לפניו יתעלה כי המרוץ והזקוק המקווה לבער סגי רוע
 תשוקתנו וקושי יצר לבבינו לא יגיע כי אם בזמן ארוך עד מאד ואף גם זאת
 כי ידענו נאמנה כי אלו האנשים בעלי בריחנו והכמינו הם האריכו קצינו
 ההרהיבו גבולי גלותינו' כי למן היום אשר פשטו דעותיהם בינותינו וכנסו
 סכדותיהם באזינו וברעיונינו הרינו עמל וילדנו רוח נשאנו ילידי השפחה על
 שכמינו והקל גברתנו בעינינו גרשנו האמונה מנבולינו ונתרחק ישועתנו
 והופלא שברנו ותולתינו' ועל חמא למטח מזה במדרגה אמרו הכמינו זל
 תפח נפשם של מחשבי קצין שמעכבו את הנאולה וזה כי אף החכמ' והמדנית
 אשר השכנה בעורינו היתה גרמה כנוקינו' במה שהיו קצת הכמינו כבר
 השבילו בעצמותם' גם נבחרו חיל בחלק המשפטים שבה' עד שגבה לבם
 לבקש השכונות רבים ליהם הענינים הנפלאים אשר נפלינו בהם לעיני כל
 העמי' כיצאת מצרי' והפלת פרעה ומעמד הנבכר של מתן תור' וכבוש הארץ
 ומלכות ישראל' ובנין בית המקדש' והרבנו' והכל ייחסו אל מערכת השמים
 ומשפמי מחברותיהם וחיובי מצביהם כמו שנמצא בקצת ספריהם'
 אוי לאזנים שכך שומעת שלא נמצא הכם כשף והרמוס בעולם שיפצה
 פה ויצפצף ננגדם עז היות מצאותם מעלה עשן באפם' ואנחנו
 קמנו ופערנו פה לכלי חק' לטלק השנחת השם ית' מעלינו והכנים עצמינו תחת
 עברות המערכות השמימיות ומשלתם בהפך מה שאמ' הנביא אל דרך הגוים
 אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחורו הגוים מזהמה' והוא ודאי סעיף

דברים ל
וכל סערס

דף רע עמ' ד

פוף נכנס סערס
פעולה נכנסה

בקרת סלזינו
סערס' עכנוס

סל דף כז ע

סך סכמ' סלמוד
סית גרמל כנוקינו

מנצר

שער שנים עשר

כט

פרמי הכללים

מנצח הרעת הפילוסופי שאמרנו ^א אמנם תענה בס' נחשם ושקדוהם כמו
שנמצא להם מקוצר דעתם כמשפטי כי תראו שמתחלת לענ מהם וממחשבותיה
וזה כי בכל המעשים ההם העובדים בכלם נתחכמו לתקן ולבנות להם בתים
ולסדר המעמדות והמשפטים באופן שיצדקו עם מה שיצא אל המציאל מהם
אמנם בכל מה שבקשו לרזן אותו לעתיד והפליגו החריצו והחשתדלות להוציא
דין לאמתו ליעד אותו ולפרסמו ^ה הנז באמת לא נפל דבר אחר מכל דבריהם
ארצה ^י כי הכל כאחד סג ונאלח ולא הסכים אל המציאות כללי ^ו ודי ראיה
שכל דבריהם הכל ואין בס' משמי ^ז מכל מקום היו לנו למכשול עון לעבב
הנאולה כמה שקבלו מהם שומעי אליהם שהכל תלוי במול לא במעשה ולא
ברצון השנחה ^ח ורפו ידיהם מעשות תשובה המקרבת הנאולה ותלו עיניהם
לשמים לקוות וליחל עתות המחברות קטנות וגדולות ^ט כי מהם ולא אחר
יעפו לנאולות ^י מצורף למה שעלה בידם משבוש הרעת וחולשת האמונה
בכלל התורה והמצות ^{יא} ולזה הוא מכואר שאם היה להם אורך הנלות ועוצם
חדלות לדעתם זה נסבה וינה הם עצמם היו סבת הסבה ומה נצעק עור תלונה
וצעקה אם עור רבות כשנים יתמהמה דבר כל החת כי לוי הצדקה ולנו בושח
הפנים כהיום הוח ^{יב} הנה כי בן זרע ברך ^{יג} בחורי וקני טוב ויחיל ודומם
לתשוות ^{יד} וראו כי כל עור שתסור הסבה לזה החטא והאשמה ^{טו} עוד
תנול התלונה העקה והקנאה ^{טז} ובוה יודע איפה מה שרצינו אלינו מענין
המראה אשר זכרנו בתחלה וזה שמה אשר קראנו חוות קשה ^{יז} כי קשה
ורע עלי המעשה מאד ^{יח} כי בעור היותינו גדורים שדורים בלותינו תשושי
בח בעמקי מעולות צרותינו ^{יט} בפרוע פרעות מלוות ישנות יענות ראשונינו
ואבות אבותינו ^כ עוד וסיפו שרי צבאותינו ^{כא} ואנשי מלחמתנו ^{כב} לבנוד בנו
בהתיש בחנו ^{כג} והמס את לבבינו ^{כד} בשומם לפנינו ^{כה} מבשולות חדשים ^{כו} ופחים
גדולים ^{כז} במליצות קריצות ורמיים ^{כח} מתוכן ילמדו תמונינו ^{כט} לשקר ^ל באמונתנו
לחלש ידינו ^{לא} ממעשינו ומיניע כפינו ^{לב} עד תום בחנו ושחות לעפר נפשינו
בכל גלות החל ^{לג} הוא אשר בספרך שבו פשט הנגע על מוות כיתנו ^{לד} ובשעירינו
והגם עתה עת צרה גדולה ליעקב ^{לה} בכל ממלכות ארצות נפוצתינו ^{לו} ורחח
צרעת חורשה בראשינו ^{לז} ובקנינו ^{לח} כי רבו כמו רבו מלמדי החכמות הנכריות
הצרות לתורתנו ואמונתנו ^{לט} ותקשן עוד בעיניהם ^ל ללמדם בלשונם ^{לא} והיו
רוב הבנים ננשיעים מגדלים על לשון ^{לב} וגם היום היא עקר ישיבותינו
ומתורה ותלמוד בשלה ישיב אין פרץ ^{לג} ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו
וקרא אני על כל זה חוות קשה חונד לי הבוגד בוגד ^{לד} והשווד שווד ^{לה} כי באמת
קשה לשמוע וקשה לרצות ^{לו} מהיות הבוגד מתמיד לבוגד בעור שהוא ידוע
שהשווד יתמיד לשרוד ^{לז} ושהוא מחוייב ^{לח} בדרך העונש ואין אומר השב
היה כל זאת לנו תחת מה שחייבנו לחמצא ^ל עו ותצומות בכל לבנו ובכל
נפשנו

קטנה על קטנה

קטנה על קטנה

קטנה על קטנה

אם היה להם אורך גלות הם היו קטנה

קטנה על קטנה

קטנה על קטנה

כספר רבו מלמדי קבעות שכרונת וכל עונס

שער שנים עשר

מראה מקום

נפשנו ובכל מאורנו לחוק עמודי אמונתנו ולסגל מעשים טובים לחזור
 ליושנן כנפי חיות שנמעטו בעונות אבותינו ו'להוסיף כח בגבורה של מעלה
 לצאת כצבאותינו לחילו רוח שפלינו ולחכוש לב נרכאינו כי באמת צריך
 סיוע גדול לכל זה כמו שכתבנו בשער הששי קדשהו וזכרהוואל יהי דבר זה
 קל בעינינו כן באמת הוא הכרחי לגאולתנו ולפדות נפשינו וניכור עוד מה
 שזכרו חז"ל בהגדת פרק קמא דברכו יתני אמר ר' שמעל בן אלישע פעם אחת
 נכנסתי לתקטיר קמרת לפני ולפנים וראיתי אכתיאל יה"צ באות יושב על
 כסא רם ונשאי ואמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יהי רצון מלפניך
 שיכבשו רחמיך את בעסך ויגולו רחמיך על מרותיך ותתנהג עם בניך במדת
 רחמי ותכנס להם לפנים משורת הדין ונענע לי בראשו ראה איך הכתירו
 בשם הגדול והקדוש שהוא מורה על גודל רוממותו ועוד תארו בתכלית היכולת
 על כל הנמצאות עליונות ותחתונות וזה בחיותו יושב על כסא רם ונשאי ועם
 כל זה שאל מאתו שיברכחו ותוא שיוסיף לו כח וגבורה להשפיע שפע טובה
 וברכתו וכמו שאמרנו בשער הנזכר מכל מקום היה לך לסייעני והוא מה
 שיושלים באמרו יהי רצון מלפניך וכו' כי עקר הסיוע ההוא אינו רק מה
 שתושלים נפש המברך בכרכה החיא במה שתכיר ותדע ותשביל שכל הטוב
 והחישרות הנכונה בכל לו הרבה אינם מושפעים רק מחקפת ידיעתו בהם עוצם
 השנחתו עליה ויברכר הזה יוסיפו פה בגבור של מעלה להודו עליה ולהשפיע
 וכמו שאמר ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר יי ארך אפי ורב חסד
 נושא עון ופשע וכו' יורה שהאמירה והחודאה במדות ההשגחות האלה הוא
 עצם הגדלות הכח בלי ספק והוא סימן נענוע הראש לומר כבר הגיע אותו
 כח של גבורה ואפשי בדבר נוח לי לעשותי וכל זה להורות לרבים צורך
 השתרות שלא יאמרו בלום יש עבר שסייע על יד רבו ולזה אמרו שם
 במרא מאי קמלן שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך ירצו שחרוש זה
 המאמר ועקר כוונתו הוא כדי שלא נמעה לומר סיוע הדיוט אל תשם ית'
 בחודרת השפע יהיה דבר קל בעיניו כי אינו כן אבל דבר גדול הוא ויתר שהכל
 תלוי בו מלפניו ית' משפטינו יצא לשים כלבינו יראתו ויהיה בעורנו
 לעשות חיל נמייע על ידו יושיע לו מינו הודע קדשו ובטוב ירושלים
 מרחוה שדי נחוח גם בתמונת שכליות יפות מראה נתעלמה באהבתנו ישמח

דף יא עמוד א

דף פ

שער שנים עשר עמוד א

נמדכר יך

ותחו בציון עינינו אמן
 ותחי השלמת חספר הנכבר יום ב'ז כסליו
 שנת שיב לפק

והנה באתי היום ראשון למקריבי מנחת קנאות ושום בספרי
 בתחנות ובתפילה לפני אבתיאל יהי צבאות חנות אמרי שפר
 מלכי ישפר עליו אות באות כדבר בנות צלפחד בן חפר
 לקיים את ספר התורה לחברו בלולאות ולהעמידו על התפר
 בו נוסף כח וגבורה של מעלה למופת ולאות
 לשום לאבלי ציון לתת לחם פאר תחת אפרי

וכאשר המחבר החל וגמר
 נשא משלו וכה אמר

כלביא עו לתת קול עוז תבואות
 מרבית צדקות גם פליאות
 פצעים רחוקי מהם רפואות
 ותחת אהבה שמו שנאות
 אלדיות יפות תואר בריאות
 עליהם בא כבר מופת האות
 ועיניה הלא כלות ורואות
 סאון ריון ואיפות התלאות
 ורוב צרות חכי חשות ובאות
 ולחם אך סחבי חבלאות
 והוא צועק ככרוכיות וראות
 וחיו לי כלי מפץ להבאות
 שנים עשר הוא ספר קנאות
 ואולם הוא לקנאת שם צבאות
 אפיצנו לכל רוחות ופאות
 כקרבן או אשמות או חטאות

ראו חבור שפל מראה וקטן
 עלי תורה אלדית היא תמימת
 המסוה פצעה אריות
 ואלח הם לבר אנשי ברית
 כגרש משכנותם אמונות
 ושים פחות תמורתם מאמרם
 והוציאו בני תורה לחרות
 והיולדה במרתם מרדם
 בהאריך כן עכן גלות עליהם
 עמליהם וקנינם לורים
 אני יצחק לזה חרד לכבי
 אחווני מצרי לב ורוגו
 עדי קמתי לתפקיע שיערים
 חוות קשה למר עיני קראתיו
 ומי יתבעט ברול כתבתיו
 ולפני אל יחי תמיד לרצון

תם

1. *... ..*
 2. *... ..*
 3. *... ..*
 4. *... ..*
 5. *... ..*
 6. *... ..*

... ..

... ..

7. *... ..*
 8. *... ..*
 9. *... ..*
 10. *... ..*
 11. *... ..*
 12. *... ..*
 13. *... ..*
 14. *... ..*
 15. *... ..*
 16. *... ..*
 17. *... ..*
 18. *... ..*
 19. *... ..*
 20. *... ..*
 21. *... ..*
 22. *... ..*
 23. *... ..*
 24. *... ..*
 25. *... ..*

26. *... ..*
 27. *... ..*
 28. *... ..*
 29. *... ..*
 30. *... ..*
 31. *... ..*
 32. *... ..*
 33. *... ..*
 34. *... ..*
 35. *... ..*
 36. *... ..*
 37. *... ..*
 38. *... ..*
 39. *... ..*
 40. *... ..*
 41. *... ..*
 42. *... ..*
 43. *... ..*
 44. *... ..*
 45. *... ..*

...

לא

מפתח פרטי הכללים

מבא חזירה ויב השערים ורת המקפת כל פתיון לב השערים
דף ג עמוד א דף ג עמוד א

שער ראשון

בעמיו של נחש

דף ג עמוד ב

עמיו של נחש חיתה סכה להעברת האורם את החק
מהם בחרו בהפקד מהם בחרו לדורות הרבה
משל למלך שהכין אוצרות וגנבו וכו'
המשתמשים בשמות הקדש לא נמצא מי שמסר ללמד דעת עד אברהם
עולם העלגים מורה על אסתת מציאת הסכה העליונה
דף ג עמוד ב דף ד עמוד א שם שם שם שם שם עמוד ב

שער שני

בהקירת דורות הראשונים

דף ד עמוד ב

כל השירידים מדורות הראשונים פילוסופים היו
אברהם מנורה פילוסופותו עד בלי חק
כיון בכל יכולתו להדמות ליוצרו
העלים שבע העיון הפילוסופי סוד סדר מעלות הנמצאות
הגילה יוצאת מזהק השכלי תורה כי עשיית מצו מצוח
בהפיל טוב השכל מעל עיות המטה ביאור או קושן שיעור
המאורות כן יישרי מעות הלב
דף ד עמוד ב דף ה עמוד א שם שם עמוד ב

שער שלישי

בטעם העקירה

דף ה עמוד ב

נבוכו קצת התורניים בטעם העקירה
חשבו לנמנע שתושפע מפתא מעלה על שכל האנושי
ממנהג הפילוסופים לחורות הפעולות עד השתלשלות
הוצרך הש"ת לחוצ' אברהם מאצטוננינו
שם שם דף ו עמוד א שם
לא i 8 א ח הוות קשה

מפתח פרשי הכללים

שם	לא נפל על פילוסוף מעולם לשון יראת
שם עמוד ב	הפילוסוף לא יאמינו רק ידעו
שם	התורניים יאמינו וידעו
שם	בכל מקום שיש מנוחה יש מנוחה

שער רביעי

בקרימת זכות ואהבת

דף ו עמוד פ

דף ו עמוד א	דעת חכמי הנגוס כי תקדם אהבת השם ליבנותו
דף ז עמוד א	האהבה קרמה כמה שחננה דעה לא וולת זה
שם	ראיות חכמי הנגוס במילים מר פנים
שם עמוד ב	הפן הראשון מהפילוסוף המרינית
שם	הפן השני מצד יושר האלוי
שם עמוד ב	הפן השלישי מצד המציאות
שם	הפן הרביעי מפני הכתובים
שם עמוד ב	בשעה האדם ישר בדעות וכמעשים שזה ככל איש

שער חמישי

במעמד הר סיני

דף ס עמוד פ

דף ח עמוד א	יריד השם ית על הר סיני לבטל דעות הנפסדים
שם	אחר היות המעמד נור' למה לא באו בו פתרון הדברים
שם עמוד ב	העמוקים בפילוסופי'
שם	כונת המעמד להרחיק חכמת הפילוסופיה
שם	יוצאי מצרים עיר קשנה ואנשים בה מעש
דף ט עמוד א	דבור אנכי יבטל דעת מכחישי השגחה
שם	לא יהיה יבטל דעת בעלי המולות
שם עמוד ב	לא ת שא לחזרות על חיותו ארץ על כל המעשים
שם	זכור את יום השבת לעקור הקרמות
שם	כבר את אביך לחזרות על הקבלה
שם	הדברות האחרונות יורו על השגחה הפרטית
שם עמוד ב	יכתבו הקושיות והספיקות ישארו במקומם

שער

מפתח פרטי הכללים

לב

שער ששי

בחקירת הפלוסופים

דף י עמוד פ

דף י עמוד א	הפילוסופי עשו להם גדים כרצונם
שם	משל חלוש הראות והקטע
שם עמוד ב	דברה תורה כלשון בני אדם
שם	יש לו החרגש והשגה לא הצודים עצמן
שם	בשלשה ענינים יוכל דמיון העולם לעולם קטן
דף יא עמוד א	כל יוחסי תארי השם ית אינם בא בצד השלימות
דף יא עמוד א	יש לבעלת גרית להשמר ולהזהר מעיון פילוסופי

שער שביעי

בחדוש כת בעלי תויות

דף יא עמוד ב

דף יא עמוד ב	נתמעט כת האפיקורוסין ובעלי מולות ופילוסופי
שם	נתחדשה כת בעלי תהויות
דף יב עמוד א	יבאר פרשה ביהוקא תנבא על ד' דבתות
שם	זכר ראשונה כת הפילוסופיה
שם עמוד ב	כת עבודות השמימיות היותר משובשת
שם	כת בעלי תויות יותר פחותה
שם עמוד ב	כת האפיקורוס' תכלית הרשע
דף יג עמוד א	כתות הישמעלי' נקראו מדברים בכל מקום
שם	הנצודים יורו באותה פילוסופי אשר שלא כנגד דתם

שער שמיני

בתלונת על פילוסופינו

דף יג עמוד פ

דף יג עמוד א	תלונת על ספכם דרכינו לדרבי פילוסופיה
שם	ג' כתות באותבני הפילוסופיה
שם	כת ג' בשלה הצער הגרול הזה
ח ב 8 2 גורו	הוות קשה

מפתח פרטי הכללים

גירו שפשוטי התורה וכל הנחותיה למשל ולשניה
 עשו הנוצרים לפילוסופי' מה שיצאו הפשטנים לתורה
 והמשל היתה סבת להתרשלו משל למלך שהוצי' כרוז
 גדולה שנאח בת האלדית לפילוסופיה
 ראשית פי הפילוסופיה חכמה ואחריתה אולת
 רצח חש' בצדקת הנפש יותר מכפלפולם

שם עמוד ב
 דף יד עמוד א
 דף יד עמוד ב
 שם
 שם
 דף טו עמוד א

שער תשיעי

במציאת התלונה בכתובים

דף טו עמוד א

יבאר דברי דוד תורת י' תי' וכל המזמיר על התלונה
 הנסיון הוא בדיקה פנימים רבות כי המקרה לא יתמוך
 אמת שם מיוחד להנהיג בלתי מקבלת השגות
 מסמנח הפילוסופי' להעלות יצולות בחגים
 השפע יושפע ויתרבה לפי רוב העבודות

דף טו עמוד א
 דף יו עמוד א
 שם
 שם עמוד ב
 דף יו עמוד א

שער עשירי

במציאת התלונה בתורה

דף יז עמוד א

יבאר פרשת אדם הראשון על התלונה
 תוכיות הפשט לא יבטל חיצוניותו כי הוא כמו הקליפה החפרי
 בהוויית שאר חכ' שני אופני מציאה
 באדם שלמותו הראשון מהשית'
 שלימות אחר עליון
 כללות החכמה נקרא פרדם
 חלוק עבודת הפרדם לר' ערונות חכמה
 לא צדק הפילוסוף במשל הסומא
 הנכבוא תשיג עניינים שאין יד הפילוסופיה מנעת שם
 עץ החיים יכלול עניינים רבים לא יכלים עץ הדעת
 הנחר הראשון שכל למורי
 הנחר השני כח מיוחד אל חכמה טבעית
 הנחר תנ' כח נכואי
 הנחר הרביעי דעת פילוסופי'

דף יז עמוד א
 שם עמוד ב
 שם
 דף יח עמוד א
 שם
 שם
 שם
 שם
 שם
 שם עמוד ב
 שם
 שם
 שם
 דף יט עמוד א
 צוח

מפתח פרטי הכללים

לג

שם	צוה שיחזקק בלמורות וטבעיות
שם	הוזהר מן הפילוסופי'
שם	צורך והשרות חיוני הראשון והשני שוים
שם	שלשה שמות אדם אשה נחש
שם	הכח הדמיוני באדם מעולה משל שאר בעלי חיים
שם	הנחש שמה כפי חוה תולדה כוונת
שם	נכשלה חוה בכח הדמיון
שם	ייהם השנת אדם וחוה לפקחות ולא להכמה
שם	ראו הזכינו שהוא ית המקיים העולם בכללו
שם	חילו: ביותו גרמה לו האכילה
שם	בהעתק המרמח שבאדם מהשרתו הוא במרדיגה
שם	פחות ממרמח שאר בעלי חיים
שם	יהא השכל העיוני תמיד לשרת הנבואי
שם	כאור תורה האלדית נתלכשה ערומתם
שם	עומק המושג וקוצר המשיג
שם	הכמיט האחרונים מגלים פנים בתורה

שער אחד עשר

ויכוח הפילוסופי עם התורה

דף יט עמוד כ

שם	יכאר פרשת אברהם סימן לענין הפילוסופיא
שם	ימצא לתורה לכוש מלכות ונוף ונשמה תחתיו
שם	חקירת הפילוסופי' היא בהכרחית לתורה האלדית
שם	בשני ענינים גדולים
שם	הא' לתניע לכלל דעת אמיתי
שם	הב' להכיר ולרעת ענינם הנפלא
שם	גם חלקיה הלאמורי המדיני תועלת
שם	התורה האלדית שרתי הבית הפילוסופי' לה שפוח
שם	בהתנכר יד התורה תכרה הפילוסופית
שם	הפילוסופי' יקרא פרא אדם
שם	אברהם אבינו היה ראש הפשוטים הנאמנים
שם	בתניע האדם להתחלת השלימות עוד צריך השלמה גדולה
שם	אין להתעכס יותר בדרבי החקירה המופתית
שם	הרביקות האלדי התוריי בלתי מושג כי אם אחרי טהרת הנוף
שם	לא נעדר דבר מאמיתת הפילוסופי' שלא בא בתורה

שער

מפתח פרטי הכללים

שער שנים עשר

באורך גלותינו זה

דף ככ עמוד 6

דף כו עמוד כ	יבאר כי אין אורך הנלות טענה
דף כז עמוד א	ירך לבנינו על כי אין מרחם על פליטתנו
שם	הן לאסוף הרפתינו
שם	יחרף צר כל היום
שם	ב' אפים תחו שהיו 'הם תנחומין על אורך הנלות
שם עמוד כ	דיציאת מצרים תנחומין על ההצלהח
	כמו שהישיש מקנא על אשתו ולא זולתה כך הקנא מקנא
דף כח עמוד א	על ישראל ולא זולתם
שם	אין טענה מאריך אפו של הקנא על האומות
שם	היראה והשמירה הם צורת האדם ומחוחו
שם עמוד כ	סוף נצבים פרשה מעולה בתשובה
שם	בשירת האזינו הבטחות עצומות
שם עמוד כ	אף חכמה הלמדית חיתה גרמא בנוקינו
דף כט עמוד א	אם היה להם אורך גלותם היו סבה
שם	בספר רבו מלמדי חכמות נכריות ובלשונם
שם עמוד כ	צריך לנו להוסיף כח בנבונה

מפתח בסוקי התורה

כראשית

דף ה עמוד א	והתהלך לפני הויה תמי
דף ו עמוד א	צדיק תמי בדורותיו
שם	אל תשלח ירך אל הנער
שם	עתה ידעת כי ירא אלהי אתה
דף ז עמוד א	כי ידעתיו למען אשר יצוה
שם ודף ז עמוד א	והאמין ביד' ויחשבה לו לצדקה
דף י עמוד ב	במה ארע כי אירשנה
שם	כי אמרתי רק אין יראת אלהי
שם	והאלהים נסה את אברהם
שם	עקב אשר שמע אברהם בקולי
דף יא עמוד כ	
ויאמר	

מפתח פסוקי התורה

לד

דף יא עמוד א
 דף יו עמוד א
 דף יז עמוד ב
 דף יח עמוד ב
 דף יט עמוד ב
 דף כא עמוד א
 דף כב עמוד ב
 שם
 שם
 שם
 דף כג עמוד א
 דף כד עמוד ב
 שם
 דף כה עמוד א
 שם עמוד ב
 דף כז עמוד א
 שם עמוד ב
 דף כח עמוד א
 שם
 דף כט עמוד א
 שם
 דף לא עמוד א
 שם
 שם
 שם עמוד ב
 דף נח עמוד ב
 שם
 דף נט עמוד א
 דף ס עמוד א
 דף סא עמוד א
 דף סב עמוד ב
 כזרבר

ויאמר יי אל לבו ויתעצב אל לבו
 ויוצא אותו החוצה
 וייצר יי לרי את האדם וכל הפרשה
 על גחוקך תלך
 נושך עקבי סוס
 נפש היה
 וחרצף היתה תוהו ורוח אלרים מרדפת ויהי אור
 ויקח האיש נוס
 אחר כך יצא אחד
 שני נדיי עוים
 חותמך ופתילך
 ושתי אשת אברהם לא ילדה וכל הפרשה
 הן לי לא נתת זרע
 דתרא האשה כי טוב דעץ למאבל
 ויאמר לו איבה ויארא כי ערום אנכי מי הניד לך וגו'
 צחק עשה לו לרים

שמות

ועתה אם שמע תשמעו
 וצוך אלרים ויבלת עמוד
 כי לבעבור נסות אתכם
 אנכי יי לריך דעושה חסד
 אדם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם
 היש יי בקרבינו
 לא יזויה לך לא תעשה פסל וכל הפרשה
 יי איש מלחמה
 ימינך יי
 ושכנתי בתוך בני ישראל
 ולא זכול משה לבא
 הנה אנכי בא אליך
 חיוס הוה ראינו למען תספר באוני בך

ויקרא

השוכן אתם בתוך טמאתם
 אם בחקותי תלכו
 את חמל וכו'
 חגר חגר בתיכם

מפתח פסוקי התורה

כמדבר

דף יא עמוד א
 שם
 שם
 דף יא עמוד א
 דף יט עמוד א
 דף כט עמוד א

ועשולי מקדש
 אתה י' בקרב העם
 ואולם חי אני
 ועתה יגדל נא
 אשורנו ולא קרוב
 יגדל נא כח י'

דברים

דף ד עמוד ב
 דף יט עמוד ב
 דף ה עמוד א
 דף כה עמוד א
 דף ו עמוד א
 דף ז עמוד ב
 דף ז עמוד ב
 דף ח עמוד א
 דף כה עמוד ב
 שם
 דף יא עמוד א
 שם
 שם
 דף כא עמוד ב
 שם
 שם
 שם
 דף כו עמוד ב
 דף כו עמוד ב
 שם
 דף כח עמוד א
 דף כט עמוד ב
 דף העמוד ב
 וראיתם

וידעת היום השבת
 תמים תהיה עם י'
 מה י' אלריך שואל

ותחת כי אהבך באבותיך חשק
 כי שאל נא לימים

השמע עם קול אלדים הנסמח אלדים
 ואמרת חי אנכי
 אם שנותי ברק הרבי
 בכל משלח יריך
 מימינו אש דת למו
 אשריך ישראל עם נושע
 חזיים וחמות נתתי לפניך
 נביא מקרבך
 ה' הוה ראינו
 כי חוליד בנים וכל הפרשח
 כי יסיתך אחריך
 ופן תדרוש לאדיהם
 כי כל תועבת י' אשר שנא
 היה כי יבוא עליך כל הדברים וכל הפרשח

שמדאל

אך נגד י' משיחו אל תבט אל מראיו

מפתח פסוקי נביאים ראשונים לה

דף העמוד א
דף כא עמוד א

חיים

הראיתם אשר בחר בו יי'
עיר ואם בישראל

דבריו הימים

דף ו עמוד ב
דף בג עמוד א

חאמינו ביי' אלריכם
דע את לרי אברתם

ישעיה

דף טו עמוד ב
דף כא עמוד ב

מ'אזרחתה זקופים הרופים
מ'אזרחתה

ואל זה אביט
שורש אטיש ביי'
ישראל נושע ביי'
ולא אותי קראת יעקב
ואתה שמע יעקב

שם
דף כב עמוד א
שם
דף כג עמוד א

מגיד מראשית אחרית' עם עור ועינים

ירמיה

דף ה עמוד ב
דף ז עמוד א
דף יא עמוד א
שם עמוד ב
דף יב עמוד א
שם
שם
שם

אם לא בריתי זמס וליח
אחבת עולם אחבתך
אשר עיניך פקוחות
בחשו ביי' ויאמרו לא הוא
דמן אז חדלנו לקטור
החולבים להשביח את עמי
הנביא אשר אתו חלום
הלא כה דברי באש
אל דרך תגוים אל תלמדו

יחזקאל

דף ח עמוד ב
דף יב עמוד א

איש שקוצי עיניו השליכו וימרו פי זגומרו
דיתי בשנה הששי' וכל הפרשה חתור נא בקיר הראית
בן אדם עור תשוב תראה

הושע

דף יז עמוד א
דף יט עמוד א

בי נער ישראל ואחביתו
נאכני חוון ותרביתי

ש א ו י מיכה

מפתח פסוקי הנביאים הראשונים

דף יא עמוד ב

מיכה

והצנע לכת עם

חכקוק

דף יט עמוד ב

וצריק באמונתו יחיה ותעשה אדם פרוגי הים

מלאפי

דף ו עמוד ב

והאחז את יעקב הלא אח עשו ליעקב

מפתח פסוקי הכתובים תהלים

דף ו עמוד א

יודוך י כל מעשיך עד צדיק י כל רבניו עד צדיק י אמת מארץ תצמח יודוך י כל אפסי ארץ

דף ט עמוד ב

ראש דברך אמת הנושע אין הלא ישמע לא יראתו ולא יבין מעמק הכבא

דף יב עמוד ב

תורת י תמימה שניאות מי יבין גם מזדים וגו חורני י רדבך אל תתניני כנפש צרי לולא האמת

דף יז עמוד א

דרך שקר הסר ממני מזמור אלרי תחלתי שפטיני אלרים וריבה ליבי

דף כ עמוד א

שפטיני כי אני בתומי הלכתי וכל חמומתי האל תמים דרכו ואתות תמים כי גורל מעל שמים חסדיך רומה על השמים חסד ואמת נפגשו אבואת אל מובח אלרים שלח אורך ואמתך

דף יז עמוד א

דף יז עמוד א

דף יז עמוד א

דף יז עמוד א
 שם עמוד ב
 דף יח עמוד ב
 שם
 שם
 דף נא עמוד א
 שם עמוד ב
 דף נב עמוד ב
 שם
 שם

מפתח פסוקי הכתובים

אחת שאלתי
 גל עיני ואביטח
 ודידו שמים צדוק
 מעשי דיו מניד הרקיע
 לשמש שם אהל כם
 הרה עמל וילך שקר
 כי נר מצוה ותורה אור כי ידע שמי
 יושב בשמים ישחק
 אז ידבר אילמו
 במוחם יחיו עושיהם

משלי

דף ר עמוד ב
 דף יז עמוד א
 שם

לוקח נפשות חכם
 כי רבים הללים הפילה
 אילת אהבים ויעלת חן ולמה תשגח בני בורת

איוב

דף ז עמוד א
 שם
 דף יא עמוד א
 דף כא עמוד ב

מי הקדימני ואשלם
 אם צדקת מה תתן לו
 מכני כהדות חבש
 כי עור בעור עור

מפתח פסוקי הכתובים

שיר

דף יא עמוד א

אם יתן איש כל הון ביתו

קהלת

דף ר עמוד א
 דף יח עמוד א
 דף יט עמוד א
 דף כא עמוד א
 שם

איש אשר נתן לו האלו
 ויתר לרואי השמש
 ומותר האדם מן הבחמה אין
 וישוב העפר על הארץ כשהיה
 סוף דבר הכל בשמע

דניאל

דף יא עמוד ב
 שם
 דף יז עמוד א
 דף יט עמוד א
 דף כז עמוד ב

כל קבל די זכו לא השתבח
 עברווי די אתרחיצו
 ותשלך אמת ארצה
 הנחר הנדול הוא הרקל
 וימים רבים לישראל

מפתח מאמרי התלמוד

סדר זרעים

בל הנהניח מן העולם הזה בלי ברכה מעל
 הרואה חכמי אומות העולם
 אין לגבי משח מלת' וזמתי היא
 משל למי ששואלין ממנו בלי גדול
 דע מה למעלה ממך
 פעם אחת נכנסתי לחקטיר קטורת

דף ר עמוד א
 שם עמוד ב
 דף ו עמוד א
 שם
 דף יא עמוד א
 דף כט עמוד ב

סדר נזיקין

מרגלית טובה היתה תלויה בצוארו של אברהם
 הסודי אומר' העולם יש לחם חלקי גדולת מילה של מלא היא דף ה עמוד א
 דברה תורה כלשון בני אדם
 אקרויך חמרא אוכפה לגביה מוש
 תפח רוחן של מחשבי קיצין

דף ד עמוד ב
 דף ה עמוד א
 ושם עמוד ב
 דף טו עמוד א
 דף כד עמוד א
 דף כט עמוד ב

סדר מועד

תנאי חתנה תקיפה עם מעשה שמים וארץ
 אין שלום בערך
 כל זמן שישל עושים רצונו של מקום מוסיפים בה בנבירה שם
 על ד' דברים המאורות לוקים
 הוציאו חוץ לעולם
 שית אלפי שני הוו עלמא

דף כ עמוד ב
 דף יא עמוד א
 דף טו עמוד ב
 דף יז עמוד א
 דף כג עמוד א
 דף כז עמוד א
 דף כח עמוד ב

בא נחש על חוה וחטיל בה וזחמא

סדר נשים

דרש ר' עולא אפתחא רבי נשיאח
 ויוצא אותו החוצה חוץ לעולם
 מאן מלכי רבנן
 אלפים שנה קרמו תורה לכריאה

דף ט עמוד ב
 שם
 דף כה עמוד א
 דף כז עמוד א

מפתח מאמרי המדרשים

בראשית רבה

מה שאירע לאבות סימן לבנים

דף ג עמוד ב
 דף כג עמוד א
 נעשו

מפתח מאמרי המדרשים

לו

דף יו עמוד ב	נעשו מלאכי השרת שורות שורות
דף כא עמוד ב	בספרו של ר' מאיר בתיב כחנות אור
שם	תהו ובהו על שעבוד מלכות
דף כב עמוד ב	רוח אדים מרחפת זה רוחו של משיח
שם	יהי אור על הגאולה
שם	שני גדיי עוים וכו'
דף כג עמוד א	חותמך ופתילך וכו'
דף כד עמוד א	תשילה שרה עין הרע באריונה

שמות רבה

דף ט עמוד א	הכל מתו בשלשת ימי אפילח
דף יא עמוד ב	את כל חון ביתו אבל בני יעשו מקדש

ויקרא רבה

דף כב עמוד ב	את הגמל וגו' אלו המלכות
--------------	-------------------------

מדרש תנחומה

דף ה עמוד א	שאל טורנוסורפום הרשע איזה מעשים נאים וכו'
שם	היה אדם בעל תשובת עד שחוליד שת

ספרי

דף יא עמוד א	יכול אפי' יושב במל
--------------	--------------------

מכילתא

דף ד עמוד ב	ירדעת חיים והשבות וגו'
דף ה עמוד א	לך המלך בנבוכד
דף יו עמוד א	אינו מבחין בין צדיק לרשע

מדרש הנעלם

דף יז עמוד ב	פאן דתשיב דהאי לכושא איזי אורייתה ולא דבר אוחרי
דף כב עמוד ב	דורי לחזוא בר נש דאמר דהא אורייתה אתיא לאהוזאה
דף כג עמוד ב	ספורי דעלמא
ספ	

מפתח ספר החכמות

ספר מדות מאמר ב

דף ו עמוד א

הדת האדם רצוני במעשיו

מאמרת

דף י עמוד ב

פנהג הפילוסופים להעלות עולות בהגים

מורה חלק א

דף י עמוד ב

גברל העולם בכללו לעולם הקטן בג' הפרדות

חלק ב

דף ח עמוד ב

אנכי ולא יחיה לך מפי גבורת המופת שמענוס

חלק ג

דף יב עמוד א

ענין הקרבנות

שם עמוד ב

ענין מנכות התמוז

הפלת הפילוסופים

שאלה ששית

דף יא עמוד ב

לענ על הנורעים חק האל

שה

המביטה עמו רוח הקודש

מפתיח הטעיות אשר תקנתי

דף כ עמוד א שימח ו

אדם הראשונים תקנתי אדם הראשון

דף ג עמוד א שימח יד

אשר בחרם תקנתי אשר בחרח

דף ג עמוד ב שימח יב

ומשפטח ומשפטח מחקתי אחד

דף ד עמוד ב שימח ח

ובהבס יי תקנתי ובהתבוננתם

דף ה עמוד א שימח א

לחקליב אל האמת תקנתי ולהקריבם אל האמת

שם שימח לג

אלדי לר' עקיבא תקנתי האלדי ר' עקיבא

שם עמוד ב שימח כב

מנוכה יש מנכה תקנתי מנוסה יש מנסח

דף ח עמוד ב שימח יו

הוא בעיר בטנה תקנתי בעיר קטנה

דף יב עמוד ב שימח כז

ניכונות בשכלותן תקנתי נכונות בסכלותן

במקישאים

פומי'ניו
ד' 2056 מי' No

75

לח

מפתח ספרי החכמות

דף יח עמוד ב שיטה לה
דף כא עמוד א שיטה ח
דף כח עמוד א שיטה כד

המקישאים ' תקנתי המכחישים
המוריות ' תקנתי התוריות
נתקטנו בארץ תקנתי והתישנו בארץ

גמגומים לא תקנתי

דף ח עמוד ב שיטה כב
דף ט עמוד א שיטה ב

הזשנית היותר חוקה וכו' שם יש גמגום
מתו בני ימי אפילה ואיך לא

שעיות נעשו כמשפט הדפוס

דף ח עמוד ב שיטה טו
דף ט עמוד ב שיטה א
דף יא עמוד ב שיטה לב
דף יג עמוד א שיטה א

דוצא כדבר ' צריך לומר רוצה כדבר
הנפלאות צריך לומר הנפלאים
ותוכותיהם ' צריך לומר ותוכותיהם
החפקר הנמור ' צריך לומר החפקר הגמור
הגדול המדורה בצעקה איננה ' צריך לומר
הגדיל המדורה בצעקת איננה
בידה הרכות ' צריך לומר בידה הרכות

דף יג עמוד שיטה כו
דף יד עמוד ב שיטה כו

תסונשלם שכח לכורא עולם

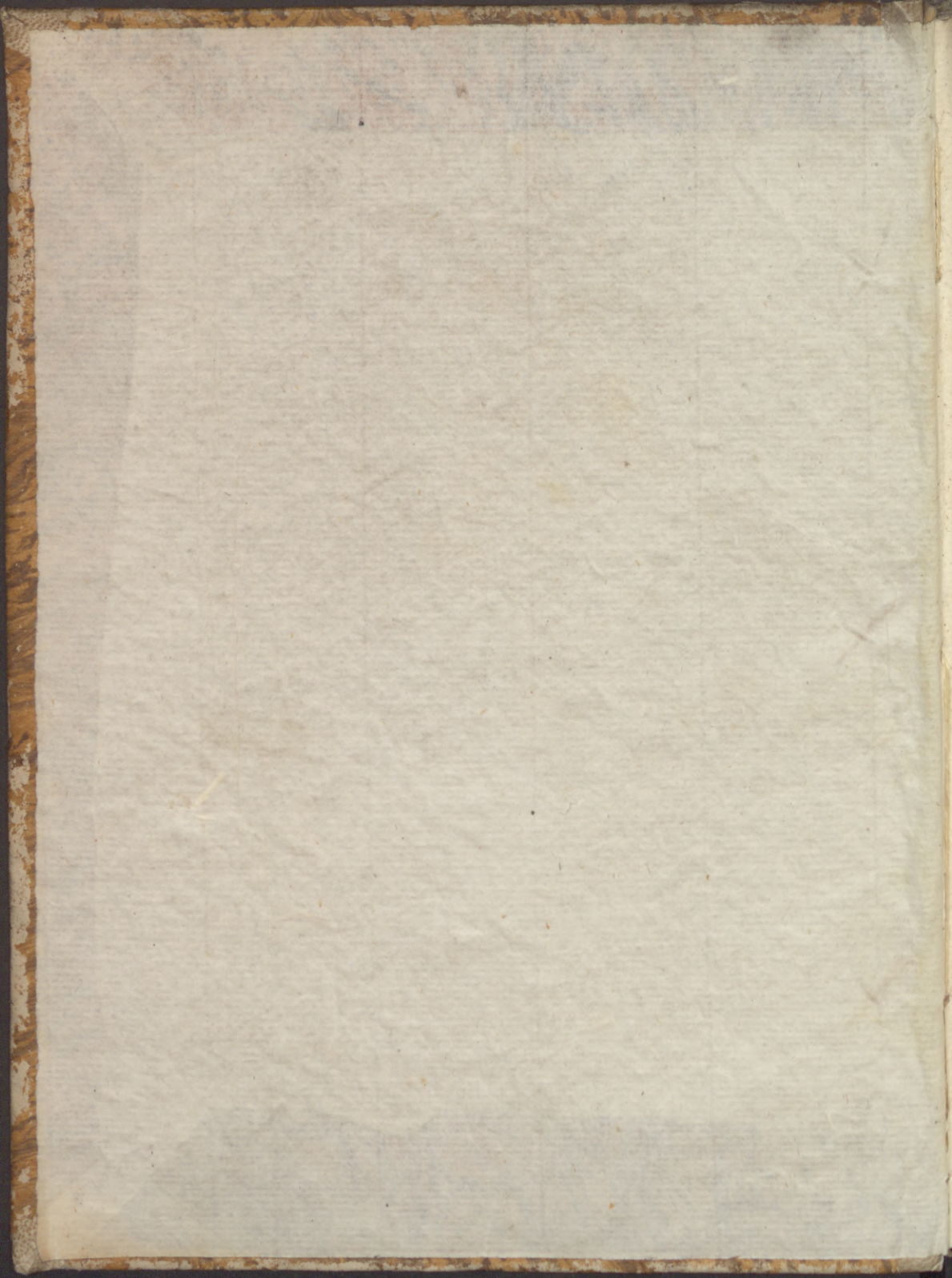
337

338

338
710

262

B

272 -

273.

צחקן עיראמה

חזורת

קצה

Sabbionata

1552.

מאיה פדצי

פדצי

פדצי

Prisa di Trento

1559.

GIRRI M. MORTARA

הח

579